

Perfect Game - Trò Chơi Hoàn Hảo

Contents

Perfect Game - Trò Chơi Hoàn Hảo	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11
9. Chương 9	12
10. Chương 10	13
11. Chương 11	14
12. Chương 12	15
13. Chương 13	17
14. Chương 14	17
15. Chương 15	18
16. Chương 16	19
17. Chương 17	21
18. Chương 18	21
19. Chương 19	23
20. Chương 20	23
21. Chương 21	25
22. Chương 22	26
23. Chương 23	27
24. Chương 24	28
25. Chương 25	30
26. Chương 26	31
27. Chương 27	33
28. Chương 28	34
29. Chương 29	35
30. Chương 30	38
31. Chương 31	39
32. Chương 32	40
33. Chương 33	42
34. Chương 34	44
35. Chương 35	45
36. Chương 36	47
37. Chương 37	48
38. Chương 38	50
39. Chương 39	51
40. Chương 40	52
41. Chương 41	54

42. Chương 42	55
43. Chương 43	57
44. Chương 44	58
45. Chương 45	59
46. Chương 46	60
47. Chương 47	62
48. Chương 48	63
49. Chương 49	65
50. Chương 50	66
51. Chương 51	67
52. Chương 52	69
53. Chương 53	70
54. Chương 54	71
55. Chương 55	73
56. Chương 56	74
57. Chương 57	76

Perfect Game - Trò Chơi Hoàn Hảo

Giới thiệu

Trần Mỹ Anh là 1 cô gái khá xinh nhưng yếu đuối, dễ khóc và run sợ trc thử thách của cuộc sống nh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/perfect-game-tro-choi-hoan-hao>

1. Chương 1

A và nó bc vào vs bao nhiêu con mắt của khách hàng và nhân viên. Cậu chủ của TRẦN THỊ lại dẫn theo 1 cô bé vào đây, k bị xăm xoi mới lạ(k ai bít nó là tiểu thư của TRẦN Thị mà). A lại kéo nó lại chọn quần áo.(quần áo j chứ, có mà chọn váy thì đúng hơn). Rồi đưa cho nó bít bao nhiêu là cái đẹp mà nó cứ lắc đầu(s ANH làm j có mắt thẩm mĩ chọn váy chứ)

- Ơ hay, k chọn cái nào là sao Mỹ Anh??? A nó quát
- E có thấy cái nào đẹp đâu mà bảo e lấy đc.
- Cái này đi. A đưa trc mắt nó cái váy ngắn màu trắng, nhìn rất dễ thương
- Há. Ngắn vậy cơ à. E k mặc đâu
- Cái này. A lại đưa ra cho nó cái váy màu đen, khá dài
- Há. Cái này trông già quá

- Hay cái này. A lại đưa nó cái váy màu hồng đính hạt cườm
- Há. Giống con nít quá
- Cái con này, lấy đi mau, k a ày chết ngay bây h
- Hix..hix. a đánh e. nó tiếp tục nc mắt cá sấu
- Hứ...tức chết mất.

Nhân viên trong cửa hàng nhìn 2 a, e nó mà cười “đôi vợ chồng trẻ mà cãi nhau kinh thế”, rồi 1 s lại gần phía 2 a, e trên tay cầm 1 chiếc váy màu bọt biển(sặc. tr nào mình cũng lấy váy màu bọt biển thế này.) dài và bó sát vòng eo, xòe rộng phía chân váy.

- cái này có đc k quý khách???
 - Nhìn đi. Coi đc k. a giật cái váy từ ss nhân viên đưa trc mặt nó
 - Ờ..nhìn cũng tạm tạm.
 - Tạm cái đầu màu á. Thử coi. A gõ vào đầu nó
 - Á. Sao a đánh e??? nó xoa đầu, nhìn a
 - Đánh ày tỉnh lại chứ j nữa. a trêu nó
 - Hix..hix
 - 2 a, s dễ thương quá. Lúc nào 1 ng làm đám cưới vậy??? s bán hàng chen vào ns
 - ĐÁM CUỐI!!!! đồng thanh. Hahahahaha
 - Cô ns làm đám cưới sao??? A nhìn vào mặt s nhân viên rồi cười tiếp. hahaha
 - A à, e lên làm nỵ a từ lúc nào vậy??? hahaha. Nó cũng cười phá lên
 - Thê..k phải..2 ng..là.. s nhân viên lấp bắp
 - Cô ns là tình nhân sao??? Hahahah!!! Nó là e gái tôi đó. Hahahahaha. A cười tiếp
 - E gái??? h thì cả cửa hàng trở mắt ra nhìn 2 a, e nó
 - ừ. Đúng đây. Lần sau s ăn ns cho cẩn thận k nỵ a ấy lại đánh ghen e thì chết. hahahaha. Nó ns vs nhân viên đó
 - vậy..tôi..xl. s đó lấp bắp, sợ hãi
 - thôi, k có chuyện đâu. Cô đi làm việc đi. A ns
 - vâng..ạ. ns rồi s chuẩn 1 mạch luôn
 - mày vào thay, a coi thế nào. A đưa cái váy cho nó, ửi vào phòng thay đồ
 - từ từ t
- rồi nó cũng bs vào phòng thay đồ. Sau 10p nó bc ra trong bộ váy đó, cả a nó lẫn nhân viên và khách hàng nhìn nó chằm chằm như người ngoài hành tinh đến Việt Nam vậy.
- a..a..sao thế??? Xấu à??? Nó hua tay trc mặt a nó
 - ơg. XẤU!!! a hét lên
 - thế thì e vào thay. Nghe xong nó xị mắt, quay ngoắt
 - thôi. a ns đùa mà. Xinh lắm. a kéo tay nó lại
 - thật k???
 - có bao h a lừa mày đâu.

- Thế à. Xinh hơn s dâu k??? nó lần tới
- Xinh hơn nhiều
- Hè. Thế chứ. K pít s dâu ntn nhi??? Nó chống cằm suy nghĩ.

* * *

2. Chương 2

Tối đến, nó chuẩn bị kĩ càng, làm tóc rồi diện cái váy nó và a chọn vào. Ngắm mình trc gương lúc nó cũng gật đầu “cũng xinh chán nhỉ”(sặc, tự sướng vãi

). Trong nhà h chỉ còn mình nó và ng giúp việc. bố mẹ thì đến bữa tiệc trc, còn a nó thì đến đón s dâu mất rồi. rồi lát sau, 1 chiếc xe mui trần hãng BWV đậu ngay dưới cổng nhà nó.

-Mỹ Anh!!! Xong chưa. A hét vọng lên trên phòng nó

-E xuống ngay.

Chạy vội chạy vàng xuống cầu thang, dẫm vào váy, nó ngã nhào xuống.

-ÁÁÁ. Đau quá. Nó hét lên

-Chuyện j vậy??? a cũng hét vào.

Rồi cả ng giúp việc, a nó, s dâu nó cũng chạy vào thì thấy nó yên vị dưới nền nhà.

-có sao k??? sao lại thế này??? A đỡ nó dậy

-hix..hix.tại cái váy này này. Nó dơ cái chân váy lên. Làm e ngã chổng qeo à.

-Chết chưa, có việc j k??? s dâu nó h mới lên tiếng(Hồ Thúy Ly: s dâu nó khá xinh đẹp)

-A..đây là.. nó ngơ ngác hỏi a mình

-Hè. S dâu mà y đó. A cười nhẹ, rồi gãi đầu(baby kinh khủng)

-Vậy à. E chào s. lần đầu tiên gặp mà làm mất hình tượng quá. Nó bắt tay s rồi cười nhẹ

-E có sao k??? đau ở đâu k??? s quan tâm

-K sao s ạ. E cảm ơn. Hi

-Thôi, muộn rồi, đi thôi nào.

-Vâng ạ. Nó và s đồng thanh

Rồi cả 3 lên xe phóng nhanh đến biệt thự nhà Hoàng. Cả 2 bc vào vs bao nhiêu con mắt của m.n trong nhà. Bao nhiêu câu hỏi đặt vào đầu họ “2 ng con gái đó là ai vậy, sao lại đi cùng vs cậu chủ nhà họ TRẦN thế” “trông rất đc, nhưng sao lại 2 ng, chẳng lẽ cậu ta bắt cả 2 tay công khai” v..v.. nhưng họ chẳng thèm quan tâm, chỉ có nó là ngây thơ nhất

-a à, sao bọn họ cứ nhìn e như động vật trong sở thú vậy??? nó day áo a nó rồi hỏi

-thấy mà y xấu quá nên họ nhìn. A trêu nó

-thật à. E bảo rồi mà, e thề lần sau e chẳng đến đây làm j nữa. hix. Mặt nó xị xuống

-a cứ trêu e thế. S đánh a- họ thấy e đi cùng a trai e nên hỏi đó

-hỏi j vậy s??? nó lại k hiểu

-thì đã bao h họ thấy e xuất hiện cùng a e đâu, cả s nữa. nên nghi ngờ nà. S giải thích

-à.. vậy à. Nhưng sao s bít hay thế.

-Hi. Thường xuyên bị như thế nên cũng bít chút ít

-Á. Vậy là a, s quen nhau lâu rồi mà k ns vs e

-hì. Tại kó việc, k gt đk. A gái đầu.

-hừm.. Giám đầu e kả ch này nựa. Hừm. Nó tứt, nhìn a mìn

-hì. Thôi mà, a xl. Mà kó pao h a thấy mày ra khỏi phòg đầu mà páo káo. A giải thích.

-tkì a lên phòg, páo vs e. Nó chống chế.

-mày đã dốt mà kứ pào chữa. K thêm nc vs mày nữa.

-k thì thôi, e chẳng quan tâm

-thế đừng có hỏi.

-h k thêm hỏi nữa. Xér. Nó ngoảnh mặt.

-đk. Mày nhớ đấy. A kũg vậy.

-thôi, 2a,e đừng như thế nữa. Làm hoà đi. S Ly ns đỡ

-hừm... 2a,e đồng thah.

-trời. Chịu thua 2a,e nhà này lun. Đúg là kứg đầu như nhau. S ka kẩm

-s/e ns ai kứg đầu. Đồng thah

-ns 2ng đó. K phải sao?

-dá. Tứt chết mất. Sao ns a nt? A hỏi S

-đúg rồi kòn kãi. Nó pon chen.

-mày ns kái j? Mún a đẩm k? A hừm2

-thôi2, xin 2ng. Đừng kãi nhau nữa. Ngta nhìn kià.

-ờ. Đúg ha. Đồng thah tập 2.

-kòn đứg đó nữa. Vào thôi. Ns rồi, s Ly kéo 2np vào trog.

Đặt chân ngay đại xẩ, nó ngơ ngác nhìn kái toà nhà. À k, piệt thự nhà họ Hoàg. Pít nhà nó đẹp rồi, nhà này kũg k thua kém. Ngôi piệt thự nhà nó đk thiết kế riềg do kiến trúk sư nổi tiếg kũa Pháp, piệt thự này kũg gần như thế. Chắk gđ này kũg k thua kém j nhà nó kẩ.. Rồi xa xa, có 2dág ng quen quen tiến lại gần nó. K ai khác, cĩh là pổ mẹ nó.

-á. Pổ mẹ. Nó hét lên khi thấy 2ôg pà.

3. Chương 3

-hì. Pé y kũa pổ hôm nay chịu ra ngoài dự tiệc rồi à (Trần Quốc Trung. Pổ nó)

-là a Tuấn pảo sẽ gt s dâu nên con ms đi đó. Nó pào chữa

-vậy pák phải kẩm ơn cháu rồi Ly à. (Nguyễn Tuyết Lan, mẹ nó)

-zị pổ mẹ đều pít a 2 có ny. Nó ngơ ra.

-ừ. Kẩ 4ng đồng thah

-mỗi con là ng kuổi kùg. Nó lại tiếp tục

-ừ. Đồng thah tập 2

-các ng...

Chưa ns xong, thì chủ cái piệt thứ bc ra. Hoàng Thiên Log, cái là chủ ngôi piệt thứ cũng cái là chủ tập đoàn Hoang Log.

-chào tất cả m.n. Hôm nay tôi mở bữa tiệc này để gt con trai của tôi Hoàng Thiên Mih. Ông Log phát biểu

- vỗ tay

-và bây h, m.n có thể thoải mái. Chúc m.n v.v. Nếu có j sai sót thì mong m.n bỏ qua cho. Ông ns tiết.

Sau khi phát biểu xong, ông Log nc vs bố mẹ nó. A thì đánh quả lẽ vs s Ly, còn nó dạo bc qua hồ bơi. Tại đây, nó gặp 1ng mà lúc này ông Log gt, đó cái là Hoàng Thiên Mih. Nó chẳng để ý đến cậu, trc h nó có pao h rug kìm trc đàn ông đâu. Như mún nc vs nó cậu lại gần.

-chào. Sao cô lại ngồi đây.

-

-nhìn cô khá quen, k pít gặp cô ở đâu rồi?

-

-cô có vẻ ít ns. Hay là k mún nc vs tôi. Vậy thì tôi xl đã làm phiền cô. Ns rồi cậu bỏ đi lun, còn nó quay lại vs gđ.

Bây h, mẹ thì về vs cậu, a Tuấn đưa s Ly về chỉ kòn bố và nó. Tất nhiên bố phải hộ tống nó về nhà. Lâu lắm rồi 2bố kon ms đk nc. Bố thương nó lắm, ông hỏi nh chuyện mà nó cứ pít tl cho đúng nghĩa vụ. Rồi ông quay sang, vuốt ve mái tóc, chụp nó cái trên trán, như

4. Chương 4

Nó phát hiện ra xe nó đang suýt soát đâm vào 1cái ô tô khác đang đi lạc vạy, hình như là của ng say rượu. Nhưng ông Trug k pít, h ông cứ mới rời vị trí từ bên phía nó về vô lăng

-bố ơi khẩn thận. Nó hét lên

h ông Trug đã pít nguy hiểm đang cận kề nhưng quá muộn. Vì tránh chiếc của ng say rượu, ông quẹo tay lái rồi đâm vào cột điện. Cả 2ng đều ngã nhào về phía trc.

-TỜ...TỈ...Te..

Tiếng xe cấp cứu vang lên, 2bố con đk đưa đến bệnh viện. H mẹ và a nó đã pít chuyện nhờ y tá gọi điện về. Pà Lan thì khóc nức rồi ngất đi, còn a Tuấn lo lắng, đứng ngồi k yên. A đã khóc, trc h a đã khóc pao h đâu, kể cả lúc ng con gái đầu tiên a y ra đi, a cũng k khóc, vậy mà h đây, a khóc vì những ng thân y bên cạnh a đang nằm trong đó, trong cái phòng phẫu thuật lạnh lẽo đó. Vì thế cũng hiểu rằng, a y những kon ng này ntn.

3tiếng trôi qua, bs từ phòng phẫu thuật của nó bước ra

-thế nào rồi bs? A vội chạy lại phía bs.

-pệh nhân đã qua cơn nguy kịch..

-vậy thì may quá rồi. A thở phào nhẹ nhõm

-nhưng..

-nhưng..nhưng sao bs.. A lại tiếp tục lo lắng

-sẽ có phiền chứ, nhưng k pít sẽ là j. Phải để pệh nhân tỉnh dậy mới pít.

-ông ns cái j? Phiền chứ? Vậy là sao? A gần như khóc

-tôi sẽ theo dõi pệh nhân sau. H cô ấy sẽ đk chuyển đn phòng pệh. A chú ý, nếu cô tỉnh dậy phải báo cho tôi ngay.

-vâng..a. A pún pã

rồi ng bs pên phòg pổ nó củg bc ra, a củg chạy lại và hỏi

-pổ tôi sao rồi bs. A lo lắng. Hỏi gấp

-tôi đã cố hết sức. Xl gđ.

-ôg ns sao? Ý ôg là j? Cố hết sức rồi mà. A hỏi gấp

-tôi xl, ôg chấn thương quá mạnh, chúng tôi k giúp đk. Bs ủ rũ

-ôg ns thế mà nge đk à. Pằng mọi giá ôg phải cứu đk pổ tôi. K thì ôg đừg ns sẽ làm đk ở pệh viện nào. A hét

-tôi thật sự xl. Ns rồi, bs bc đi, để lại a đag gào thét.

-tại sao? Sao lại ntn? Ôg trời ơi, gđ con kó làm j nên tội đâu, sao ôg lại khiến cho pổ và e kon ra nộg nổi nt.

...

A ngồi gần pên nó, kằm tay nó lên a thăm ns

-Mỹ Anh à, e dậy đi. A k trêu, k đánh e nữa đâu. A xin e đó.

Vừa dứt lời, pàn tay a đag kằm kó chút cử độg.

-Mỹ Anh à, e tìh rồi sao. E thấy trog ng ntn? A xiết chặt tay nó.

-ai đó? Nó hỏi

-a đây, a Tuấn đây. E làm sao thế Mỹ Anh? A lo lắng

-a à, a ở đâu? Sao a k pật đèn?

-a có pật mà. E..e sao thế? A kàg lo lắng

-sao e chẳng thấy j? A ns e nge koi, sao e lại ntn?

-Mỹ Anh à.. A hua tay trc mặt nó. Thấy a k?

-a ở đâu? Sao a cứ trốn e thế. E sợ tối lắm, a pật điện lên đi...

-

5. Chương 5

-a, a đâu rồi? Tl e đi, a

-Mỹ Anh, e k thấy kái j sao? A ns trầm lại, khó ns nên lời

-a, e xin a đó, pật điện lên đi mà.

-e, e à...

-a ns đi, e làm sao? Ns e nge koi. Nó hốt hoảg

-Mỹ Anh, e pìh tìh, ngồi đây đợi a, a đến gọi bs.

-a đi nhah nhé.

1lát sau, a trở về cùg bs. Ôg ta lại khám tởg thể cho nó rồi kéo hấn đn phòg ôg và ns

-như tôi đã ns, pệh nhân sẽ có piến chứg. Và nó sẽ làm cho cô ấy k thể nhìn đk.

-ý ôg ns là e tôi nó pị mù sao?

-vâng, đúng thế.

-vậy sao đk. K thể nhìn khác j tra tấn nó. A hét lên

-nhưng có thể có cách khác. Ôg ns típ

-ôg ns đi. A như vớ đk phao khi gần chết đuối

-cta có thể chờ ng hiến giác mạc

-vậy thì phẫu thuật luôn đi.

-tôi ns chờ, có ng là chưa kó ng hiến giác mạc. Tôi hi vớ sẽ có ng hiến.

-vậy ctôi phải chờ sao?

-đúng thế. Nếu kó ng, tôi sẽ thông báo cho a.

-vậy tôi kám ơn bs.

Ns xog, a bc ra và trở về phòng pệh của nó. Ngồi gần nó pây h là mẹ và s Ly. Hìh như nó đã pít mọi ch, nó đã khóc, hét lên

-kon k tin, pố k thể như thế đk. M.n ns dối con.

-con à, pố đã đi thật rồi, con phải cố gắng sống tốt. Như thế ôg trên trời ms yên nghỉ đk.

-pák ns đút đó e. E phải cố gắng để sống tiếp chứ. S Ly an ủi

-hahaha. Sống tiếp trog khi mắt tôi k nhìn thấy kái j. M.n pảo tôi sống thế nào chứ. Hài thật. Nó cười trog đau khổ.

Rồi a s Ly ra ngoài.

-a pỏ tay e ra. A nắm chặt quá, đau tay e. S giắt tay khỏi a.

-e ns đi. Sao lại ns ch này cho M.anh. E kó pít nó rất yếu đuối k. Nó sẽ k chịu đk nỗi cú sốc này đâu. A hét lên

-a từ từ nge e ns. E pít, nhỏ yếu đuối nhưg thà ns trc như pây h còn hơn để sau này ms ns. Khi đó, a nghĩ nhỏ có chấp nhận hay k? Ly kũg hét lên k kém

-a..a..

-thà để nhỏ cịu đau khổ 1lần còn hơn là dai dẳng về sau.

-ờg..

-ờ a j nữa. Thôi, e k thêm nc vs a. Mặc kệ a đó.

Rồi s vào phòng, an ủi nó, để lại gương mặt dần dần của a ở ngoài. Sau phút chần tĩh, a kũg vào phòng, cùg an ủi nó.

Nó vẫn khóc, đau khổ lắm, nó k chấp nhận sự thật. Nó là con ng yếu đuối nên từ trc đn h pổ mẹ và a nó k để nó gặp phải 1kú sốc nào. Nhưg ch này thật quá sốc đv nó, nó thật khó để vượt qua ch này đk. Vì h nó đã mất đi ng pổ y quý và đôi mắt kủa mình

6. Chương 6

- tôi k tin, m.n đi đi. Tôi k mún nghe chuyện j nữa. đi đi. Nó quát lên trog khi mẹ nó, a nó, s Ly ra sức an ủi nó

- Mỹ Anh à.. đồng thanh.

- Đi ra.. nó quát

Rồi tất cả m.n ra ngoài, để lại nó trog phòng 1 mình. Nó suy nghĩ: “tại sao? Tạo sao lại như thế, bố l thể như thế đc. Tất cả chỉ là giấc mơ thôi, đúng k??? mình chỉ đang nằm mơ thôi mà. Bố biết mình yếu đuối, bố k để mình lạc lõng trên thế giới này đâu. Bố ơi, bố đâu rồi. con chẳng thấy cái j cả, bố trở về đi mà.”. ôm mặt mà khóc, rồi thiếp đi.

Rồi khi tỉnh dậy, nó cố gắng xuống giường để đi dạo. nhưng mắt k thấy j khiến nó k thể đi đc, ngay lúc đó, a nó bc vào , đỡ nó.

- e đi đâu à. A dẫn đi??? A ân cần

- e mún đi dạo 1 chút, e dẫn e đi đi.

- ừ. Để e dẫn đi.

Rồi a dìu nó đi dạo quanh bệnh viện, tuy k nhìn đc nhưng nó cũng cảm nhận thấy gió đang lướt qua sờ lên mái tóc mềm mại của nó, tiếng ve kêu râm ran làm tâm hồn nó khá vui vẻ(tg cho thời gian trôi qua nhanh1 tháng. Hè. Thông cảm nhé)

- e có mún ngồi chút ? đi từ lúc này cũng mệt rồi. a ns khi thấy nó dừng lại nghe tiếng ve kêu.

- ừ.

Rồi a lại dìu nó lại ghế đá gần đó.

- e ngồi đây, k đc đi đâu. A đi mua cho e nc hoa quả nhé. A ns nhẹ

- ừ.

Nó trả lời gọn lẹ rồi thả hồn mình vào tiếng ve râm ran trong bệnh viện.

Từ xa xa, có 1 ng đang nhìn nó, chắc cậu đang suy nghĩ ng con gái đang ngồi trên chiếc ghế đá đó trông rất quen. Tính tò mò khiến cậu tiến lại gần nó,. Chợt nhận ra ng con gái đó chính là ng mà cậu gặp bên hồ bơi nhà cậu vào tối hôm đó(pít ai chưa???). dừng cảm, cậu đến gần bắt chuyện vs nó.

- chào. Sao cô lại ở đây???

- ai đó??? Nó hỏi lại

- cô k nhớ tôi sao??? Cậu hỏi tiếp

- a là ai, tôi k nhìn thấy a sao pít a là ai

- K nhìn thấy. cậu thốt lên. Rồi hua tay trc mặt nó nhưng chẳng thấy nó có biểu hiện j.

- ...

- Mắt cô... sao thế??? Cậu hỏi tiếp

- Mắt tôi, k thấy j nữa. nhưng mà a là ai???

- Tôi ư??? Tôi là Hoàng Thiên Minh, ng mà cô gặp ở biệt thự nhà họ Hàng ngày hôm trc

- Hoàng Thiên Minh, nghe tên rất quen, hình như tôi có biết a.

- ừ. Cũng biết sơ sơ thôi. nhưng cô có thể ns cho tôi bít sao cô lại trở nên như thế này k???

- tôi..

7. Chương 7

- rồi hàng loạt cảnh tượng ngày tai nạn đó diễn ra trong đầu nó. Cảnh bố nó hôn nó. Cảnh ông tránh chiếc xe xay rượu rồi đâm vào cột điện, nó nổ cả cảnh máu ông lùa trên vòlag. Nó đau đầu, ôm đầu mà hét lên

- - tôi k pít, tôi k pít, đừng hỏi tôi, tránh ra, tránh ra. Vừa ôm đầu, nó vừa khóc

- Cô làm sao thế??? Có chuyện j sao??? Cậu lo lắng

A chạy lại khi thấy nó như thế, lại ngồi cùng cậu. chạy lại, a đẩy cậu ra rồi hét lên

- Hoàng Thiên Minh, cậu làm cái j ở đây, cậu làm j mà để e tôi ntn???

- tôi..tôi, tôi chỉ hỏi cô ấy có 1..

- cậu cút mau, nếu e tôi mà ó chuyện j thì tôi k tha cho cậu đâu. E có sao k Mỹ Anh, ns a đi. A quay lại ns vs nó

- e..e.. đầu e đau lắm. nó ns như khóc

- ừ. Đừng khóc nữa. có a đây. a sẽ bảo vệ e

Ns rồi, a dìu nó vào phòng rồi gọi bs vào

- e tôi sao rồi bs??? A hốt hoảng

- k sao đâu, chỉ là nhớ lại chuyện đã qua, nhưng tâm trí cô lại k mún như thế. Gd đừng cho cô bé chịu thêm ần nào nữa.

- Vâng ạ

Rồi bs đi ra. Còn nó và a trong phòng. A nhẹ nhàng cầm tay nó rồi ns

- e này, lần sau k đc nghĩ đến ch đó nữa nghe chưa???

- A..bố chưa chết đúng k??? a ns e đi. Ông chỉ đang đi công tác xa thôi, đúng k?? ông thường như thế lúc e còn nhỏ mà

- Mỹ Anh à..

- A ns đi. Sao cứ gọi tên em mãi thế? Ns em nghe coi

- E phải bình rình, phải cố gắng vượt qua, bố luôn bên cạnh em

- Ý a là sao???

- Mỹ Anh à, e phải mạnh mẽ lên, phải cố gắng thật tốt bố mới vui chứ

- E k tin, m.n đang ns dối e, bố k sao cả, bố chỉ đi công tác..rồi nó lịm dần trong giấc ngủ

Trong khi ngủ, nó mơ gặp bố nó. Nó rơi vào 1 nơi màu trắng tinh, k có lối ra. Nó gặp bố ở đó.

- bố à, phai bố đó k??? nó hét lên

- Mỹ Anh pé pổng của bố. 1 ng đàn ông từ phía trắng đó bc ra

- Bô, cuối cùng con cũng gặp đc bố rồi. mẹn và a ns là bố đã chết rồi. con k tin, bây h con đã biết, con đã gặp đc bố.

- Mỹ Anh này,

- Vâng ạ

- Con h phải cố gắng sống thay phần bố, nghe chưa??/

- Sống thay phần bố, nghĩa là sao?? Con k hiểu

- Bố y con nhất, bây h nếu mà thấy con cứ đau khổ như thế bố buồn lắm

- Vậy bố cùng về sống vs con đi, con hứa sẽ làm những j bố mún

- Con à. Mẹ và a ns đúng. Bố k còn ở trên thế gian nữa. bây h, bố sống ở 1 thế giới khác. ở đó, bố gặp ông bà nội con, bố vui lắm. bố cũng mún về sống vs con lắm nhưng thật k thể.

- Sao bố cũng ns dối con thế??? M.n ghét lắm. sao m.n pít con yếu đuối lắm nhưng lại khiến co đau khổ ntn??? Con ghét bố.

- Con à. Bố thật sự xin lỗi. hạnh phúc củ bố bây h là con đc sống cho hạnh phúc

Ns xong ông mất dần trong cái nền màu trắng đó

- bố bố, đừng đi, con xin bố đó. Nó hét lên

rồi a tiến lại gần nó

- Mỹ Anh, e làm sao thế, tỉnh dậy a coi.
- A, e gặp bố. bố bảo e phải sống hạnh phúc
- E à..e bình tĩnh đi
- K, e ns thật. e gặp bố mà a ông đi rồi, a giữ ông lại cho e đi
- Mỹ Anh à..e đừng thế nữa mà
- K, đúng đó. A , mau giữ ông lại cho e đi. Nó k còn bình tĩnh
- Ủ. A sẽ giữ. Bây h e nằm nghỉ đi nhé.
- A nhớ đó.
- ừ. A pít rồi

8. Chương 8

Sau khi nó đi ngủ, a đi gặp Hoàng Thiên Mìh(pệh viện này dưới sự quản lý của gđ cậu). Tại 1 nơi đầy hoa, tiếng ve hoà quyện vs tiếng chim làm tâm hồn 2ng kó chút mug lug.

- tôi ns lại. Nếu kòn gặp e tôi 1lần nữa thì kậu k xog vs tôi đâu. A ns nhẹ nhàng nhưg kũg khiến cậu sợ hãi.
- e gái. Ý a là cô đó là e gái a? Cậu ngơ ngác
- thì sao? Ch đó k liên quan đn cậu.
- tôi cỉ mún hỏi thế thôi. Nhưg a có thể cho tôi pít tại sao cô ấy lại nt đk. K?
- cậu k kần pít.
- có thể ns cho tôi pít đk k. Giog ns cậu nhỏ nhẹ
- như ma xui, a nge lời cậu kể hết mọi ch ra. Nc mắt a rưng rưng. Quen a khá lâu, cậu kũg hiểu ít nhiều t.c của a. A là con ng sống nội tâm nhưg a lạnh lùng, k pao h khuất phục trc hoàn kảnh nào, thế mà h đây, a khóc. Cũg đúng thôi, a khóc cỉ vì ng e gái y quý ố mìn. Cậu lại gần, vỗ về pờ vai rộng của a
- tôi tin, cô ấy sẽ vượt qua đk.
- cậu nghĩ cậu là ai. Tôi ns rồi, cậu nên tránh xa e tôi ra, k thì đừg tránh. A lau nc mắt rồi tút lại về lạnh lùng, đứg dậy pỏ đi
- a Tuấn, tôi có thể giúp Mỹ Anh. Cậu hét lên khi thấy póg a khá khuất
- cậu ns j? Giúp? Giúp cách nào?
- a có thể tin tưởng vào tôi. Tôi sẽ giúp cô ấy vượt qua.
- cậu ns thật chứ. Như nge nhầm, a hỏi lại.
- thật. Tôi ns đk là làm đk. Cậu quả quyết
- lần này, tôi tin tưởng cậu. Nhưg nếu cậu làm nó tổn thương lần nữa tôi sẽ k tha cho cậu đâu. Ns rồi a pc chậm rãi
- hãy tin ở tôi. Cậu hét vọc ra
- K hũu sao cậu lại nhận cái nhiệm vụ quan trọng này. Ma xui, qũy thối j mà lại giúp cái cô nàng khih ng đó chứ. Nhưg lỡ mặh mồm rồi thì phải làm chứ sao. K làm đk thì k phải là Hoàng Thiên Mìh.
- Dập phất suy nghĩ, cậu đứg dậy, đi đn phòg nó. Gõ cửa nhẹ nhàng nhưg chẳng thấy ns nặg j, cậu đẩy cửa phòg rồi tiến lại giườg nó
- a à? Nó ns khi nge thấy tiếng đog

-k, tôi đây. Cậu tl

-a là ai? A tôi đâu?

-a cô đi có chút việc rồi. Còn tôi là ng cô gặp lúc sáng

-là a sao? A đi đi, tôi k mún gặp a. Đi đi. Nó đuổi

-mỹ Anh, nge tôi ns đã.

-sao a pít tiên tôi. A đi đi. Tôi k mún gặp a. Đi mau

-cô nghe tôi ns. Cô phải pìh tĩh, ch qua rồi. Cô k nên đau pùn nữa. Dù cô k còn đôi mắt nhug cô còn..

-im ngay. A là j của tôi mà ns như thế. A đi ra ngay. Nó hét lên

-Mỹ Anh..

-đi ra. Nó quả quyết

ns rồi, cậu bc ra trog lòg k thoát khỏi bực tức. Cô pé này, có lòg tốt giúp cô mà k chấp nhận. Hừm. Tức quá.

Còn nó thì ngồi ôm mặt khóc. Nó nhớ pố, ng pố mà nó y thương nhất h k còn. Nó k mún chấp nhận số phận. Thà nó cùg chết cùg pố còn hơn ôg để nó cô đơn trên thế gian này 1mìh. Rồi nó quay sag trách mình. Nếu lúc đó nó k để pố hôn thì h pố cũg k như vậy.

Rồi 1con ng pc vào phòg nó. Nó nge thấy tiếng pc chân rồi hét lên

-tôi đã pảo a rồi. Đi mau. Tôi k mún gặp a. Đi đi. Nó mất pìh tĩh.

-Mỹ Anh, a đây. E pìh tĩh đi. Ng đó ns

-a 2 à?

-ứ. E sao thế? Có ch j à?

-k..k ạ

-à. Lúc nãy có ai đn gặp e k?

-ai? K. À có. Sao thế a?

-cậu ns j vs e k?

-k ns đk j thì e đuổi đi rồi. Sao a pít. Thật ra, cậu ta đn đây làm j?

-sao e lại đuổi đi. Cậu đn giúp e mà.

-e k kần ai giúp kả. Lần sau a k kần tìm ng để giúp e đâu. k mún

-e...

9. Chương 9

-e kần phải ngủ

-e ngủ đi.

Rồi a dịu nó nằm xuốg, thấy nó nằm im, a đóng cửa rồi ra vườn hoa.

-tôi đã đn gặp cô ấy nhưg.. Cậu ns vs về thất vọg

-tôi pít rồi. Tôi xl. A cũg k khác j

-k. Ng xl phải là tôi. Tôi thật sự rất xl.

-có lẽ chúng ta kần thêm tgian để nó pìh tâm hơn.

-đúng. Nhưng tôi ns đk làm làm đk. A hãy cho thêm cơ hội.

-k phải tôi mà là Mỹ Anh. Tôi tin cậu có thể làm đk. A đập vai cậu rồi pc đi

Tại phòng nó

Nó nằm, và lại nằm mơ. Nó gặp pố 1 lần nữa. Cũng giống lần trc, ôg xiện trog kái nền màu trắng đó.

-Mỹ Anh. Pố nó gọi

-vâng. Con đây. Con lại đc gặp pố rồi. Pố về vs con đi. Nó vui mừng

-pố quá thất vọng về con.

-pố. Sao pố ns thế?

-con đã nge pố ns j chưa? Con phải sống hp, phải sống thay phần pố vậy mà h con chẳng nge lời pố ns ra j kả.

-pố..con..

-pố ns rồi. H pố có cuộc sống rất hp, pố rất mún về nhưg k đk. Con h hãy chấp nhận để ng khác quan tâm mình, giúp đỡ mình đi

-con k mún

-con ngag bước từ lúc nào thế. Ôg quát lên. Nghe lời pố đi, pé y của pố. Ôg lại vuốt ve mái tóc no

-con..

-nhớ nha. Pố luôn ở pên con. Phải sống thật hp. Con nhớ chưa?

-vâng...

-như thế ms ngoan chứ. Thôi pố đi đây. Con nên nhớ. Pố lun ở pên con. Ns rồi ôg khuất dần.

-pố...pố ơi...

10. Chương 10

Thời gian trôi nhah, nó đã bình tâm trở lại, cả mẹ và a nó đều rất vui mừng. Nhưng ng vui nhất cñh là Thiên Mìh. Trog suốt thời gian nằm viện, ng quan tâm nó nhất cñh là cậu. Cậu giành nh thời gian cho nó. Kể ch cười, bón đồ ăn rồi thi thoảg dẫn nó đi dạo.

Hôm nay cũng thế, Mìh dẫn nó đi đến vườn hoa.

-thích quá. Gió mát, cả tiếng cim kêu nữa. Tiếc là tở k thể nhìn thấy đc. Nó cất tiếng ns

-cậu yên tâm, tin tở. Tở sẽ sớm tìm đc ng hiến giác mạc cho cậu. Ns rồi Mìh đưa nó chai nc

-tở tin cậu. Nó ngúp miếg nc rồi cười hiền

nó k bít, lúc nó cười làm mặt Mìh đỏ bừg, tim cậu cứ đập tưng bừg, loạn xị ngậu. K bít, từ bao h, cái ý định luôn bảo vệ nó của Mìh k ngừng xiện lên đầu cậu. Cậu bít mình giành tìh cảm cho nó rất nhiều. Nó cũng vậy, nó k mún xa cậu dù cỉ 1s vì cậu luôn bên nó hay vì cậu đã dần đi vào tâm trí nó.

-à. Mỹ Anh này. Ngày mai cậu đc xuất viện rồi đó. Cậu ns phá tan dòg suy nghĩ của nó nhưg kũg khiến nó phải nhẩy cẩg lên vì vui mừng

-woa. Thật sao? Vui quá à. Mà ai ns cho cậu thế?

-giám đốc Hà đó. Ôg pảo cậu khoẻ rồi, có thể xuất viện, lúc nào có giác mạc chỉ cần đến phẫu thuật là đc nó sug sướg ôm lấy Mìh(h cậu ta đag ngồi gần nó mà) mà hét lên xug xướg. Nhận đc sứ quá khích của mình, mặt nó đỏ lên trog thấy. Mìh cũng khác j nó. Cả 2 rơi vào tìh trạng im lặng tạm thời.

-á. Cô Mỹ Anh đây rồi. Bs Trần tìm cô kiểm tra lại lần nữa để hoàn thành thủ tục xuất viện ngày mai. 1cô y tá từ đầu chạy lại phá tan sự im lặng. Ns xog cô ta pỏ đi luôn

-để tớ điu cậu đi. Mih lên tiểg mặc dù đag rất ngại

-ừ.

Rồi ngày xuất viện đã tới, nó đc mẹ, a và Mih hộ tống về nhà. Đặt chân đến ngôi piệt thự, cái cảm giác thân quen lại hiện về pên nó, hìh ảnh ng ba luôn y thương nó cứ ám ảnh lên đầu nó. Như bít điều j, Mih nắm chặt tay nó. Hửu ý, nó bìh tâm bc vào nhà. Mẹ và a nó cũg xuất phát đến cty.

Dìu nó lên phòg, Mih xuốg nhà lấy ly cam ép cho nó.

-uốg đi, cam ép rất tốt cho ng ốm đó. Mih ns rồi đưa ly nc cho nó

..nó chần chừ hồi lâu, k phản ứng j

-sao thế? Uống đi, tớ k pỏ thuốc độc vào đâu. Mih cười khi

-ờ. K có ci. Ns rồi, nó uống gần hết ly nc

-kinh. Super girl. Uống hết 100% rồi. Mih ngạc nhiên pha chút chế diễu

-zá. Cái cậu này. Nó tức, rồi vợ lug tug, tìm đc cái gối ném loạn xạ

-hx. Thôi. Tớ xl. Tớ k giám nữa

-hừm

-thôi. Tớ xl rồi mà. Mà h này tớ phải về rồi. Xl Mỹ Anh nhé. Có j thì cứ gọi ng làm nhé

-về đi!!! Nó giận rồi

-thôi, đừng giận nữa mà. Trông xấu lắm. Tớ về nhé

bóg cậu xa, nó cười thầm “làm sao tớ có thể làm mất cậu đc chứ”

Ngày mới lại đến, ánh nắng xuyên qua những tán lá cây, dội thẳng vào mặt nó làm nó tỉnh giấc. Vscn xog, nó bc xuốg nhà dưới sự giúp đỡ của bà Năm.

Hôm nay, nhà xuất hiện thên nv mới. K ns ai cũg bít đó là ai. Nó ngồi xuốg bàn, tiểg cười ns chưa hết

-Mỹ Anh này. Báo e tin vui. Bệh viện đã tìm ra ng hiến giác mạc rồi. A nó ns trog niềm vui

Nó vừa cầm chiếc thìa lên thì a nó phán cho cậu làm nó rơi cả thìa.

-thật..thật sao?

-a ấy ns đút đấy. Giám đốc Hà cũg ns vs tớ như vậy. H thì Mih lên tiểg

-con..em..vui quá. K bít ns sao nữa

11. Chương 11

-ai cũg mừng thay con cả. Mẹ nó vuốt ve mái tóc nó

Thế là cả bữa ăn hôm đó tràn ngập niềm vui, tiểg cười

Cuối cùng, nó cũg đã thấy đc, ông trời quả thật k phụ nó.

Hôm nay là ngày cuối cùng sau khi nó đc hiến giác mạc. M.n đều tập trung tại phòng bệh nó để tháo băng. Ông bs Trần cẩn thận gỡ miếng băng thắt nút rồi nhanh chóng tháo hết dải băng xung quanh mắt nó. Nó từ từ mở mắt ra rồi cất tiếng gọi

-mẹ, anh!

Ai nấy đều vui mừng, cuối cùng nó đã thấy đc rồi. Duy chỉ 1ng là bùn

-Mỹ Anh. E biết ai đây k? A nó cỉ vào Mih
 -nhìn rất quen. Nó đáp câu gọn lẹ
 -cái con điên này. Mà k biết thời gian qua ai chăm sóc mày à. Cậu ta là Thiên Mih đấy! A gõ vào đầu nó
 -Thiên Mih. Á. Tớ xl. Tớ k biết là cậu. Trc khi tớ ntn đã gặp cậu lần nào đâu. Tớ xl
 -k có j. Tớ k trách cậu đâu. Mih lại vuốt ve mái tóc của nó.
 M.n đã về gần hết, tng phòng cỉ còn nó và Mih.
 -Mỹ Anh này. Sau khi khỏe, cậu có đi học nữa k? Mih hỏi nó
 -tất nhiên rồi. Phải học chứ. Nhưng tớ nghỉ học lâu rồi k pít có sao k?
 -vậy thì chuyển qua trường LP học cùng tớ đi? Tớ dạy kèm cho, k mất tiền gia sư đâu. Hi2
 -đc k thể? Nó ngi ngờ
 -tất nhiên rồi. Ngĩ ngờ tớ à?
 -vậy tớ đồng ý. Hi
 -ôh zê

12. Chương 12

Rồi cái ngày đi học đầu tiên tại trường LP cũng đã đến. Nó dậy rất sớm, chuẩn bị hết tóc tai, quần áo. Sau 1tiếng đồng hồ, nó cảm thấy ổn rồi tự tin bc xuống lầu. Nãy h Mih đã đợi nó rất lâu. Đường đường là thiếu gia tập đoàn Hoàng Log, khoác trên mình bộ vét lịch lãm, mái tóc chải gọn gàng, bên cạnh là chiếc BWV mui trần màu trắng tìh, thế mà phải đợi chờ 1nàng tiểu thư chúa lễ mề.

Nó bc ra, vẻ mặt tưng bừng như đi hội tng khi Mih thì đag tức xì khói

-1tiếng 1' 13s. Mih cất tiếng
 -há. Cái j? Nó ngơ ngác
 -h là 1tiếng1'21s
 -là cái j? Nó vẫn k hiểu
 -Trần Mỹ Anh. Cậu có biết tớ đợi cậu hơn 1tiếng đồng hồ k hả. Mà h còn cười đc
 -ờ. Tớ xl. Mà ai bảo cậu đứng đây làm j? Sao k vào nhà mà ngồi. Nó vẫn tìh bơ
 -cậu..cậu.. Mih tức lộn ruột
 -tớ sao? Tìh bơ tập 2
 -zá. K ns vs cậu nữa. Đi học

ns rồi, Mih bc lên xe, đóng cửa cái rầm làm nó giật mình, lại k thêm mở cửa cho nó luôn. Đúg là chả galăng tí nào.

Lái xe nhanh đến trường, Mih bc xuống xe vs bao con mắt trái tim của đám con gái,thì nó bc xuống vs bấy nhiêu ánh mắt hìh viên đạn của tụi hám zai. Nó vẫn k biết j, h phải làm sao cho Mih vui là đc. Nó chạy lại gần Mih, khoác tay cậu thì bị cậu hất ra, làm mặt xấu thì cậu chả đoái hoài đến, cù liếc thì chả phản ứng j. Nó bắt đầu bótay.chân vs tên này. Nhưng k thể dễ như thế đc. Nó hùng hổ hét lên giữa trường

-HOÀNG THIÊN MINH. Cái đồ xấu xa kia! Zá. Tức chết mất.

Thấy hành động của mình giống mấy tên ở Xóm15 Ngĩ Phú, nó đỏ mặt, biết làm j đc, chỉ biết cúi mặt mà đi tng hằg trăm, hằg nghìn con mắt đag nhìn.

-con nhỏ đó là ai thế? Nó to gan đấy. Đc. Ta xem mày sẽ ntn khi đợc đến a Thiên Mìh của Nhã Kỳ này. Đó cớ là lời độc thoại nội tâm của 1cô gái.

Nó đc bít nó là hs lớp 10T1 lớp chọn, còn Mìh học lớp 10B1. Bc vào lớp vs bao áh mắt của những con ng khiến nó sợ sệt.

-này, có phải là con nhỏ lúc sáng kêu full name của Thiên Mìh k vậy nhỉ? Ns 1

-đúng đấy. Tao còn thấy nó làm nũng vs cậu Mìh nữa. Xem ra là Mìh lại thêm 1cái đuôi nữa rồi

=>cuộc hội thoại của đám ns.

Nó nghe hết nhưg bít làm sao. Băn năg của 1tiểu thư yếu đuối suốt 15năm qua k để nó lại cãi lý vs mí ns đó đc. Thôi đành chấp nhận vào lớp thôi. Sau khi nó gt vs cả lớp xog, nó đc phân ngồi bàn cuối.

Tiết học thứ nhất trôi qua khá nhanh. Một mớ nó nằm gục xuống bàn. Chưa nằm ầm bàn, 1hội nữ sinh kéo đến lớp nó làm nó tỉnh giấc.

-Mai Mỹ Anh ngồi đâu. Tiếng hét của 1 ns khiến cả lớp giật mình.

-Nhã Kỳ, đó..đó ạ. 1cô bạn gái chỉ về phía nó

Ng con giá có tên là Nhã Kỳ lại gần nó

-này. Mày là Mỹ Anh. Trần Mỹ Anh.

-zá. Điếc tai quá. Này bạn ơi, có 2điều tớ mún ns vs bạn. Thứ nhất đây là trường LP trường chuẩn quốc gia k đc xưng hô tùy tiện như ngoài chợ thể đc. Thứ hai, cái tên Trần Mỹ Anh k phải bạn thích gọi lúc nào thì gọi đâu nhá

-con này chết chắc rồi.

-tao k cần bít mày đag ns cái triết lý trên...

-lại thế rồi.hàz. Nó cắt lời Nhã Kỳ

-tao đag ns đấy. Ai ày cắt lời. Kỳ tức giận

-nếu ns đc tử tế thì ns, còn k thì về lớp cho. (k bít nó lên lever võ mồm lúc nào thế)

-k cần bít mày là ai nhưg hãy tránh xa Thiên Mìh của ta ra. Ký ra lệnh cho nó

-có 2điều tiếp theo. Thứ nhất Thiên Mìh k phải của bạn mà bạn ns như thế. Cậu ấy là ng, k phải vật. Thứ 2 nếu bạn ns như ra lệnh vs tôi thì tôi k đảm bảo gđ sẽ ntn đâu. Nó gằn giọng

-mày..đc. Ta sẽ k để yên đâu

-ok. Im waiting

Kỳ trở về lớp, còn nó vẫn thản nhiên cầm sách đọc

-Mỹ Anh này, Nhã Kỳ cậu ta sẽ k để yên ch này đâu. 1cô bạn lại nhắc nhở

-ừ. Cậu k phải lo đâu.

Rồi buổi học kết thúc nhanh chóng. Bước xuống cầu thang, nó thấy Mìh đag đứng dưới

-cậu là chúa lễ mễ. Mìh phán cho nó câu

-tớ xl, có tý việc ý mà. Thôi, đừng giận tớ nhá

-k thèm nhé. Thôi, về đi. Cậu ra trc đi tớ lấy xe.

-ôk

13. Chương 13

Nó ra cổng chờ Mih thì 1 đám ng kéo đến phía nó

-tao ns rồi. Tao sẽ k tha ày đâu. 1ng con gái lên tiếng, k ai khác là Nhã Kỳ

-lại thế rồi. Có phải bạn là ng Việt k thể. Tớ đã ns đến vậy rồi mà k chịu hiểu

-k cần nói nhiều. Tụi bây xông lên, đánh chết con đó cho tao

Vừa dứt lời 1hội như 10đứa con gái xông lên đánh nó tới bời. Lên gối, xuống trở, nắm tóc..

-các ng, dừng lại. 1ng con trai lại hét lên

-a Thiên Mih đấy, chạy đi. Nhã Kỳ hét lên

Sau khi nghe lệnh, cả tụi nó chạy phần khởi

-Mỹ Anh, cậu sao k? Mih lo lắng

-tớ k sao. Nó ns ngắt quãng

-tớ xl, đáng nhẽ tớ k nên để cậu 1mìh.

-ừ. K sao

-tớ đưa cậu về

14. Chương 14

-tiểu thư k sao ạ. Bs bc ra từ phòng nó sau khi khám tổng thể. Chỉ bị ngoài da, tôi sẽ mua viết đơn rồi mua cho tiểu thư uống là đc

-cám ơn bs. Mẹ nó cất tiếng

Rồi ông bs ra về, mẹ, a nó và Mih kéo nhau vào trong

-con thấy thế nào rồi. Mẹ nó ân cần

-có đau k e? A cũng hỏi

-tớ xl. Đến Mih cũng lên tiếng

-này. M.n sao thế? Bs bảo con k sao mà. Có j mà phải lo lắng thế? Nó ngơ ngác

-k biết đứa nào giám đánh e ta ra nông nỗi này. Ta mà biết, ta cho cả nhà nó chết lun. A hùng hổ

-thôi a ạ. E k sao đâu mà. Bỏ qua đi.

-bỏ qua là bỏ qua thế nào?

-thôi. E mệt rồi. M.n ra đi

-ừ. Cả 3đồng thanh

-mai tớ đến đón. Minh quay lại nói nó

Một mõi vì 1ngày dài nó nằm ngủ lun, k thèm ăn nữa

1buổi sáng đẹp trời, nó thức dậy trong 1tâm trạng k j bad hơn. Mih mảy bị đau nhức toàn tập. Phải cố gắng lắm mới có thể VSCN và lê đôi chân xuống nhà. Ngồi xuống bàn ăn, nó hít 1 hơi sâu...

-ơ cái con bé này, j mà hít thở như dân lớp 1 tập thể dục “1,2,3 hít thở, thở ra” thế? A gẹo nó

-a này, sao trêu e hoài thế? Nó dỗi

-thế sao mày lại như thế? Bt đâu thấy mày vậy?

Lại hít 1 hơi sâu, nó nói - mẹ này, con đi học võ nhé.

Nge xog, mẹ nó đag uống nc thì sặc, a nó đag nhai cơm thì phun thẳng vào mặt nó k thương tiếc, mí s ng làm đag dọn dẹp thì ngưng làm luôn.

-zá. Cái a này. K tìm đc nơi nào mà phun à, mà phải phi thẳng những thứ trog mồm a vào gương mặt y quý của e thế. Nó ns rồi lấy khăn lau mặt

-ai bảo mày ns gây làm j để hứg cịu hậu quả như vậy?

-a Tuấn ns đúg đó con. Sao lại đòi đi học võ làm j? Mẹ nó chen vào

-k, con k ns ngất. Mẹ và a thấy đấy, hôm qua con bị đánh ra nôg nổi này là k bít bảo vệ bản thân. Nếu con có võ thì k bị thế này đâu

-mày k phải lo, ngày mai trở đi sẽ có vệ sĩ đi kèm. A nó vẫn chống chế

-thế k có vệ sĩ thì sao?

-thì có a và Mih.

-thế k có 2ng thì sao?

-ờ thì...

-thôi đi a, cho e học đi mà. Quay sag mẹ. Mẹ cho con đi học võ đi mà

-ừ. Cta k thể bảo vệ nó mãi đc, để nó đi học đi. Mẹ ns vs a

-nhug..

-thôi a. Mẹ ns đúg rồi, cho e đi học đi mà

-ừ. Cuối cùng a cũng chấp nhận

-thôi, con xin phép mẹ và a con đi học

-ơ, cái con này, mày đã ăn j đâu. Cầm ổ bánh mì này. A gọi theo nó

-thôi a à. Con đi học đây. Nó gọi vợ vào

Bc ra ngoài trog tâm trạng k j vui hơn. Tuy thân đag đau nhức toàn tập nhưng niềm vui chinh phục mama and oppa của nó cho đi học võ làm nó quên đi cái đau đó.

-27'18s.

À, thì ra là Mih đã đợi nó ngoài này 27'18s rồi, đã vậy còn mag bộ mặt vui vẻ nữa chứ. K tức mới lạ.

-tớ xl nhé. Sr baby. Nó cười cầu hoà.

-cậu là chúa lễ mễ. Đi học thôi k lại muộn bây h.

Nói rồi, cả 2 ng leo lên xe ngồi. Hôm nay, Mih đi xe máy. Chiếc SH cao lồg ngồg làm nó khó khăn khi lên. Dù đi thì nó cũng đau cao lắm, 1m58 thôi à. Mãi nó mới có thể leo lên đc. Mih thấy vậy chỉ bít lắc đầu ngao ngán. Hàz.

-thế nào? Hôm nay có ch j mà vui thế? Đag đi trên đường thì Mih hỏi

-ơ. Sao cậu bít, hay thế? Nó ngác ngơ

15. Chương 15

-gần cậu lâu chẳng nhẽ tớ k hỉu tíh cậu. Ns đi. Mih cười nhẹ

-hè. Chỉ Mih hỉu Mỹ Anh. Ch là thế này, tớ đã xin đc mẹ cho đi học võ rồi nà. Nó cười tươi

Mih đạp lái xe bỗng thắng gấp làm nó ngã tự do vào lưng cậu. Phản xạ có điều kiện khiến nó ôm chặt eo cậu. Đến khi dừng xe đi lúc nó mới mở mắt thấy mình có chút vô duyên.

-tớ...tớ.. Nó lắp bắp, rồi nhanh rút tay khỏi eo đó

-cậu đi học võ sao? Mih mặc dù cũng đạp ngược thói mặt nhưng cũng gặng hỏi vô vớ

-&%*=£€¥\$&... Rồi nó kể hết mọi chuyện cho Mih nghe. Nghe xong cậu có vẻ đồng tình vs ý kiến của nó, rồi ủng hộ quyết định của nó

Thời gian trôi qua nhanh, thế mà đã nửa năm trôi qua, h nó đã hoàn thành khoá học võ của mình. Phải ns sao nhỉ, thần đồng có khác, tài năng của nó đến mức ông thầy cổ lỗ sĩ cũng phải công nhận. Đúng trong lịch sử võ Cổ truyền Nhất Nam k có ai như nó, trong thời gian ngắn mà đã hoàn thành hết all bộ. Bái phục, bái phục. Và tất nhiên võ công của nó phải gọi là “đẳng cấp pro”.

Buổi chiều hôm đó, í lộn, chập chiều rồi, sau khi tập xong nó thu dọn đồ đạc rồi quay về. Ra đến cổng, nó gặp Mih

-ơ Mih, đến đây làm j? Nó ngơ ngác như nai tơ.

-hỏi thừa. Đến đón cậu chứ làm j? Mih trả lời thản nhiên

-thế xe đâu mà quốc bộ thế? Ngơ ngác t2

-xe máy cao quá sợ cậu k leo lên đk. Còn ô tô hết xăng. Mih ns típ

-này, bây giờ tớ cao 1m65 rồi đấy! Nó hùng hổ

-ờ. Tớ biết rồi. Hi2. Mà đi chơi k, đi vs tớ. Mih cầu hoà

-đi đâu?

-cáp treo

16. Chương 16

Đến cáp treo, khung cảnh đây thật đẹp (thôi, múp khối tả nha cả nhà, cứ ns đẹp là ok nhé, ns nh đọc đâm chán lại mỗi tay nữa. Hi). Mih lại mua vé để lại nó ngồi gần tò te ngắm cảnh. Rồi lát sau, Mih quay lại, cầm tay nó kéo đi.

-ơ. Sao cáp treo hôm nay vắng vẻ thế? Nó ngạc nhiên

-ờ. Tớ cũng k biết, chắc là hôm nay họ k đi nhiều cho lắm.(ý đồ j đây?)

-ôh thế à?

-ừ. Đi thôi

Ns rồi, cả 2 lên, cáp bắt đầu chuyển động. Khung cảnh thành phố vào buổi chập tối thật đẹp. Đạp mãi ngắm nhìn cảnh đẹp hiếm thấy trên độ cao này thì bị giọng ns của Mih cắt ngang

-Mỹ Anh này!

-what? Nó giật mình

-có chuyện này tớ muốn ns vs cậu

-ơ. Sao hôm nay lạ thế? Ns đi

-thật ra thì tớ thích cậu lâu lắm rồi, à k phải thích mà là yêu. Tớ k giám ns vì tớ k muốn mình bị từ chối, nhưng tớ k thể để tình cảm của tớ đi theo gió. Ngày mai tớ sẽ đi Anh du học. Cậu đồng ý làm bạn tớ chứ, nếu thế thì có thể đợi tớ đi k? Ách mắt cậu buồn dần, nước mắt nhỏ giọt.

-tớ sẽ đợi.

Vâng, đó là câu ns nó phán ra sau khi nghe lời bộc bạch của Mih. Đúg, nó cũng y Mih, nó k mún mắt Mih nhưng nếu k đợi thì sao? Nó sẽ ân hận cả đời à. Và vì thế, nó đồng ý đợi cũng có nghĩa là làm ngy Mih.

-vậy có nghĩa là...

-đúg. Tổ đồng ý.

-ôh zê. Mih yêu Mỹ Anh nhiều. Mih bế xốc nó lên mà hét sug xướng.

-me too. Hi2

-ngày mai cậu tiến tổ chứ?

-k. Tổ k mún khóc. Tổ k mún xa cậu.

-nhưng tổ mún gặp cậu. Tổ cũng k mún xa cậu.

-tổ sẽ k đi đâu. Cậu đi bình an. Nhớ gửi mail cho tổ là đc

-nhưng...

-cáp xuống rồi kià. Cta về thôi.

Sau khi đi cáp treo, Mih dẫn nó đi khu vui chơi, ăn kem rồi nói ch vui vẻ. Mặc dù đag rất buồn, rất mún khóc, nhưng nó cũng cố cười để k mún làm Mih buồn. K buồn sao đc khi tình yêu vừa chớm nở chưa có kỉ niệm để h phải xa người yêu. Nhưng nó sẽ đợi, chờ đợi 1 tình yêu đầu đời của nó.

Nó trở về nhà, tâm trạng buồn rười rượi lại còn gặp ông anh chết tiệt chứ. Nhưng ns j thì ns a, e ch j cũng tâm sự vs nhau. Nó kể hết ch cho a nghe, a cũng chỉ bít an ủi nó chứ bít làm j

-dù sao a cũng ủng hộ quyết định của e. Thằng Mih sẽ hủ cho e mà.

-e mong là vậy.

...

Sáng mai thức dậy, mắt nó cay húp. Bước vào phòng vệ sinh, nhìn đôi mắt yêu vầu của mình mà chán nản. Thế nên, hôm nay nó có trang điểm, đặc biệt là đôi mắt. Sau lúc made up xong, nó khá tự tin bước xuống nhà. Hôm nay nhà thêm người mới, là s Ly

-ss, lâu ngày mới gặp. S đi đâu trog thời gian qua thế? Nó hỏi về giận dỗi

-à Mỹ Anh à. Lâu nay s sag Hàn để nhận hợp đồng quảng cáo, h mới về đc nà. E khỏe chưa?

-tất nhiên là khỏe rồi. S nổi tiếng lắm à nha. Hôm trước e đọc báo thì thấy s chụp ảnh với nhóm T ara nhá. Sướng thế.

-hì. Có j đâu. Lúc nào rảnh, s cho sag chơi. Ôk

-ôh zê, sướng quá. Nó hét lên sug sướng

-e thay đổi quá ha, hôm nay trang điểm đấy

-đâu. Tại hôm qua ngủ muộn quá nên mắt hết mí rồi s nà. Hx

-ngủ muộn hay là có ch khác. A nó chen vào.

-anh...

-mẹ và s Ly nghe chuyện rồi, con k định tiến Thiên Mih thật à? Mẹ nó nhẹ nhàng

-Con đi dạo tý nhé mẹ. Nói rồi nó bỏ khỏi bữa ăn sáng rồi đi luôn. M.n nhìn theo nó mà chỉ bít lắc đầu.

-“h này chắc Mih lên máy bay rồi. Zà. Chán quá. Thôi, k nghĩ nữa. Cậu ấy sẽ về nhanh thôi”

nó cứ đi thế, mà cũng k bít là đag đi về đâu. Đag trên đường đi dạo hóng mát, thì nó đụng phải 1a chằng cao hơn nó cái đầu.

-tôi xl, a có sao k ạ. Nó lo lắng hỏi

-tôi k sao, cảm ơn cô. Rồi a chàg đó đứng dậy.

-vâng. Có j a cho tôi xl nhé.

-Mắt cô...a đó lấp bắp

-mắt tôi...mắt tôi sao? Nó ngơ ngác k hiểu j

17. Chương 17

-rất giống e tôi. A đó lại ns

-giống e a? À. Ta kiếm chỗ nào nc đi

Rồi 2ng lại quán cà phê gần đó để nc

-tôi là Dương Thế Lâm. Còn cô? A đó giới thiệu

-tôi là Trần Mỹ Anh.

-TRẦN THỊ. Lâm ngơ ngác

-vâng, có ch j k ạ? Nó vẫn k hiểu ch j

-cô là ng của Trần Thị sao?

-vâng ạ.

-thế thì đúng rồi. Lâm thốt lên

-đúng j ạ?

-thôi, cô ns đi, ch là thế nào?

-vâng. Thật ra, trước đây tôi bị mù do biến chứng sau tai nạn. Nửa năm trước, tôi nghe tin có ng hiến giác mạc, cho nên, mắt tôi bây giờ là mắt của người ấy

-ừ. Cớ xác là đôi mắt cô đang sở hữu cớ là mắt của e gái tôi Dương Hồng Quân.

-thế sao? Nó tròn mắt

18. Chương 18

-ừ. E tôi mất do tai nạn khi đi chơi với lớp. Tâm nguyện cuối cùng của nó là đc hiến giác mạc cho ng mù. Nhưng mẹ tôi k cịu, bà k mún con mình ra đi khi k có đôi mắt nhưg vì nó nhất quyết nên bà đành chấp nhận.

-vậy sao a bít ng đc ắt là tôi.

-tôi nghe giám đốc bệnh viện ns ng đc ắt là ng nhà Trần Thị.

-ồ. Thế thật trùng hợp. Vậy tôi phải đến nhà để cảm ơn gđ a mới đc

-ờ...

-sao? K đc à?

-ừ. Đc nà

Rồi Lâm dẫn nó đến nhà a, nhưg khổ nỗi là bà mẹ Lâm k mún gặp nó vì nó đang mag trên mình đôi mắt của ng con bà yêu quý

-cô đi đi. Tôi k mún nhìn thấy cô. Sao cô lại có đôi mắt của Quân đc chứ. Đi đi. Mẹ Lâm cầm giỏ hoa quả nó mua ném ra ngoài k thương tiếc(eo. K ăn thì úp ăn ci.hx) rồi đuổi nó ra khỏi nhà

-thôi, cô về đi, mẹ tôi đau bần lắm. Quân là ng mẹ yêu nhất mà. Bà k mún hìh ảnh Quân cứ mãi hiện lên trog bà. Cô thông cảm. Lâm ns nó

-ừ. Thế vậy tôi xin phép. Nói bác tôi cảm ơn gđ nhiều nhé.

Nói rồi nó bc ra về, tâm trạng nó bây h phải ns là j nỉ. Bùn à, tất nhiên. Chán à, có phần. Đau k, rất đau. Nó bít mẹ Lâm đau khổ ntn. Nó cũng đã như bà, mất bố, nó đã từng k mún sống nữa. Nhưng nó đc m.n quan tâm, giúp đỡ nên đc như bây h nó rất cảm ơn m.n. Nó thầm cảm ơn Hồng Quân, nó có thể nhìn thấy là do cô. Thầm chúc cô sống hạnh phúc ở thế giới bên kia.

Rồi nó lại tiếp tục đi đạo, k hiểu sao, nó lại dừng lại ở nhà thờ. Đứng, nó là người Thiên Chúa Giáo là 1 Kitô hữu, ấy vậy mà nó bỏ Chúa đã lâu lắm rồi. Lúc còn nhỏ, có ch j nó cũng vào tâm sự vs Chúa, khi ns hết all mọi chuyện, nó thấy tâm hồn thanh thản. Bi h cũng vậy, nó tiến vào nhà thờ, làm dấu thánh rồi quỳ xuống, nói hết lòng mình cho Chúa. Rồi đột nhiên nó nghe tiếng dày đi trên sàn quay lại thì đó là Cha xứ.

-con đang có ch bần

-vâng thưa cha. Nó lễ phép

-con k nên bần. Cuộc sống của chúng ta được Chúa sắp đặt. Chúa yêu thương chúng ta, Chúa sẽ k để con chiến của mình phải đau khổ đâu. Con hãy tin vào Chúa.

-vâng. Con tin thưa cha.

Ra khỏi nhà thờ, nó thầm mỉm cười. “cha ns đứng, Chúa luôn ở bên cạnh mình, Chúa sẽ giúp mình vượt qua mọi khó khăn. Hay tin ở Chúa”. Nó nắm chặt lấy tràng hạt mà lòng thầm nghĩ. Rồi nó có điện thoại “của s Ly”

-s à, có ch j vậy? Nó hỏi giọng vui tươi.

-e ở đâu đây? Về ngay, a Tuấn có ch rồi! Giọng s gấp gáp

-ch j hả s?? Nó lo lắng

-tút..tút...

Lo lắng, hồi hộp, nó bắt taxi trở về nhà.

-tôi là đội trưởng cục phòng chống ma túy quốc gia. Ng mặc áo cảnh sát đưa bằng tên ra gt

-có ch j vậy thưa ngài cảnh sát trưởng. A nó lo lắng

-có ng báo với chúng tôi rằng thiếu gia tàng trữ ma túy.

-sao..sao lại có ch đó đc. Con trai tôi k bao h làm như thế? Mẹ nó cũng k kém.

-đúng. K thể như thế đc. Các ông có làm k. Nó từ đâu chạy vào.

-vậy thì chúng tôi có thể khám xét. Ông cs ns

-dĩ nhiên. Nếu k có, ông phải trả giá khi xúc phạm đến Trần Thị. A nó tự tin

-vâng. Khám xét đi. Ông cs ra lệnh.

Sau 1lúc khám xét, 1a cảnh sát chạy ra tay cầm theo 1khối chữ nhật màu trắng.

-thưa cs trưởng, tôi tìm thấy cái này trên giá sách của cậu Tuấn

Cầm bảh màu trắng trên tay, ông cs ns

-thế nào ông chủ tương lai của Trần Thị, nói đc j nữa k?

-tôi..tôi..k làm. A nó lắp bắp.

-bắt a ta lại, đợi ngày xử án. Ông cs ra lệnh

-KHÔNG. Mẹ nó hét lên rồi ngất đi.

-mẹ..mẹ tỉnh dậy đi. Mẹ sao thế. Gọi xe cấp cứu ngay. Bà Năm đưa mẹ con xuống viện, con đi cùng a đến đồn cảnh sát. Nó quyết đoán

-vâng thưa tiểu thư.

Rồi nó đến đồn cảnh sát nhưng khổ nỗi, vì a nó là tội phạm do cục phòng chống ma túy Quốc gia bắt nên không được thăm nom, hay trao đổi gì. Chỉ chờ ngày xử án. Nó lê bàn chân quay ra về, rồi chợt nhớ đến mẹ, nó phóng xe nhanh đến bệnh viện.

-mẹ con..mẹ con sao rồi bà Năm. Nó lo lắng

-mẹ con đang phẫu thuật. Bà Năm buồn bã.

1tiếng

2tiếng

3tiếng

Bs bước ra..

-2ng là người nhà bệnh nhân?

-vâng ạ. Mẹ cháu sao rồi bs

19. Chương 19

-ta xin lỗi. Mẹ cháu bị suy tim rất lâu rồi. Chắc hôm nay gặp cú shock nào đó đúng k?

-vâng..ạ

-xin lỗi. Ta không thể giúp gì được cháu cả. Nhưng rồi bs bước đi để lại nó ngồi ngẩn tò te tại chỗ. Xe đẩy xác mẹ nó ra. Bà nằm đó, tấm khăn trắng dài che hết mặt bà. Nó chạy lại, ôm lấy bà mà khóc

-mẹ..mẹ ơi, mẹ tỉnh dậy cho con đi mà. Tỉnh dậy đi. Con không muốn mẹ ngủ mãi đâu. Mẹ dậy cho con coi...

-xl, h tôi phải đưa bà đi rồi. Tiếng cô y tá làm nó đứng dậy.

Nhìn theo chiếc xe đẩy làm nó đau, đau vô cùng. Mới sáng đây thôi, còn có mẹ, có anh ấy thế mà buổi trưa từng ng ra đi trước mặt nó. Hỏi làm sao nó không đau sao được. A thì bị bắt, mẹ mất do đau tim, người yêu bỏ đi du học, trên thế giới này nó còn có ai nữa. Buồn, đau, khóc, nó ném cả rồi. Rồi chợt, nó lại cố điện thoại

-tiểu thư ở đâu đấy? Công ty gặp rắc rối rồi. Người bên kia nói

-giám đốc Mai à. Tôi đến ngay.

Nói rồi, nó phóng xe nhanh đến công ty. Tính ra hôm nay, nó 2lần bắn tốc độ rồi. Dừng xe tại công ty, nó chạy nhanh đến phòng họp lớn theo lời dặn của giám đốc Trần

20. Chương 20

-tiểu thư đây rồi. Không hiểu sao các cổ đông đã bắt ch thiếu gia tụt xuống ma túy và bà chủ mất do đau tim, họ đang đòi rút cổ phần, tôi đang không biết làm gì đây. Giám đốc Trần đợi ngoài phòng họp nói vs nó

-sao? Chờ đó chỉ mới xảy ra thôi mà, sao họ bắt được? Nó ngạc nhiên

-tôi cũng chỉ mới nghe họ nói chứ tôi đâu biết.

-thôi, ta vào xem sao.

Nói rồi nó cùng ông Mai bước vào phòng họp. Chưa bao giờ nó đến đây, phòng to có điều hòa nhưng nó cứ có cảm giác ngột ngạt làm nó đổ mồ hôi. Bc đến chiếc ghế cao nhất, nó ngồi xuống, hít hơi dài rồi vào vấn đề.

-tôi là Trần Mỹ Anh. Nó gọi

-thì ra là tiểu thư nhà họ Trần. 1ng trog đó ns

-tôi mún hỏi ch là thế nào? Sao m.n lại đòi rút cổ phần? Nó ns ngay vào vấn đề.

-k. Bi h chúng tôi k rút vốn nữa. Chúng tôi sẽ bán cổ phần cho MS. MS ns sẽ mua hết tất cả cổ phần của chúng tôi. Trog đó có 25% của mẹ và anh cô đó.

-sao cơ? Sao m.n lại làm thế đc? Chúng tôi k đối xử tệ vs m.n mà. Mà cổ phần của mẹ và a tôi, MS sao mua đc.

-chúng tôi k biết chuyện đó. Tiểu thư à, tiền của chúng tôi bỏ ra cho công ty, nhưng công ty h k đc như trc, chúng tôi k thể nguy hiểm đc. Thương trường là chiến trường mà.

-mọi người...mọi người...

-thôi, k còn việc j nữa, chúng tôi phải về rồi. Ngày mai là lúc giám đốc tập đoàn MS sẽ đến. Lúc đấy, cô cũng phải có mặt.

Nói xong ai nấy cũng đứng dậy ra về để lại nó ngẩn tò te ở phòng họp

-tiểu thư, h tiểu thư

còn 25% cổ phần ở công ty do ông chủ chuyển sang. H tôi cũng phải đi, tôi k còn là người của Trần Thị nữa, tôi xin phép. Giám đốc Mai ns

Mỗi mình nó ngồi trog phòng họp, nó rất buồn nhưng dù j nó còn có cổ phần trog công ty, nó phải cố gắng giành lại tất cả những thứ nó đã mất.

Lê đôi chân xuống gara của công ty nó lấy xe đi về nhà. Về đến nhà nó leo phòng ngủ giấc sau 1ngày dài căng thẳng.

Lại 1ngày mới nữa đến, đáng nhẽ hôm nay nó phải ngủ bù cho ngày hôm qua nhưng tiếng ồn, tiếng cãi vã dưới nhà làm nó k tài nào ngủ đc.

-"quái, hôm nay nhà có ch j mà ồn ào thế". Nó đạp tug chặn ra rồi xuống nhà.

-các ông làm j thế? Sao lại xông vào nhà người khác thế hả? Bà Năm hét lên

-chúng tôi k biết, chúng tôi chỉ đang làm nhiệm vụ thôi. 1ng trog đó ns

-nhiệm vụ j mà xông vô nhà thế. Các ng có bị điên k? Bà quát to

-chuyện j thế bà Năm? Nó từ trên lầu đi xuống

-chuyện là thế này thưa tiểu thư...

-thôi khỏi giải thích j nhiều nữa. Máy người này cũng chỉ nhận tiền rồi làm việc thôi. 1ng con trai từ đâu đi vào

-a là ai? Nó hỏi

-tôi là Nguyễn Bá Hùng(Hùng ơi, số ri m nhá. Nhìn mặt m gét quá nên ta lấy nhân vật này là tên m luôn. Thôi cảm cho t nha), giám đốc tập đoàn MS. Cô chắc là tiểu thư Mỹ Anh. Ng đó trả lời

-thì ra là anh. Vậy a đến đây có chuyện j? Nó hỏi típ

-ha3. Tất nhiên phải có chuyện tôi mới đến đây rồi. Hùng ns típ

-vậy a ns đi.

-ha3. Tiểu thư nhà họ Trần có khác. K đâu j cô, tôi và a trai cô là bạn khá thân. A ấy mượn tôi 1khoản tiền khá lớn để mua biệt thự cho ny a ấy nhưng mãi k trả, nên đã đưa giấy tờ nhà để cầm cố.

-a ns sao? A đang ns dối đúng k? A tôi k bao h làm như vậy cả. Nó hét lên, nắm lấy cổ áo Hùng.

-từ2 đã nào. Để tôi ns hết rồi mún làm j thì làm chứ. Bậy h là hạn cuối của ngày cầm, tuy rất bần nhưng phải chấp nhận thôi tiểu thư à. Bậy h, cái biệt thự này k còn là của cô nữa. Tôi cho cô thời hạn nửa ngày để thu dọn đồ đạc rời khỏi đây. Hùng đẩy nó ra rồi sửa lại cổ áo

-anh...anh...

-thôi, tôi là người của công việc. Tạm biệt cô, hẹn gặp lại ở công ty.

Thế rồi Bá Hùng cũng về, những người làm cũng chia tay nó mà lần lượt ra về. Lên phòng, thu dọn đồ đạc xong, nó ngẩn nhìn ngôi nhà mà lòng đau như cắt. Nơi đây chứa bao kỉ niệm của nó. Nó nhớ những lúc cùng ăn vs gia đình, nhớ lúc trên đũa cùng anh trai, lúc mẹ giúp nó học may vá. Thế mà, cũng nơi này từng người nó yêu thương đều phải ra đi. Ngẩn lại ngôi nhà lần nữa nó bước đi. Khi đi nó chẳng lấy dc j ngoài mấy bộ quần áo cả. Trên đường, nó cảm thấy mình bất hạnh, sao nó lại phải chịu nh đau khổ thế chứ. Rồi bất chợt những giọt nước nhỏ lên đầu, vai nó. Mưa. Sao lại mưa chứ, mưa làm nó càng đau hơn. Nc mưa hoà với nc mắt nó, cảm giác thật mặn, thật chất. Mặn là do nc mắt, còn chất thì sao? Là vì nó cảm thấy chất cho cuộc đời nó, nó đau khổ đến tuyệt vọng rồi ngã quỵ xuống.

21. Chương 21

A-hàz, trời mưa mới chết chứ. Hôm nay mình lại k mag áo mưa. Hx. Lời độc thoại của chàng trai. Ủa. Trời mưa thế này mà có kẻ điên nào nằm thế k bít. Lại xem coi

Rồi chàng trai lại gần xem mặt cô gái là ai thì phát hiện ra đó cớ là tiểu thư nhà họ Trần

-Trần tiểu thư, cô làm j ở đây? Tỉnh dậy đi. Lại j đây nữa. Quần áo à. Này, tỉnh dậy đi chứ. A hét lên

Thấy tỉnh hìh k ổn, a bế xốc nó lên, cầm theo cả túi quần áo rồi trở về nhà

-bố mẹ ơi, ra giúp con 1tay với. A vừa hét, vừa xô cạch cổng

-Lâm, trời mưa thế này mà k tìm chỗ nào mà trú còn... 1ng đàn bà từ trong nhà bước ra.

-mẹ con ns đủ... Ô, ai đây? 1ng đàn ông cũng từ trong nhà ra.

-là tiểu thư nhà họ Trần, giúp con 1tay coi. Nhah lên. Lâm hét lên

-con đưa cô ta về làm j? Mẹ a gắt

-con k bít. Thì cứ giúp cô rồi tỉnh sau. A rồi rít

Cuối cùng thì mẹ và bố Lâm cũng tạm thời cứu nó đã.

-con đi thay quần áo đi đã, có j mà quăng quýt thế. Mẹ a nhắc. Để cô ấy đó mẹ chăm sóc cho

-vâng ạ.

-à, nấu ẹ nôi cháo hành luôn. Mẹ a hét vọng ra

-vâng ạ.

30' sau, nó tỉnh lại, đầu óc choáng váng, rồi nhìn quanh phòng mình đang nằm trông rất lạ rồi 1ng con trai nào nằm đây nữa. Bao nhiêu câu hỏi cứ đặt ra trong đầu nó.

-cô tỉnh rồi à? Dậy ăn bát cháo hành coi. A Lâm ns

-ơ, sao lại là a? Mà tôi đang ở đâu đây?

-đây là nhà tôi tôi k ở đây thì ở đâu.

-thế sao tôi lại ở đây?

-cái ấy tôi phải hỏi cô mới đúg. Trời mưa k ở nhà ra ngoài làm j còn vác cả hành lý đi nữa?

-tôi...tôi..nhà tôi bị người ta lấy rồi. Mặt nó tối xầm lại

-sao lại có ch đó được?

-cô tỉnh dậy rồi à? Mẹ a từ đâu đi vào

-tỉnh dậy thì tốt rồi. Cả bố a nữa

-con chào hai bác. Nó lễ phép

-con nói thử xem sao nhà lại bị họ lấy thế? Bố a ân cần hỏi

-&%*£&..rồi nó kể hết mọi chuyện cho gđ nhà Lâm nghe, nge xog a cũng cảm thấy thương xót cho số phận nó.

-vậy h con có nơi nào đi k? Hay ở lại với bác và a cũng đc. Bố a ns

-ôg bị điên à. Mẹ a hét lên.

Rồi, bố Lâm kéo mẹ a ra ngoài, theo sau là Lâm.

-bà sao thế? K thấy nó tội nghiệp sao? Ôg quát

-tôi k biết, nhưng mắt nó bây h là mắt nhỏ Quân. Tôi k nhìn hình ảnh Quân cứ hiện lên trong đầu tôi. Mẹ a ns

-ba ns đút đấy mẹ. Mẹ k thể mãi như thế đc. Nếu mẹ đặt ví dụ Mai tiểu thư là Quân thì sao? Mẹ cảm thấy thế nào? Lâm ns

-tôi k biết. Nhất quyết k cho nó ở đây đc. Mẹ a cương quyết

-bà thật là.. Bây h ta k giúp nó, nó biết đi đâu nữa. Ngĩ lại đi. Bố a khuyên

Rồi k đâu lại có tiếng điện thoại, mẹ a chạy vào nghe. K ngờ cuộc hội thoại của 3ng này lại để nó nghe đc. Nó thầm nghĩ “đúng, mình k thể làm phiền họ đc, phải tự lực cánh sih thôi”. Rồi nó quay người đi, k ngờ lại làm rơi cái xoong gây ra tiếng động. Thấy lạ Lâm ra xem sao thì thấy nó vụt chạy. A chạy theo nó. Và k lâu sau a đã chạm đc tay nó và níu nó lại. Nc mắt nó cứ thế mà chảy k thương tiếc.

-sao cô phải đi chứ? Nge mẹ tôi ns sao đã. H cô đi thì biết đi về đâu? A quát

-tôi k muốn làm gánh nặng cho gđ a, cũng k muốn chia rẽ tình cảm gđ a. Nó nức

-cô ngốc lắm. Nge tôi ns này...

To đi xa ra ngi xa ra, chệ ba na ri ka chi ma, to jì ne bu no ha ra bu jo...

Chợt tiếng chuông điện thoại Lâm kêu lên.

-

-vâng ạ.

22. Chương 22

-về thôi. A kéo nó về nhà

Về đến nhà, thấy mẹ và bố ngồi đó, a cũng lại, kéo cả nó đi luôn

-bác xl cháu vì đã ns nặng lời với cháu. Từ h cháu sẽ ở đây vs gđ ta. Mẹ a phát biểu

Ns xog, tất thấy cả 3ng mắt chữ O mồm chữ A ngơ ngác nhìn bà

-sao cứ nhìn tôi mãi thế? Bà ngược ngùg

-thật k thể bà/mẹ. A và bố đồng thanh

-thật. Bà quả quyết. Con nhất quyết phải ở đây

-con..con..

-k ns j nữa. Đi thu dọn quần áo đi. Phòng Quân h còn trống, con cứ ở trong đó

-con..

-cứ con mãi thế. Nhah lên. Mẹ quát

(Dương Thế Nam: bố của Lâm, sau là bố nó trong thời gian này

Nguyễn Thị Hoà: mẹ Lâm, sau này cũng là mẹ nó

Mí ng này cỉ là bố mẹ nuôi thôi nhá. M.n đừng hiểu lầm)

-bà/mẹ ch này là sao? A và bố đồng thah.

-là thế này &%*>£€\$\$&. Đó ch là vậy

-ừ. Tôi hiểu rồi. Chắc chúng ta phải chuyển trường cho nó thôi. Bố lên tiếng

-ừ. Tất nhiên. Thôi, tôi đi làm cơm đây. Mẹ ns rồi đi luôn

Buổi tối hôm đó, sau khi ăn uống, dọn dẹp xong xuôi nó ra ngoài sân hóng mát. Ngắm trăng, ngắm sao rồi chột

-hùm. Lâm hù nó

23. Chương 23

- anh làm tôi hết hồn. - nó giật mình

- chuyện j mà phải giật mình kinh thế, hay là... Lâm ngáp ngừng

- hay là cái j??? nó ngơ ngác

- đang nghĩ chuyện j mờ ám nên giật mình nên như thế. Anh cười đều

- zà. Cái anh này. K đùa đâu nhé. Nó dối

- ai đùa đâu. Mà này, tôi hơn tuổi cô đấy, liệu mà gọi anh đi, k là...

-kệ anh chi. Hô2.

- Zà, cô dám. K gọi là tôi mách mẹ đấy!!!

- sặc, to rồi còn chơi trò con nít. Nó lè lưỡi

- thèm đâu. À mà này, tôi đã nói mẹ chuyển trường cho cô rồi đấy

- ờg, sao cũng đc. Dù sao tôi bây h k còn là tiểu thư nữa, vả lại trường đó học phí quá đắt.

- ừ. Cô học sau tôi 1 lớp đấy. mai bắt đầu đi học nha

- hô, tất nhiên rồi. anh k nói tôi cũng biết.

- hứ. à đi chơi k??? tôi dẫn cô đến nơi này.

- đi đâu???

- đảm bảo nơi này vui. Chắc cô chưa lúc nào đến đâu.

-, ừ, đi thì đi. Sợ à

Thế rồi nó cùng Lâm đi chơi theo ý kiến của anh. Lâm k giàu như Minh nhưng cũng đủ có chiếc Dream, á nhằm sirius mà cưỡi. dừng chân tại 1 quán bar lớn, nó ngơ nhác

- sao lại đưa tôi đến đây???

- vào đi. Thay đổi tâm trạng tý mà. Lâm khều nó

- đc k đấy???

- sao lại k chứ. Vào thôi, bạn tôi đang chờ.

Rồi anh dẫn nó vào trong với bao nhiêu con mắt của mọi người. dừng chân lại một chỗ ngồi gồm đông đủ những thành viên lạ mặt mà trước đây nó chưa từng thấy(tất nhiên rồi. có khi nào đi đâu mà biết)

- ai đây Lâm, bồ mới mày à??? Một người trong đó hỏi.
 - bồ cái mả cha mày ấy. em gái ta đây. Lâm quát
 - em gái???- cả hội ngơ ngác/ chẳng phải em mày chết trong vụ tai nạn đó rồi sao??? Người đó hỏi tiếp
 - k. đây là em nuôi. Tên là Trần Mỹ Anh. Lâm giới thiệu
 - ừ. Em à, có người yêu chưa?? Yêu anh k??? người đó quàng vai nó.
 - ờ..ờ.. nó ngơ ngác
 - Tuấn!!! mày định làm cái trò i thế? Em gái tao đó. Thử động vào coi. Lâm gầm gừ
 - thôi. Biết rồi. có j mà làm dữ vậy. Tuấn nói
- Rồi từ đâu 1 cậu nhóc hối hả chạy lại.
- a..a..Lâm..A Tuấn..hở..hở. cậu thở dốc
 - chuyện j thế Huỳnh?? Lâm quan tâm
 - hội trường HT đòi phần địa bàn này của chúng ta. Huỳnh nói.
 - cái j. bọn chúng giám - Lâm đập bàn. - đi. Nói rồi anh khoát tay rồi cả hội kéo nhau đi.
 - cô đi luôn đi. Lâm kéo tay nó
 - tôi đc đi sao?? Nó ngơ ngác (sao lúc nào nó cũng ngơ ngác thế nhỉ)
 - nói nhiều. đi mau
- rồi cả hội kéo nhau đi đến 1 nơi sau quán bar, bc đi hùng dũng.
- bọn mày đòi địa bàn ở bar Seven sao??? Hay nhỉ. Lâm khoanh tay, cười đều
 - k phải đòi mà bọn tao chiếm đấy. 1 tên bên kia nói
 - ngon mày thử chiếm đi. Tao coi mày có sống sót ra khỏi bar k??? Lâm cười đều
 - ôk thôi.
 - tao thách. Tụi bây đâu. Xông lên

Thế rồi 1 cuộc hỗn chiến xảy ra giữa trường TK(trường của Lâm, nó và Tuấn) và trường HT của hội bên kia. 2 bên giao chiến quyết liệt (làm như chiến tranh thế giới lần thứ 3 thế).nhưng bởi vì trường TK toàn nhân tài(nhân tài đánh nhau nhá) nên thế mạnh nghiêng về TK. K ăn đc trực diện nên HT chơi ăn gian: đánh lén(hô2, chơi bẩn. k chấp) Lâm. Tên đó cầm lấy cây gậy, dơ lên, định phang vào đầu Lâm nhưng nó thấy, dờ chiêu ” anh hùng cứu mỹ nhân” ý lộn “mỹ nhân cứu anh hùng”, lấy cục đá ném trúng đầu tên đó => máu loang=> ngất xỉu. cả 2 bên dừng đánh nhìn nó, mắt chữ O mồm chữ A. rồi tên cầm đầu HT thấy thế, xông vào đánh nó. Cả Lâm và Tuấn ền mí ng trong đó hoảng hốt.nhưng nó là ai chứ. Trong nửa năm học hết chiêu thức của võ cổ truyền chắc k phải hạng vừa. nó đỡ cú đánh của tên cầm đầu rồi đập mạnh vào bụng tên đó=> ngã ngửa về phía sau.

24. Chương 24

- thế mà cũng đòi làm thủ lĩnh. Nó cười đều, còn cả 2 hội mắt tròn vo nhìn chăm chăm lấy nó.
- Tức quá, tên cầm đầu đứng dậy, đâm mạnh vào mặt nó, tất nhiên, nó tránh đc, dơ chân lên đập ngang đầu tên đó=> ngã tiếp
- còn chiêu nào nữa k? đừng dờ mấy cái trò mèo đó khi đánh với mình. Nó cười khẩy.

Bị xỉ nhục, tên đó đứng dậy đánh tiếp nhưng đánh quả nào nó đỡ quả đấy, đã thế còn đánh cho hấn te tua=> cả hội trường HT rút về.

- Lần sau phải luyện binh trước khi giao đấu nhé. Lâm hết vọng rồi cười to.

Còn h thì đến lúc Lâm hỏi tội nó. Nói là hỏi tội cho to chứ thật ra là điều tra.

- nói xem, sao cô giỏi võ thế??

-à thì.-nó gãi đầu/

- nói nhanh. Lâm quát

- từ đã nào. Sao anh cứ xồn xồn như thế???

- thôi, mày thôi đi. Nghe cô ấy nói xem sao. Tuấn an ủi

- thì là thế này.lúc còn là tiểu thư nhà họ Trần tôi đã xin mẹ cho đi học võ.

- thế cô là tiểu thư nhà họ Trần à. Tuấn ngơ ngác

- ừ.nó gật đầu cái rụp

=>cả hội sớk toàn tập.

- có chuyện j vậy? nó ngơ ngác

- k có k cả. mà nói xem, gia đình cô mới xảy ra chuyện, cô mới học võ, sao võ công cô siêu thế??? Lâm hỏi tiếp

-ờ thì, là thế này,trong nửa năm vừa qua, tôi hoàn thành tất cả các bộ nên mới... nhưng đây là lần đầu tiên tôi sử dụng để đánh nhau đấy.nó nói tiếp

=>sốc tập 2

- thôi, k nói nhiều nữa, chuyện này chấm dứt tại đây.giải tán. muộn rồi.Lâm ra lệnh

=> GIẢI TÁN=> KHỎE.

Ngày hôm sau, là ngày học đầu tiên tại ngôi trường mới. trong năm nay nó đã chuyển trường này là trường thứ3 đấy. mà trường này là trường bình dân mới gồm chứ. Thôi, mặc kệ, h có phải lải là Mai tiểu thư đâu. Học đã. À mà hôm nay là ngày nó đến công ty để làm việc thì phải. ôi cái cuộc đời này.

Than thở lúc rồi nó cũng cùng Lâm đi học.

Bước vào trường trong bao nhiêu con mắt của bấy nhiêu nữ sinh. (sao cái số nó toàn bị sấm soi thể nhỉ, mà sấm soi cũng chỉ vì đi cùng hót dóc, á nhầm, hót boi thể nhỉ).đã thế còn cười nói vui vẻ mới chết chứ

-ss Nhi con đó nó đi cùng anh Lâm kìa. 1 đứa con gái ns vs 1 cô nàng trong chỗ để xe.

- tao có đui đâu mà k thấy. mệ. con đĩ đó là ai mà anh Lâm cười nói vs nó như thế,trong khi mình...záááá. cô đó hét lên. Điều tra xem con đó học lớp nào,ra về tao xử nó.

Quay lại với nó và Lâm.

- này, nữ sinh trường này điên cả rồi hay sao mà cứ nhìn tôi chăm chăm thế??? Nó hỏi Lâm

- hứ, cô k biết j cả..

-HÙM. Tuấn chạy lại hùm cả hai

- cái thằng này, làm tao hết hồn. Lâm quát

- anh ạ.nó lễ phép

-há. Cái j. sao cô gọi nó là anh còn gọi tôi như người bằng tuổi cô vậy??? tôi bằng tuổi nó và hơn tuổi cô đấy.Lâm quát

- hè. K thích.nó lè lưỡi

- hahaha.thấy chưa. ẻm nó kết tao rồi. Tuấn cười to
- thôi, k đồn nữa. nói cho tôi biết đi. Nó cắt ngang
- nói j thế?Tuấn hỏi
- à thế này. Mỹ Anh hỏi sao nữ sinh trường mình nhìn cô ấy kỳ thế. Lâm nói
- à. Để anh giải thích cho nhé. E k biết em đang đứng cùng 2 hot boy của trường TK sao??? Nhiều người muốn mà không đc đấy. Tuấn tự hào
- WHAT??? Hót boi, có mà hót dóc á. Nó cười to
- cô/ em nói j??? Lâm, Tuấn đồng thanh
- ơ..ơ..lộn..lộn.

Nói rồi nó chạy, còn 2 chàng hót dóc, ý lộn hót boi của chúng ta rượt theo nó

Còn đang xa thì ánh mắt viên đạn chĩa vào nó: rồi mày sẽ biết động đến người của Phan Minh Nhi này là như thế nào???

25. Chương 25

Sau khi rượt nhau với Tuấn và Lâm thì nó và nhập học. là học sinh giỏi mà nên nó đc xếp vào lớp chọn đã thế còn là học sinh cũ của LP nữa chứ. Thôi thì học lớp chọn cho nó sướng. sau cái màn giới thiệu cũ rơ cũ rơ cũ rích thì nó được ưu tiên ngồi bàn đầu(sướng chưa??? mÚp: ngồi đó mà sướng đi, hôm sau mà kiểm tra thì chỉ có nước ôm mặt mà khóc thôi).

Rồi ngồi ngủ hai tiết học thì cũng đến lúc đc giải thoát. H ra chơi đến,lớp nó nhốn nháo rủ nhau đi căng tin.nó đang ngủ, nghe đến từ “căng tin” sao mà sung sướng kinh khủng, bật dậy luôn

- cho tớ đi căng tin với. sáng đi học tớ đã có cái j lót vào bụng đâu??? Nó hí hửng, nói vs mấy cô bạn
- ờ. Sao cũng đc nà.

Nhưng vừa bước ra khỏi lớp thì nó lại bị 1 hội nữ sinh chặn lại(cái số khổ, đi đâu GÁI nó cũng theo. =,=)

- “lại chuyện đánh ghen chứ j” nó nghĩ
- này. Mày là Trần Mỹ Anh, học sinh mới phải k??? con nhỏ đầu hàng nói.
- ... nó chẳng trả lời,mặt cứ thế mà được lúc vênh lên
- ơ. Cái con nhỏ này, chị Nhi hỏi mà mày k trả lời sao??? Muốn ăn tát à. Con nhỏ bên cạnh dọa(dọa nhằm người rồi cưng ới)
- Linh, thôi đi. Im lặng để tao nói. Nhi nói
- vâng ạ. Em xin lỗi. Linh lễ phép
- nói ày biết, a Lâm là ...
- là người của you nên k được đi cùng anh ấy đúng k??? nó cắt lời nhỏ Linh
- ờ. Mày biết thế là được. tốt. thôi, k nói nhiều. tao cấm mày k được lém phém gần anh ấy, nếu k tao sẽ để yên ày đâu. Nhi gần giọng
- vậy thì tớ nói cho you biết, tớ sẽ k làm theo lời you nói đâu, xem you định làm j tớ. nó khinh khỉnh
- mày... rồi Nhi dạy tay định tát nó thì nó dờ lại đc.
- tớ k muốn đánh nhau trong trường. nhưng nói cho you biết, từ h thôi ngay cái trò đánh ghen kiểu đó đi. Quê lắm rồi. giỏi thì đi mà cướp. tớ cũng chả thèm idol của you đâu. Nó nói 1 tràng lang đại hải rồi cùng hội bạn xuống căng tin=> để lại bộ mặt tức ói máu của nhỏ Nhi

- “tao sẽ k tha ày đâu. Trần Mỹ Anh”-Nhi nghĩ

- anh Đen à. Có cái con nhỏ này bắt nạt em. Hix. Nhi rút điện thoại ra gọi cho 1 ng nào đó

-

- vâng. Thế lúc ra về, em sẽ gọi điện cho anh. Anh nhé.

-

- vâng, em cúp máy đây.p2 anh.

Rồi cái tiếng trống báo hiệu h ra về của học sinh khối 11 cũng đã cất. nó học 11, còn Lâm học 12, thế nên nó quyết định k chờ mà tự đi bộ về. ấy chết, phải lên công ty xem tình hình ra sao mà nhận việc nữa. sò rý Lâm nhé, tôi về trước đây.

Vừa cầm điện thoại vừa nhắn tin cho Lâm báo về trc, nó lại bị chặn lại bởi 1 tốp học sinh. Ý lộn có mà dân xã hội đen thì có.

- anh Đen. Đây. chính nó đấy(câu này nghe quen quen) giọng nhỏ Nhi vang lên, chỉ vào nó

Rồi người tên là Đen đó bước lại gần nó, nhìn nhìn lúc rồi quay lại nói với nhỏ Nhi.

-con bé này nhìn nhỏ con thế mà bắt nạt đc em sao???

- a đừng khing thường nó.coi chừng đó. Nhi nói

- anh không đánh con gái, chỉ dọa thôi. Nói rồi Đen quay lại chỗ nó tiếp

Nó thì từ lúc nãy đếnh cứ nhìn chăm chăm lấy Đen, khiến cậu ngạc nhiên

- này. Nhìn j thế???

- tôi thấy lạ.nó nói giọng thần nhiên

- lạ chuyện j.nói nghe coi. Đen hỏi tiếp

-nhìn anh trắng tinh như quần áo được giặt bởi ô-mô thế mà you kia gọi anh là Đen. Nhớ ngày thơ vô số tội.

Đen tức xì khói, còn mấy người kia chỉ biết mím chặt miệng mà cười.

- cô nói cái j??? nói lại nghe coi??? Đen hần giọng

ờ thì tức cũng đúng. Công nhận Đen đẹp trai thật, da lại trắng nữa chứ. Nhưng nó đang khen hay đang chê. Có lẽ là chê. Chứ có ai ví da như quần áo k.lại còn trắng như đc giặt với ô-mô mới gớm chứ. Bótay.chân với con nhỏ này

- tôi k nhắc lại lần 2. thôi, có chuyện j, nói nhanh, tôi còn phải đi làm nữa, nó đánh trống lảng

- hừm. tôi hỏi cô.cô đã làm j em gái tôi? Đen hỏi

- em gái anh là ai?? À có phải là cái you lúc sáng đó k??? nó chỉ vào mặt Nhi

- đúng thế,. Đen nói tiếp.

26. Chương 26

- cái đó, anh phải hỏi em gái anh mới đúng.tôi k thừa nhiều time như mấy người mà ngồi đây tám. Tôi về đây.nói rồi nó ung dung quay mặt bước đi.

Nhưng Đen làm j để yên, cậu nắm lấy vai nó. Nhưng nó nhanh tay, cầm chắc tay Đen vật ngã ra phía sau. KINH. Cỗ nhóm rơi vào tình trạng sốc toàn tập, còn Đen đang quần quai bởi cú vật siêu đẹp của nó làm lưng cậu đau điếng. còn nó thì bước đi ung dung, gọi tắcxi,tiền thẳng đến công văn ty.

Còn ở chỗ Đen và Nhi. Thấy anh vậy, Nhi lo lắng ền mí đưa đàn ẻm chạy lại.

- anh Đen. Anh sao không???

- úi. Đau quá. Cái lưng yêu vầu của con.hx.
 - em xin lỗi. em không biết nhỏ đó có võ. Nhi khóc
 - hức. tức quá đi mất. mà thôi Nhi à. Anh sợ nhỏ đó rồi đấy. em đừng dại mà động đến nó. Đen khuyên nhủ.
 - không. Không đc. Nó giám cướp anh Lâm thì em sẽ không để nó yên đâu. Nhi quả quyết'
 - đúng là điên vì yêu. Đen lắc đầu ngao ngán
- Quay lại với nó. Nó bắt taxi đến công ty. Đây là lần thứ 2 nó đến đây. Nhưng mỗi lần mỗi tâm trạng khác nhau. Lần đầu tiên là nó lo lắng, lo lắng cái công ty bố nó xây dựng năm mà để mất. còn lần này là quyết tâm. Nó quyết tâm, bằng mọi giá phải lấy lại được công ty. Cắt ngang dòng suy nghĩ nó bước vào=> đi thẳng lên phòng chủ tịch.
- xin lỗi, cô có hẹn với chủ tịch k ạ??? Cô thư kí hỏi nó
 - không. Nó đáp gọn lẹ
 - vậy xin lỗi.phải có hẹn với chủ tịch cô mới đc vào
 - cô cứ nói có Trần Mỹ Anh đến là đc. Nó nói tiếp
 - nhưng thật sự rất xin lỗi cô. Tôi không thể làm thế đc.
 - thì tôi nói cô cứ vào báo với anh ta..à nhầm chủ tịch là có Trần Mỹ Anh đến là đc. Có j khó khăn đâu
 - nhưng tôi..
 - cho cô ấy vào đi. 1 ng con trai bước ra từ phòng chủ tịch lên tiếng
 - chủ tịch. Cô thư kí lễ phép
 - anh.. nó nập ngừng
 - cô có thể vào. Chủ tịch nói với nó
- Tại phòng chủ tịch
- tôi là Nguyễn Bá Hùng.anh ta giới thiệu
 - khỏi cần giới thiệu, tôi biết tên anh rồi.
 - Vậy thì vào vấn đề chính. Hiện tại h cô có 25% cổ phần trong công ty. Cũng chính là 1 trong 2 người nắm quyền ở cồg ty này.
 - biết rồi. khỏi cần nói
 - nhưng vì cô đang còn là học sinh. Kinh nghiệm trên thương trường k có nên tôi k thể để cho cô làm ban điều hành chính đc.
 - vậy ý anh tôi làm nhân viên chứ j. nó nói
 - nhân viên cũng k đc. Vì h cô đang có cổ phần trong công ty nên tôi quyết định cho cô làm trưởng phòng thiết kế.
 - sao cũng đc. Tùy anh. Vậy h tôi về đc chưa??? Nó hỏi tiếp
 - mai cô bắt đầu làm việc.được chứ
 - tùy anh. Có chuyện j nữa k. tôi có thể về được chưa
 - ừ. Cô có thể về.

27. Chương 27

Nó quay về nhà thì cả bố, mẹ à anh Lâm ra ngoài nhà chờ nó. Mặt cũng lộ rõ vẻ lo lắng

- con đi đâu mà trưa thế này mới về???bố nó lo lắng

-đúng đấy. lúc cô nhận tin cho tôi là cách đây gần 2 tiếng. Lâm hỏi.

-à. Là con đến công ty ấy mà. À bố mẹ này, ngày mai con bắt đầu đi làm rồi đấy. nó cười nhẹ

- đi làm? ở đâu? Mẹ nó hỏi.

- ở công ty luôn mẹ. mẹ k nhớ con còn là cổ đông à.

- ừ. Tùy con. Miễn sao con cảm thấy vui. Bố nó nói

- thôi, trưa rồi. vào ăn cơm đi cả nhà. Nó khều vả 3 ng vào

Bữa cơm hôm đó đối với nó sao mà ấm áp. Hạnh phúc kinh khủng. tuy những con người này k là người sinh ra nó nhưng dù sao nó cảm thấy an toàn khi ở gần họ.

Ăn cơm xong, dọn rửa sạch sẽ thì nó có chuông điện thoại

- alo.nó nói

- cô là Trần Mỹ Anh??? Đầu dây bên kia nói

- vâng. Ai đây ạ/

- tôi gọi điện từ cục phòng chống ma túy quốc gia.

- vâng ạ. Có phải chuyện của anh tôi k ạ

- ừ. Ngày hôm qua, tòa đã đưa ra quyết định tạm giam anh cô 8 năm vì tội tàng trữ ma túy.

-sao. Đã xử rồi sao. Sao các anh k báo với tôi. Nó ngạc nhiên

- xin lỗi cô. Tôi cũng k biết chuyện này. Đây là anh Quốc Tuấn nhờ tôi nói với cô. Xin lỗi. tôi còn có việc

-...

Nó chết đứng tại chỗ hồi lâu. J chứ, xử rồi sao. Sao k nói ình biết, sao lại thế chứ.mà cái j chứ. 8 năm tù giam. Nghĩ rồi nó chạy ra ngoài nhưng Lâm giữ lấy tay nó.

- Mỹ Anh, bình tĩnh nghe tôi nói này

- bình tĩnh cái j chứ. Anh tôi bị xử giam 8 năm đấy. a biết k. cái j chứ. Chưa điều tra rõ ngọn ngành đã vội kết án như vậy. pháp luật kiểu j thế. Tôi phải kiện lại mới được

- kiện. kiện j. cô nghĩ h cô là ai. K tiền, k chức trách,k bằng chứng thì làm sao cô lật lại vụ án của anh cô được. bây h cô chỉ có nước, làm việc tốt. lấy lại công ty rồi điều tra lại.

- nhưng h tôi phải gặp anh tôi

- cô nghĩ trọng phạm có thể gặp dễ dàng được hay sao. Cô nghĩ k có tiền thì cô có thể gặp anh cô sao?? Nhảm rồi. thời buổi bây h, phải có tiền. đi đâu cũng phải tiền.

- nhưng cái đó luật nhà nc k cấm

- k cấm. nhưng người quản giáo tội phạm là nhà nước hay là cai tù. Luật pháp k cấm nhưng cai tù cấm. h cô hay ngoan ngoãn ở nhà,chờ thời cơ để điều tra lại vụ án

- anh nói đúng. Mà h có gặp anh tôi, tôi cũng biết nói sao với anh cả.

- buồn k???

- sao k buồn chứ.

-vậy có muốn khóc không?? Lâm hỏi tiếp

-...

-muốn khóc thì khóc đi. Khóc cho quên tất cả. tôi tin cô sẽ vượt qua được. đừng cố kìm nén cảm xúc như thế. Nó sẽ làm cô càng mệt hơn thôi.

Nói rồi nó tựa và vai anh mà khóc. Đúng. Lâm nói đúng, khóc sẽ vơi đi tất cả. khóc xong mọi chuyện sẽ theo nước mắt mà theo.lúc đó, nó sẽ k đau khổ nữa và quyết tâm hơn. Bằng mọi giá phải lấy lại được công ty.

Một buổi sáng nữa lại đến. nó sửa soạn đồ đạc quần áo rồi đi học. hôm nay, nó quyết định k đi với Lâm vì sợ bị nhìn như động vật trong zoo. nhưng khổ cho nó, nó mang cái sổ gái theo. Vừa bước vào trường gặp ngay nhỏ Minh Nhi.

- úi chà. Lâm hôm nay đi đâu mà để cho Mỹ Anh nhà ta đi học một mình thế nhỉ. Minh Nhi nói

- k liên quan đến you. Nó nói

- ờ. Hôm qua mạnh miệng lắm mà, sao h núp về thế??? Giận nhau rồi à.thôi Nhi nói cho Mỹ Anh biết này. Lâm chỉ đùa dỡn với Mỹ Anh thôi. ảnh k yêu Mỹ Anh đâu.

- tùy you. You thích nghĩ sao thì nghĩ.

-haiz. Mỹ Anh này, Mỹ Anh có nghĩ...

- Mỹ Anh. Tuần từ đâu chạy lại cắt ngang lời nói của Nhi. Ờ cái đuôi,sao cô lại ở đây.

- anh Tuấn à.. Nhi lấp bắp.

- thôi, đi đi. Thằng Lâm mà thấy cô chắc nó phát điên mất. đi nhanh

- vâng ạ. Nhi lủi thủi bỏ đi

Sau khi Nhi đi, nó cùng Tuấn cùng đi, cùng nói chuyện

- anh Tuấn này. Sao anh lại gọi Minh Nhi là cái đuôi thế?? Nó hỏi

- à. Thì thế này. Năm cấp 2 anh, thằng Lâm, Minh Nhi học cùng trường. năm ấy Minh Nhi xinh lắm, hót gừn mà. Thế mà bao nhiêu chàng tán k đổ lại kết ngay cái thằng bạn dở người của anh

28. Chương 28

- bạn dở người???

- à. Là thằng Lâm đó. Nó ghét con gái lắm, trừ em gái nó ra.

- ừ. thế anh nói tiếp đi

-ừ. Thì Nhi nhiều lần tỏ tình với Lâm mà toàn bị Lâm từ chối k à. Mà cũng tội nó ghê nha. Bị Lâm nó chửi cho te tua, có khi còn đập nữa mà vẫn cứ yêu. Bótay luônĩ

- khiếp. đánh con gái sao???

- hừ. ai chứ thằng Lâm là nó k chừa 1 ai đâu. Cứ ai mà làm nó ghét tức là nó đánh chết khi có thể.

- khiếp, kinh thế.

- tất nhiên.

- rồi anh nói tiếp đi.

- rồi khi lên cấp 3. nghĩ là k cùng học với nhỏ nữa nên Lâm mừng cây tróc. ai ngờ. cuối học kì 2 năm anh lớp 11, nhỏ đó chuyển trường đên đây. Lập ra cả 1 fc của bọn anh luôn. Bótay k???

-ừ. Công nhận bótay thật

- rồi từ đó bọn anh trở thành hót bot luôn.vinh dự quá.may có thằng Lâm mà anh ăn hôi được làm hot boy. haha

- sặc.

- thôi, nói chuyện 2 đứa này k biết khi nào mới hết. nhưng em biết rằng Lâm rất ghét con gái đặc biệt là Minh Nhi.

- này, nói xấu j tao thế??? Lâm từ đâu chạy lại

-áááá. Làm ng ta giật mình. Nó ờn Tuấn đồng thanh.

- này, nhỏ kia. Làm j mà lúc sáng k đợi tôi đi cùng thế??? Lâm quát

- ác ma. A đúng là ác ma mà. RUN DEVIL RUN!!!! Nói rồi nó chạy đi luôn

- ờ. Con nhỏ đó hôm nay có chuyện j thế?? Lâm ngơ ngác, k hiểu chuyện j

- ơg thôi. Đi học. Tuấn đánh trống lảng

Quay lại với nó, trên đường đến lớp nó nghĩ ” ác quá. Lâm is DEVIL. Phải tránh xa anh ta không có ngày chết mất dép. Mà chết rồi còn sợ j mất dép nhỉ. Mình nhiều khi ngốc thật. mà người ngốc k phải mình mà con nhỏ Minh Nhi đó kìa. Haiz, như thế rồi mà con yêu.bótay. mà nói đến yêu, mình nhớ Minh quá. Minh ơi, cậu lúc nào mới về. tớ nhớ cậu lắm”.cắt dòng suy nghĩ,nó chạy vào lớp. lại gần nhỏ lớp trưởng hỏi vài điều về Minh Nhi, tiện thể hỏi lớp cô ta ở đâu luôn

- cảm ơn Hà nhé. Nói rồi nó vụt chạy đi

Dừng chân tại lớp Minh Nhi,nó cứ thấp tha thấp thỏm như đi ăn trộm, tự dưng có 1 cô gái đập vào vai nó khiến nó giật mình.

- ai như Mỹ Anh ấy nhỉ. ở đây k có anh Lâm của mày đâu, đi chỗ khác kiếm ăn đi.giọng nhỏ Linh cất lên.

- tôi k đến tìm Lâm mà tìm Minh Nhi.nó nói

-Minh Nhi k ở đây. Xin lỗi, về cho.

- nhưng mà..

-k nhưng nhị j hết. về đi.Linh đuổi nó đi.

“đến lúc giờ vỡ ra rồi đó. Hề hề”

Nó quay người lại, nắm lấy tay Linh, rồi bóp chặt.

- áÁááá. Linh hét lên

-nói. Minh Nhi ở đâu. Nó gằn giọng.

H thì cả dãy xúm lại xem nó xử tử Hồng Linh

- ỏ...ỏ...căng tin. Đau quá, thả ra đi.

Linh nói, nó thả tay ra, rồi chạy đi.tụi bạn lại an ủi Linh, nhưng nó chột khựng lại, quay lại chỗ Linh đang đứng ôm tay.

- j nữa thế?tôi nói cho cô rồi mà

-tôi k nhớ đường đến căng tin, xuống gọi Minh Nhi lên đây cho tôi. À quên. Nói cô ta đến lớp tôi.

- vâng ạ.(lẽ phép thế?)

29. Chương 29

có chuyện j mà phải gặp tôi gấp thế. Sợ rồi à. Nhi cười đều.

-hôm nay ăn nói nghe khác quá ha. Nó cười

- khác j???
- thì k còn mày tao nữa. haha
- thôi, k rảnh nghe cô nói ngất. có chuyện j. nói mau
- đây cũng k rảnh nói chuyện phiếm vs you.
- thế có chuyện j nói đi?
- you nghĩ tôi yêu anh Lâm sao??? Nó cười
- sao hôm nay lại nói chuyện đó với tôi. Tôi với cô sẽ quyết chiến. xem ai sẽ có được anh Lâm
- haha. Đúng là điên vì tình. Bị ảnh chửi, còn đánh nữa mà vẫn yêu. - nó cười to
- cô. Ai nói với cô chuyện đó??? Nhi tức đỏ mặt
- ai nói không quan trọng. nhưng tớ nói cho you biết. tớ và Lâm k có quan hệ j cả. á nhầm. đúng hơn thì Lâm là anh trai tớ. nên you k cần phải dằn mặt tớ đâu.
- anh trai??? Nhưng mà em anh ấy chết trong tai nạn nửa năm trước rồià???
- là em gái nuôi đó mẹ.
- chuyện là sao??? Sao tôi không biết.
- you không biết cũng đúng thôi.
- thế chuyện là thế nào???
- thôi, đến đây thì tớ cũng kể cho you nghe chuyện của tớ
- ừ. Nói đi
- thật ra tớ là Trần Mỹ Anh...
- stop. Cái này tôi biết rồi. k cần nói
- để tớ kể à nghe, cứ xồn xồn lên thế.
- ưg.xin lỗi
- là tiểu thư tập đoàn Trần Thị...
- what.tiểu thư Trần Thị???
- zà. Nói nhỏ thôi.
- ừ.xin lỗi.
- chắc you nghe chuyện gia đình tôi xảy ra chuyện rồi đúng k?
- ug. Nghe trên tv nà.
- mà trước đây tôi bị mù bởi biến chứng của tai nạn.@#\$%^&*()_...(k nói m.n cũng biết nó kể chuyện j đúng k. múp khối nói, đánh mỗi tay lắm)
- thì ra là vậy.
- ừ. Vậy là hiểu rồi chứ. Nên tớ k cướp Lâm của you đâu. Hề hề.
- ừ.vậy cho tớ xin lỗi nhé. Nhi xị mặt xuống
- không có chuyện j đâu. Cố lên. Lâm là người cố chấp. có j tớ sẽ giúp you. Hì hì.
- cảm ơn Mỹ Anh nhé. Hì
- thôi. Tám từ lúc này lâu rồi. về lớp thôi.
- ừ. Bye you nhé. Nhi cười tươi.

Nói thật ra thì Nhi cũng là người tốt đó chứ. Nhưng chỉ vì yêu mà khiến Nhi trở nên ngoa ngắt như vậy.

- à, Mỹ Anh này.- Nhi gọi vọng lại

- có chuyện j nữa vậy. nó nghe thấy tên mình nên quay lại hỏi

Nhi tiến lại gần nó, nắm lấy tay nó(như less vậy ss) - từ h làm bạn thân tớ nhé

- ơ..ơ.nó sách toàn tập

- sao vậy. hay tớ k xứng chơi với cậu. nhi buồn

- ơg. Tớ k có ý đó. Nhưng you thay đổi nhanh quá à. Hi, tự nhiên hiền đột xuất.

- hứ.thế trước h mình ác sao??? Nhi đổi

- không. Tớ k có ý đó.

- vậy thế nào. Làm bạn thân tớ nhé.

- ừ. Nó cười rồi gật đầu cái rụp

-ôh zê. Một cảm giác thật yomost. Haha. Nhi nhảy lên sung sướng

- gớm. làm bạn tớ mà sướng như tán đổ anh Lâm thế??? Haha

- hức. lại trêu tớ rồi

- tớ xin lỗi. hi.

- từ bây h, ai bắt nạt Mỹ Anh đồng nghĩa với việc bắt nạt Minh Nhi này. Nhi sẽ k tha thứ cho kẻ đó. Sẽ bảo vệ Mỹ Anh.

-thôi mẹ. mẹ bảo vệ con hay con bảo vệ mẹ. hahaha

- híc. Tớ có ý tốt mà

- thôi, k đùa nữa. Vào lớp thôi

- ừ. Nhất trí

Nói rồi Nhi khoát tay nó cười nói vui vẻ bước đi.

Trong lớp Nhi.

- Nhi này, lúc nãy thấy mày đi với con nhỏ Mỹ Anh, còn ra vẻ thân lắm. có mưu kế j à. Linh quay xuống nói với Linh.

- mưu cái mả bố mày ấy. nhi cốc đầu Linh.

- á. Sao đánh tao? Mà sao mày lại thân đột xuất với nó như thế. Mày k biết nó cướp anh Lâm của mày à??/

- cướp cái mả bố mày ấy.

- cái con này. Sao cứ chửi mả bố tao thế???

- tao với nó h là bạn thân rồi. mày coi chừng đấy. động vào nó thử xem . coi tao có thiên mày k???Nhi dẫn

- tao đ phải con trai đâu mà thiên. sợ chưa giám nhìn nó chứ nói j là động vào.mà sao lại thành bạn thân thế???

- thôi, chuyện dài lắm, khi nào rảnh nói cho.

30. Chương 30

- ừ. Nói rồi Linh quay lên luôn.

Mấy tiết học trôi qua nhanh, nó cất sách vở vào cặp rồi ra về. Nhưng vừa ra đến lớp đã gặp ngay Nhi. Đúng là cái số gái theo mà

- bạn thân yêu ơi. Về thôi. Nhi cười với nó.

- sặc. nghe nó ghê ghê thế nào ý. Gọi kiểu khác đi

- thế tớ sẽ gọi you là Mỹ Anh xinh gái. Nhi đùa.

-thôi mẹ. cho con hai chữ bình yên cái. Về thôi

-ừ. Mà..

-cái j???

- anh Lâm đâu??? Hè. Nhi cười dễ thương

-sặc. ảnh không đi với mình đâu. Thôi, về sớm chiều tớ còn có việc.

-ừ. Okm.

Ở 1 nơi, cách chỗ bọn nó không xa, có 1 đám nữ sinh đang nhìn hai đứa nó.

- ss Linh,s Nhi sao thế??? Sao k còn quan tâm đến club nữa vậy??? 1 con nhỏ hỏi

-em yên tâm. Bằng mọi giá ss sẽ chia cắt bọn nó. Linh cười gian xảo

- được k s???

- sao lại k?? em không tin ss à?/?

-em xin lỗi. em tin ạ.

Chiều đến, cũng là ngày đầu tiên đi học, á nhầm, ngày đầu tiên đi làm của nó. Sau khi ngủ dậy muộn, nó sửa soạn nhanh chóng, vác cái túi xách đi làm. Thế nhưng, khổ nỗi, tiền không có để đi taxi, xe buýt thì phải đợi. đang loay hoay k biết làm thế nào thì Lâm lại.

- chưa đi làm àk

-tôi..tôi...

-k có xe chứ j. cầm con dream k giỏ của tôi mà đi này. Lâm đưa nó chiếc chìa khóa

- thật k thế??? Nó ngơ ngác

- thật. đã lúc nào tôi lừa cô đâu. Nhanh k muộn bây h.

-ừ. Thanks anh nhé.

Nói rồi, nó giựt chiếc chìa khóa phóng đi luôn. Nghĩ tưởng chuyện thế là xong , nào ngờ đi trên đường, xe thủng lốp/ trời ơi. Tội quá ha. Dắt bộ gần 2 cây số mới có quán sửa xe. Đợi chán chê thì ông sửa xe mới sửa cho nó. Nhìn đồng hồ đã 3h kém rồi. thế là vào làm gần được 30p rồi, thế mà nó vẫn chưa đến được công ty. Chán cho cuộc đời nó quá.

Sửa xe xong là nó phóng nhanh ngay đến công ty.

Tại công ty. Phòng thiết kế

Một người đang đi đi lại lại từ phòng chủ tịch rồi xuống phòng thiết kế. mặt hiện rõ vẻ tức giận xen lẫn vẻ lo lắng

-trường phòng đã đến chưa???

- dạ..dạ.. chưa ạ.
- cô ta làm cái j mà h chưa đến nhĩ. Hay trên đường gặp chuyện j rồi. zà. Tức quá đi mất. anh ta lằm bằm.
- khi nào trưởng phòng đến nói lên phòng chủ tịch ngay nhá.
- Nói rồi, anh bỏ đi, để lại mấy anh chị trong phòng kế hoạch có dịp tám.
- này.. chủ tịch đấy. trẻ thế mà được làm chủ tịch rồi. 1 ng nói
- ưg. Công nhận. đẹp trai nữa chứ. Phải tài giỏi lắm mới được làm chủ tịch đấy.
- ừ.mà nghe nói trưởng phòng chúng ta là 1 cô gái đang tuổi đi học đấy.
- jif. Đang đi học mà được làm trưởng phòng rồi hay sao??
- chắc là có tay trong thôi. K thấy ngày đầu tiên đi làm mà đích thân chủ tịch xuống đó à
- RẦM. Nó đạo của cái mạnh rồi thở hồng hộc khiến mấy anh chị giật mình.
- em xin lỗi. ngày đầu tiên đi làm mà để uộn. xin lỗi mọi người. nó lẽ phép
- k..k..k có j.1ng lấp bắp “đang nói xấu cán bộ, tự dưng xuất hiện đột xuất làm suýt rớt tim”
- em là Trần Mỹ Anh. Đang còn nhỏ nên em còn nhiều thiếu sót. Mong mọi người giúp đỡ.
- ừ. K có j ạ. Em là trưởng phòng mà. Có j k phải mong em thông cảm.
- dạ..
- RẦM. cách của tội nghiệp.1 lần nữa dánh chuông.

31. Chương 31

- Trần Mỹ Anh, cô làm j mà h mới đến. ngày đầu tiên đi làm mà để như thế à. Hối sao mấy trăm nghìn nhân viên mà đi muộn như cô thì công ty có mà loạn à. Là 1 cổ đông mà k chịulafm gương cho người khác còn đến muộn gần 1 tiếng đồng hồ. chủ tịch quát lớn. k ai khác chính là ah Hùng nhà ta.
- cổ đông, chẳng nhẽ cô ta là ng thứ hai nắm quyền trong công ty này. Mấy anh chị nói nhỏ với nhau. Nên cẩn thận thì hơn.
- tôi xin lỗi.tại tôi ngủ quên, xe lại thủng lốp giữa đường nên mới... nó về ăn năn
- xin lỗi là xong à. Tôi thật là thất vọng về cô. Cô thật...
- tôi đã xin lỗi rồi anh còn đòi j nữa. tôi sẽ làm thêm để bù lại việc tôi đến muộn.thể được chưa. Sao anh cứ bắt bẻ tôi mãi thế. Hại tôi thế lắm thế này rồi anh còn muốn ghìm chết tôi mới thôi à. Nó tức rồi quát lên Hùng k nói j chỉ lặng lặng bỏ đi ” có lẽ mình nói hơi quá rồi”
- Mọi người trong phòng bây h chỉ nhìn nó với mắt chữ O mồm chữ A. kinh, giám quát cả chủ tịch.
- em xin lỗi. mọi người làm việc tiếp đi ạ. Nó cười hiền cầu hòa.
- Thế rồi mọi người quay lại với công việc của mình, còn nó thì vẫn thở hổn hển sau việc đấu mồm với Hùng.
- ***
- Tan sở, mọi người ra về hết, còn mỗi mình nó ở lại, cặm cụi làm thêm.
- Tại phòng chủ tịch.
- ” k biết cô ta có giận mình k nhĩ. Haiz. Đúng là mình hơi quá lời mà. Thôi, xuống xem thế nào” Nghĩ rồi Hùng cam lấy chiếc áo khoác rồi bước xuống phòng thiết kế.

Mở cửa phòng ra, vẫn thấy nó đang làm việc. ngắm kĩ nó, Hùng nhận ra rằng nó rất đẹp, 1 vẻ đẹp thánh thiện. thế mà từ lúc này đến h nó chẳng hay biết j. nó là vậy, khi làm 1 việcj là làm rất chăm chú, và lại làm tốt bao nhiêu thì ngày nó lấy lại được công ty nhiều bấy nhiêu.

Trời về đêm, đã lạnh lắm rồi, nó chỉ mặc mỗi chiếc áo sơ mi phong phanh vậy. gió ùa vào,làm nó ngứa ngáy cái mũi rồi hắt xì cái rõ to.ngẩng mặt lên thì thấy Hùng đã đứng đấy.

-ÁÁÁÁÁÁÁÁ. MAAAAAA. Nó hét lên.

- ma j mà mà ma. Tôi Hùng đây. Hùng nói

- sao..sao..anh lại ở đây. Mà vào lúc nào sao tôi k biết. chẳng khác j ma cả. nó quát

- tại cô chăm chỉ quá ấy mà.

Nói rồi, Hùng bước lại,nó thấy sợ, rụt rè, rồi cậu cởi chiếc á vét ra khoác lên người nó

-trời đêm,lạnh lắm. khoác vào đi. Hùng ân cần

Nó cứ thế mà nhìn kĩ cậu ta như muốn hỏi điều j???- sao hôm nay ồm hay chap dây thần kinh mà tốt với tôi thế???

- trời.tốt với cô mà cô bảo tôi chap dây thần kinh à.

- tại thấy tốt đột xuất. hay anh có ý đồ j. h tôi căng còn j nữa đâu nhá. Nó nghi ngờ

-cái ôn nhỏ này, thôi. Muộn rồi, ăn cơm chưa???

-uống sữa rồi. nó tl thản nhiên

-sặc. tôi hỏi cô ăn cơm chưa mà cô tl tôi như thế à???

- ưk.ple

- vậy đi ăn cùng tôi, tôi cũng chưa ăn. Hùng cười nhẹ

- có ý đồ j đây???

-chẳng có j ý đồ đâu. Đi đi

- thôi, ăn đã. Mặc kệ.

- ừ, vậy đi nhé

32. Chương 32

Tại một quán ăn nhỏ bên đường,nó cùng ăn uống rồi nói chuyện. mà công nhận là nó ăn nhiều kinh khủng nha. Hết 3 tô mì rồi mà vẫn chưa thấy no, thấy vậy Hùng liền hỏi

-sặc. cô là người hay heo mà sao ăn nhiều dữ vậy. ai mời cô đi ăn có mà phá sản

Hùng lắc đầu ngao ngán

- là heo đấy. anh đang ngồi ăn và nói chuyện với heo thì anh cũng không phải là người. nó chống chế

- hừ. đúng đó sai còn hay chống chế. Hùng nói tiếp

-mặc kệ tôi nhá. - rồi nó quay sang bát mì của Hùng- anh không ăn à.

- không.

-thế sao mời tôi đi ăn làm j. đúng là hôm nay anh bị chap dây thần kinh mà.

- này này. Ăn nói cho cẩn thận nhá. Tôi hơn cấp cô đó. Hùng tức

- ple. Ngoài h làm rồi,k còn là nhân viên với sếp nữa.mà anh thì hơn tôi có 1 tuổi. thế mà bày đặt.

- 1t? cũng là tuổi. sau này, cô phải gọi tôi là anh đấy. nghe chưa.

Nó đang ăn mì bống sặc sụa- anh bảo tôi gọi anh là anh à. Mơ á.

- đấy.cô vừa gọi tôi bằng anh đấy. hahaha. K ngờ cô dễ bảo thật. hùng cười đắc chí.

- anh..anh..tôi k thêm nói chuyện với anh nữa.đi về. nói xong, nó đứng dậy, chưa kịp ăn xong tô thứ 4.

-về thật à. Đã ăn xong đâu.

Nó nói vọng lại- cho anh ăn đấy. tôi k thêm. Nói xong bỏ đi luôn.

Hùng nhanh chóng trả tiền rồi phóng xe chạy theo nó...

-nè. Giận à.xin lỗi nhé.

- ai giám giận chủ tịch.nó nói

-thôi mà.tôi đâu cố ý. Xin lỗi mà.

-xez. K giám.

-thôi, lên xe tôi chở về. nhanh lên

- không.

-có lên không???

-không

- không lên thì tôi về. mà xe cô đang ở gara của công ty. Từ đây về nhà cô phải mất 1h đi bộ. thôi thì tôi về nhé. Nói rồi hùng phóng xe

-ấy..ấy. Nguyễn Bá Hùng. Dừng lại.

Thấy nó gọi Hùng dừng lại rồi lùi xe đến chỗ nó

-sao???

-chở tôi về công ty

-ok thôi. Lên xe

Sau 1 lúc chạy từ tiệm ăn đến công ty, rồi từ công ty về nhà. Đúng 9h30p nó an toàn đứng at home mình.

Vào nhà với vẻ mặt sợ sệt. nó sợ bố mẹ sẽ lo và quát nó

- con chào bố mẹ con đi làm về.xin lỗi bố mẹ con về muộn.hôm nay con làm thêm ạ.

-ừ. Vào nhà tắm rửa đi con.bố nó ân cần

=>sock tập 1

-hôm sau đừng có tham công thích việc làm thêm ci cho nó mệt.xong h làm về nhà ăn cơm nghe con. Mẹ nó

=>sock tập 2

-hôm sau đi về sớm sớm nghe chưa. Anh Lâm

=>sock tập 3

- mọi người không mắng con sao???

- mắng cô thì cô cũng có về sớm hơn đâu. Vào nhà tắm rửa mà học bài. Mai còn đi học. lâm nói

- vâng...

Thời gian cứ thế trôi, nó vẫn vậy, vẫn cứ sáng đi học, chiều đi làm, tối về lại học bài.dần dần nó cũng quen với cuộc sống này. Thỉnh thoảng, Lâm còn dẫn nó đến bar chơi. Đôi lúc nó nhớ đến bố,đến mẹ, đến anh. Nhưng nó quyết tâm, phải giành lại mọi thứ từ tay mình để trả thù cho gia đình mình. À. Còn cả Minh

nữa. đi được nửa năm nay rồi mà cậu không thèm gọi điện hay gửi mail cho nó. nó buồn lắm. không biết cậu ấy ra sao rồi, ăn được k? k biết bên đó trực trặc j mà k gọi điện ỉnh. Hay cậu ấy quên mình rồi. mà thôi, k nghĩ nữa...còn cái đuôi của nó nữa. Minh Nhi chứ ai. Haiz. Ngày nào cũng bám theo nó, k biết là vì chuyện j. đúng là anh Tuấn nói Nhi là cái đuôi quả là k sai mà. À. còn hội nhỏ Linh nữa. chưa thấy động tĩnh j bên đó. Hay là đã thôi cái trò chia cắt nó và Nhi rồi.

ở công ty, nó được Hùng phân cho công việc mới. cũng không hẳn là mới vì chuyện này là chuyện thường tình của 1 công ty xây dựng. sắp có đợt kí kết hợp đồng với công ty Huyn Mun của Hàn Quốc. đợt kí hợp đồng này rất quan trọng, nó đánh dấu việc Trần Thị có thể thâm nhập ra nước ngoài được hay không. Nhiệm vụ của nó h là phải thiết kế 1 căn hộ nhỏ cho gia đình có thu nhập trung bình. nhưng lại phải rất tiện nghi, đầy đủ. Quả thật chuyện này rất khó. Muốn là được như thế thì đòi hỏi người phải có tư duy cao. Và nó là 1 trong những người đó.

- thế này nha mọi người. em đã hỏi mẹ. mẹ nói rằng. phòng bếp của giành cho hộ gia đình có thu nhập trung bình k cần quá cầu kì(cái này k nói cũng biết). nhưng cũng không thể thiếu được bếp ga, bồn rửa. nó đang nói trong cuộc họp phòng

- đúng đấy. chuyện đó là tất nhiên. Ss Mai lên tiếng

-nhưng mà thường thường những khu bếp nhỏ có bồn rửa quá xe bếp ga, chuyện đó sẽ làm cho những bà nội trợ khó khăn khi đi lạ, nhiều khi còn ngã do nền nhà trơn. Đúng k ạ. Nó nói tiếp

33. Chương 33

- ưg. Đúng

- vì vậy, chúng ta sẽ thiết kế, bồn rửa ở ngay sau bếp ga luôn

- vậy sao mà làm được. anh Quang hỏi

-he.chuyện nhỏ. Chúng ta thiết kế 1 bồn rửa chìm. Có nghĩa là, k làm phô trương như bình thường mà lắp nó chìm xuống, khi sử dụng xong có thể đẩy nắp lại. vừa tiết kiệm vật liệu, vừa tiết kiệm diện tích

-...

-vâng. Đây là bản thiết kế em mới vẽ sang nay. Mọi người xem rồi cho ý kiến

Xem xong, người nào cũng gật đầu ưng ý, và bái phục tài năng của nó.

-còn về phòng ngủ và phòng khách...!@#%&^*()

Cuộc họp kết thúc. Nó cảm thấy vui vì những ý kiến của mình được mọi người đồng tình. Ngày mai là bắt tay vào công việc hoàn thành mô hình. ồh zê!!!

Rồi cái ngày nó phải trình bày tác phẩm của mình cũng đã đến. ngày hôm nay có sự góp mặt của ông trùm trong ngành xây dựng Nguyễn Bá, bố của Hùng và giám đốc công ty Huyn Mun- Hàn quốc cùng với toàn thể truyền hình, báo chí. Có từng đấy thôi, chúng ta cũng đủ biết việc này nó quan trọng như thế nào. Đúng k???

Thế mà, h đây nó lại hì hục chạy nhanh đến công ty vì cái tội ngủ quên. còn có 15p nữa là bắt đầu lên sóng. Vừa đến công ty thì nó va phải 1 ng lạ mặt làm mô hình của nó vỡ tan tành, nó dụi mắt như k tin vào mắt mình nữa. quay lại, cầm những mảnh ghép lên mà nước. Cỗn thẳng cha lạ mặt thấy thế chạy đi luôn.

- Mỹ Anh đây rồi. sao h em mới đến, m.n tìm em vàng mắt ý.

-ss MAi ơi, mô hifnh..mô hình bị vỡ rồi. nó nước

- cái j. thế sao được. bây h chúng ta phải làm thế nào???

-e..e không biết. h phải làm sao đây chị???

-thôi, cứ lên trên rồi tính tiếp

Nói rồi, nó cùng chị Mai lên trên. Thấy nó Hùng chạy lại

-sao h mới đến, cô biết cô đang làm j k???

- Mô hình..mô hình bị vỡ rồi...nó khóc.

-cái...cái j. bị vỡ...cô nói thế là thế nào??? Cô đùa tôi đấy à. Công ty lấy đây làm việc quan trọng thế mà cô nói nhẹ nhàng vậy. hùng quát lên tức giận

-tôi...tôi...

-cô cái j. h phải làm...

-đã đến lên sòng, mời m.n và chỗ ngồi. ss trong đài phát thanh ra nói.

- h phải làm sao đây. Hùng quát quát

-tôi còn bản thiết kế ở dưới phòng... nó

-làm sao mà chạy xuống kịp được

-đã đến h, mời m.n về chỗ ngồi

- h làm sao đây. Hùng quát quát.

- anh thôi đi, đi vào trong ngòi, tôi có cách. Nó an ủi

- cách j.

-a và ssMAI vào đi.

-ừ.

Rồi h cuối cùng máy quay cũng đã sáng, nó hít hơi dài, lau nước mắt, bước vào.

-chào tất cả m.n, tôi là Trần Mỹ Anh, h tôi sẽ trình bày .n thiết kế mới nhất của chúng tôi giành cho hộ gia đình có mức thu nhập trung bình.

Rồi nó trình bày kĩ lưỡng từng phần,nói đến phần nó là nó vẽ ra. Mọi người nhìn đó cũng phần nào hiểu được mà cứ gật gù lắng nghe

-cũng xin lỗi m.n vì mô hình bị vỡ do tai nạn, để tôi về ntn làm mất thời gian của m.n. tôi thành thật xin lỗi. nó cúi đầu xuống, vẻ hối lỗi.

Nó nói xong,m.n vỗ tay khen thưởng.

Nó bước ra với sự chúc mừng của cả phòng.

-bravo!!!bravo!!! mỹ Anh quả thật xiêu. Không hổ danh là trưởng phòng thiết kế. anh Tài hét to

-em giỏi lắm.ss Mai khen nó

-chúc mừng em. Thành công rồi đó. Anh Quang

-em cảm ơn m.n. nó xúc động

-thôi, khen em nó vừa thôi knos khóc h kìa. Anh Đức nói

-cái thằng điên này, đang sung sướng mà nói câu thế, tụt hứng. anh Tài đánh vào vai Đức

-đúng đấy, đánh chết nó đi. Ss Hoa.

Và thế cả phòng vui vẻ nói chuyện cho đến khi Hùng ra

-chào chủ tịch.all, trừ nó ra

- cô làm tốt lắm. tôi tự hào về cô. K ngờ lại giải quyết ổn thỏa như vậy. hùng nói

- cảm ơn anh

H thì cả ông trùm Nguyễn Bá, giám đốc tập đoàn Huyn Mun cũng ra chúc mừng nó.

-làm tốt lắm cháu gái. Ông Bá

-cháu cảm ơn bác ạ. Nó lễ phép

-you done good. Giám đốc nói rồi bắt tay nó

- thank you. Nó cũng bắt tay lại

Ok, thế là mọi chuyện đã ổn rồi, nó càng an tâm hơn.

- ba duyệt con bé rồi.nhanh chóng đưa về ta xem mặt. ông Bá nói nhỏ với con trai mình

- ba..... Hùng hét lên

Ông Bá cười rồi cùng giám đốc t.d Huyn Mun ra về.

- hôm nay đi ăn, tôi sẽ bao. Hùng lên tiếng

-ôh ze. Chủ tịch muôn năm. Cả phòng hét lên sung sướng

* * *

34. Chương 34

Hôm nay là ngày vui nhất mà nó từng trải qua,, sau khi đi ăn uống linh đình do ngài chủ tịch đáng quý của chúng ta mời, nó trở về nhà, miệng lẩm bẩm bài hát Good day của IU mặc dù không thuộc và không hiểu lời. vừa bước chân vào nhà, nó được all mọi người trong nhà chúc mừng nhiệt tình.

- á... bố mẹ ơi, Mỹ Anh về rồi.anh Lâm hét lên

- con về rồi à. Làm tốt lắm con gái. Bố tự hào về con. Bố nó từ trong nhà chạy ra đập vai

-chúc mừng con. Mẹ nó cũng vậy

- con cảm ơn mọi người. nó xúc động.

-có j mà phải xúc động thế? Đã ăn cơm chưa, vào ăn cơm luôn đi.anh Lâm khều nó

- tôi ăn rồi nà. Mọi người ăn chưa???

-ăn cả rồi. hè2. lâm cười

-thôi, con vào nhà tắm rửa mà đi ngủ, ngày mai còn phải đi học.

- vâng ạ.

Nó nghe lời bố, vào nhà tắm rửa học bài và chuẩn bị lên giường ngủ thì có điện thoại:

- alo!!! Nó nghe máy. Ai đây ạ???

-tôi Hùng đây. Ng bên kia trả lời

-ơg. Sao anh biết số tôi???

-chuyện. tôi là ai chứ.

-xez. Tự sướng kìa. Hahaha. Nó cười tươi

-thôi, k thêm đùa với cô nữa.

-thế có chuyện j mà gọi tôi khuya thế?? Nó hỏi luôn

-à. Thông báo với cô 1tin vui, tập đoàn Huyn Mun đã đồng ý kí hợp đồng với chúng ta. Vui k???

-sao??? Thật sao???sao h anh mới nói cho tôi biết???

-xez. Tôi sợ cô đang học bài nên h mới gọi nà. Thấy tôi tâm lý k??? hhihi
-tâm lý cái con khỉ, chuyện mừng này phải báo với tôi ngay chứ. Anh đúng thật là...
-thôi. Tôi chỉ muốn tốt cho cô thôi mà. Làm ơn mắc oán, hùng xị mặt
-thôi. K chả cần cái việc ơn ích j của anh cả. cảm ơn nhé. Tôi đi ngủ đây... tut...tut...tut. nó cúp máy luôn
-ơg...Mỹ Anh...

Sau khi kí hợp đồng với tập đoàn Huyn Mun, công ty nó tổ chức đi biển 2 ngày 1 đêm. Nó sướng lắm, lâu lắm rồi mới được đi du lịch. H được đi lại còn miễn phí nữa chứ. Sướng sao cho hết. nó còn muốn cho cả Nhi, anh Tuấn và Lâm đi nữa cơ, nhưng khổ nỗi bọn họ không phải người của công ty. Nhưng cả 3 quyết định sẽ đi cùng nó, thứ nhất là cho vui, thứ hai là còn bảo vệ nó(sặc. chưa biết ai bảo vệ ai???)

Mỗi phòng 1 xe, xe nó là xe thứ 4. cả đoàn ngồi trên xe hát hò vui vẻ. nào là: vàng trắng khuyết, kiếp đỏ đen, trú mưa,... rồi đến nhạc hàn quốc: day by day, miotic, the boy, blue, mr simple,... hát cho tùm lum hết, chứ nhạc lời có đúng j đâu. Bác lái xe nhìn cả đoàn mà chỉ biết lắc đầu ngao ngán. Xong hát, mí nàng nhà ta tám chuyện mua sắm, bao nhiêu đồ là đưa ra khoe hết. tám nhiều đến nỗi khô cả cổ nên tạm ngưng mặc dù còn rất nh chuyện mún nói.

Sau 1 tiếng ngồi trên xe, thì phòng nó cũng đáp chân xuống biển thân yêu. Sao ở đây lại mát thế nhỉ, gió lại có cái vị mặn mặn như muối vậy, thật thú vị- nó thầm nghĩ (đúng là gà mà ở biển không mát thì ở đâu mới mát chứ). Rồi cả xe chủ tịch, xe tổng giám đốc, giám đốc cũng đến, cuối cùng là xe của tụi nhỏ Nhi.

Thấy nó, Nhi chạy lại, quần quýt lấy nó, ngại quá, nó phải đẩy tay Nhi ra.

-ơg, sao vậy, sao lại đẩy tay tớ ra??? Nhi hỏi ngây thơ

- cái cậu này, ở đây đông người, làm thế họ tưởng less đó. Nó nhăn mặt

-mặc kệ họ đi. Nhi cười.

-chà. Bạn nào đây mà xinh thế Mỹ Anh. Anh Tài mau mấn

-bạn em đấy. hềhe. Nó cười

-ờ. Có nư chưa em??? Tài hỏi Nhi

-chưa có người yêu nhưng có người trong mộng rồi. nó nói

-ai thế??? Anh Tài hỏi

-đấy, đang đứng đây. Nó chỉ vào Lâm và nói.

-chà. Đẹp trai thế cơ mà. Mình mất cơ hội rồi...

-thôi đi ông tướng. tôi mách con bồ ông đó, ngồi đó mà trêu em đi ss Mai chen vào

-thôi mà, Mai xinh gái. Bạn bè lâu năm ai lại làm như thế. Tha lỗi cho tôi đi mà.

-ông nhớ đó. - ss Mai nhăn mặt Tài - em này, thằng nào mà trêu em, cứ mách ss, ss sẽ cho nó chết k còn chỗ chôn đâu- Mai quay sang nói với Nhi

- há.... all há hôm, nhìn bà Mai 1 cách khiếp sợ

35. Chương 35

- j mà há hôm to thế. Ruồi nó bay vào kìa. Mai đùa.

- tôi sợ bà rồi đó, Mai à. Quang lên tiếng.

-biết thế là tốt. thôi. Vào khách sạn thôi.

Nói xong, cả phòng rải bước đến khách sạn, nó và Nhi đi cùng nhau

- cậu ở cùng khách sạn với bọn tớ chứ??? Nó hỏi

-ừ. Tất nhiên. Tiện cho việc bảo vệ cậu. Hehe. Nhi cười

-thôi đi mẹ. chưa biết ai bảo vệ ai đâu?nó lè lưỡi.

-xez, có lòng tốt, thế mà...hic..nhi dả khóc

-thôi, tớ xin lỗi. mà 2 ng kia đâu

-chắc là đến khách sạn trước rồi.

-ừ, thôi,chúng ta đi nhanh đi

-ôkm

Sau khi ổn định chỗ ở, soạn sửa đồ đạc. à mà, nó ở cùng với bà chằn Mai đấy. tội nghiệp con bé. Nói thế thôi chứ Mai tốt lắm, chỉ mỗi tội điệu thôi. Hehe, thế nên mới có biệt danh bà chằn. rồi nó có điện thoại

-alo!!! Nó nghe náy

- sao rồi, phòng có ưng k? nếu thấy ở 2 người bất tiện thì tôi đổi cho phòng đơn. Ng bên kia nói

-thôi khỏi, cảm ơn lòng tốt chủ chủ tịch. Tôi k cần. nó trả lời

-ừ, thế có chuyện j k thoải mái cứ nói với tôi, khách sạn này do tôi đầu tư mà. H biết ai ở đầu dây bên kia chưa??

-thôi, tôi chẳng muốn nghe anh khoe của đâu. K có chuyện j thì tối cúp máy đây...tút...tút. nó cúp máy luôn

-ơg. Zà.... cái con bé này. Đúng là điên mà. Hùng tức giận

“điên, tự dừng lại gọi điện. đúng là thần kinh nặng độ mà, chẳng có chuyện j cũng gọi cho tốn tiền điện thoại, bó tay” nó tự độc thoại

-em nói ai vậy??? Mai dò hỏi nó

-ááá. Ss là em giật mình. Nó hét lên

-j mà giật mình, đang nói ai vậy???

-nói cái thằng ca chủ tịch chết tiệt nà. Đúng là điên mà. Nó nói

-chết, sao nói chủ tịch như thế?? Mai hốt hoảng

-kệ ss à.chẳng có chuyện j cũng gọi điện, làm như em thừa time vậy. nó nhằn

-thì em đag thừa time đấy. hehe. Mai cười

-cái s này...

-Mỹ Anh này... mai gọi nó

-vâng ss. Nó tl

-s thấy,hình như là chủ tịch thích em ấy

-what??? Ss nói cơ, thích em. Làm j có chuyện đó. Nó phản kháng lại nhanh.

-thì s thấy như thế. Ngày đầu tiên đi làm, em đến muộn, đích thân chủ tịch xuống coi, lại còn tỏ ra rất lo lắng, miệng còn lẩm bẩm “k piết có chuyện j k?”

-ờ. Sao s biết???nó ngơ ngác

-chuyện. s là ai chứ. Lúc này đây còn gọi điện quan tâm en như thế nữa chứ

-hx. Có gần ấy thôi mà ss nói anh ta thích em sao???

-không. Với kinh nghiệm lâu năm của người đang yêu, s khẳng định chủ tịch có tình cảm với em. Nhiều lần s thấy cậu nhìn em với ánh mắt rất ầu yếm, và nó cho thấy rằng cậu ấy đang yêu em.

- thôi s ơi, ngồi đó mà đoán già đoán non. Em với anh ta cãi nhau suốt, làm j có chuyện anh ta thích em được.

-haiz, e không xem phim hàn quốc à. Thường thì những đôi trước khi yêu nhau rất ghét nhau, sau rồi họ cũng yêu nhau đó thôi

-thôi nà, mà em cũng có người yêu rồi. cho ù anh ta có yêu hay có tình cảm j j đó với em, em cũng không thể,

-thế à.ừm. s chỉ nói vậy thôi. Mà ny em đâu, sao k giới thiệu cho cả phòng biết. mai giận

-cậu ấy đi du học rồi ạ.

-vậy à. Mà em này, cũng k phải chờ đợi tình yêu như thế đâu. Nó sẽ k cho ta hạnh phúc. Vì việc phải xa người yêu sẽ làm cho họ không còn yêu mình như trước nữa. thôi, ss vào tắm đã nhà.nói xong Mai lấy quần áo đi tắm

Còn nó thì đang ngẫm nghĩ câu nói của Mai “có phải chuyện như s Mai nói k nhỉ? Cá phải Minh k gửi mail ình có nghĩa là cậu đã quên mình hay k??? không...không như thế được. Ai chứ Minh không bao h như thế, mình tin vào cậu ấy. tuyệt đối k thể như thế được”

36. Chương 36

Hôm nay công ty tổ chức 1 bữa tiệc nhỏ trên biển coi như là mừng cho việc vừa kí được hợp đồng. tất cả những người có tại đây đều được mời dự. nó thì không muốn đi, tại cái chuyện lúc này Mai nói làm nó suy nghĩ nhiều, nhưng Nhi năn nỉ mãi, dỗ hết nước mắt rồi nũng nịu nên nó đành chấp nhận. bấy h nhìn ai cũng xinh đẹp và lịch lãm. Nói là bữa tiệc nhỏ chứ tổ chức rất linh đình, mọi thứ như được chuẩn bị trước. Nhi kéo nó đến chỗ Lâm và Tuấn.

-sao thế nhóc, có chuyện j mà làm cô buồn thế??? Lâm quan tâm

-không có chuyện j nà. Mọi người đến lâu chưa??? Nó hỏi

-đến lâu rồi em nà, hôm nay trông em rất đẹp. tuần nói

-thế e thì sao??? Nhi xì mặt

-thôi đi cô, cô lúc nào mà chả xấu như nhau. Tuấn trêu Nhi

-anh Tuấn!!! nhi hét to khiến mấy người xung quanh cũng quay lại nhìn tụi nó.

-thôi,đừng trêu nhau nữa, am lại đây tý nhé,mọi người cứ tự nhiên, của chùa đấy. hihi. Nó nói

-k cần mời tụi này cũng không rầy rà jdâu. Kaka. Tuấn đùa.

-ừ.

Nói xong,nó đi lại bàn ăn, cầm lấy ly rượu mà uống. lạ, sao hôm nay rượu có vị đắng thế nhỉ. Và cứ như thế mà nó cầm liên tục lấy mấy ly uống cùng 1 lúc.

ở đằng xa, Hùng đang nói chuyện với ba anh và các doanh nhân, thấy nó, anh xin phép mọi người đi

-Mỹ Anh, cô làm j mà uống nhiều rượu thế??? Có chuyện j vậy??? hùng hỏi nó

-ơg...ơg...anh là ai, trông mặt anh rất quen, anh quen tôi anh. Nó nói, thở ra toàn mùi rượu.

Hùng thấy vậy, cầm lấy ly rượu nó lên mà ngửi “wishky, sao lại uống loại này, lại còn uống nhiều nữa chứ, k say mới lạ”- Hùng tự độc thoại, rồi điu nó ra ngoài.

Đi qua biển, nó chột đẩy Hùng ra, ngồi bệt xuống bãi cát, nhìn ra ngoài, ánh mắt xa xăm

-cô sao thế??? Chuyện j mà khiến cô như thế này??? Hùng hỏi nó

-...

-này,cô sao thế??? Anh hỏi tiếp

-... vẫn không trả lời

-...

Rồi thế, Hùng không hỏi nó nữa, thôi thì cho nó có thời gian nghỉ lại. chợt, nó tựa vào vai anh, mà khóc lên. Anh cứ để nó như thế, k an ủi, k dỗ dành, có lẽ khóc sẽ làm nó đỡ buồn hơn. Nó cứ thế mà khóc cho đến khi ướt đầm chiếc á sơ mi của anh. Rồi nó ngừng khóc, ngồi bật dậy, ghé mặt mình sát mặt anh, nhìn kĩ anh, rồi kéo cổ áo anh lại. khoảng cách mặt với mặt bây h là 20cm,mặt Hùng h đỏ bừng, mắt trợn ngược vì quá bất ngờ 15cm, 10cm, 5cm, 3cm(m.n đừng đoán già đoán non nhá,múp sẽ không cho chuyện hun hít j đây đâu. Hehe)...

-ơ...ơ. (mọi người biết chuyện này như thế nào chưa) nó như vậy mà nôn hết bao nhiêu thứ trong người mình ra cái áo sơ mi trắng của Hùng

-áááá. Trần Mỹ Anh...cô... Da. Đúng là mắc oán với con nhỏ này mà. Điên lên mất. áááá...Hùng vò đầu, bứt rút, hét lên như 1 tên điên trong trại tâm thần(-Hùng:con kia, mày nói ai giống tên điên hả, ta đẹp trai, giỏi giang thế mà làm mất hình tượng vậy à. - múp: thôi đi cha, đúng quá rồi còn nói j. có sao thì em mới viết chứ. Em chỉ viết đúng sự thật thôi mà. - mày để đó, cứ viết đi, viết xong tao ày chết. grừ.)

Nó tỉnh dậy, nhận ra đây không phải phòng nó liền bật dậy nhanh chóng. Thấy Hùng đang ngồi bên

-con heo kia, làm j mà h mới dậy???Hùng hỏi nó

-sao...sao tôi lại ở đây, sao anh lại ở đây??? Nó dò hỏi

-đây là phòng tôi, tôi không ở đây thì ở đâu. Mà cô có biết hôm qua đã làm j trên người tôi k hả???

-HÁ... làm cái j??? nó ngơ ngác

-đúng thật là,k biết kiếp trước tôi mắc oán j cô mà h cô đến, cô trả thù tôi như thế???

-này, k biết ai mắc oán ai đâu nhá.

-k à.không mà hôm qua say mướt, nôn lên áo tôi hết.cô có biết cái áo đó tôi mua bao nhiêu tiền không.140\$ đó. Đúng thật là...

-há,áp cái quái j mà hơn 2 triệu. nhà anh gần quân khu 4 à, hay là nhà bán đại bác, gió hôm nay cũng không có mà chém. Anh định lừa tôi đấy à???nó hét lên

-ai rảnh mà lừa cô làm j. mà nhà tôi chẳng ở đâu trong những nơi cô kể cả,nên khỏi nói.

-ai tin anh được. mà tôi phải về phòng không s Mai lại lo.

- về đi, tôi không tiễn. bye nhá. Hùng vẫy tay

-không thèm anh tiễn. nói xong,nó đi ra, đập cửa cái RẦM khiến anh giật mình

-cái con nhỏ này.diên thật

*ghé qua đôi Nhi và Lâm tý nhá.

37. Chương 37

Sau khi ăn xong bữa sáng, nhìn quanh vắng tin, không thấy nó đâu Lâm rủ bước ra biển.cùng lúc đó, Nhi cũng tìm nó, k thấy nó đâu, lại thấy Lâm đi ra ngoài, cô liền đi theo. Dừng chân tại bãi cát,Lâm nhìn ra biển rồi ngồi bệt xuống

- ra đi,đi theo tôi hơi lâu rồi đo. Lâm hét lên

Nhi cúi đầu bước ra, mặt hối lỗi'-em xin lỗi anh ạ

Lâm liền đứng phắt dậy.- này, sao cô cứ bám theo tôi mãi thế, cả hồi cấp 2 sang cấp 3 cô cứ quấn theo tôi như cái đuôi thế??? Sao những lúc tôi đánh, chửi cô mà cô không tức à.lâm đỡ lấy vai Nhi mà nói

-em...em..không tức vì em yêu anh..nhi khóc mà cũng hét lên

-yêu tôi, cô biết tôi là người như thế nào mà không mà yêu.

-em biết, anh là thủ lĩnh của Blue đúng không. Em biết hết, mọi chuyện của anh e đều biết hết.

-thế sao cô còn yêu tôi, cô biết Blue là bang dẫn có nhiều kẻ thù nhất không, sao cô còn yêu tôi,cô không sợ nguy hiểm sao???

-không, em không sợ j hết. em yêu anh, dù có chết mà được anh quan tâm em cũng cam lòng.

-sao cô ngốc vậy, cô không sợ, nhưng tôi sợ. tôi sợ lắm,cô biết không

-anh nói j, anh sợ j cơ... anh nói lại em nghe đi. Nhi như nghe nhầm

-tôi yêu cô, tôi yêu cô, được chưa

-anh nói có thật không thế??? Em có nghe nhầm k, hay em có nằm mơ không, anh véo em cái coi. Á. Không phải mơ, thật rồi...

-con ngốc này. Lâm cốc đầu Nhi

-á đau.

Lâm véo mũi Nhi rồi cả 2cung tựa vào nhau ngồi trên xuống bãi cát(nắng lên rồi, ngồi đó tắm nắng à)

Ở 1 nơi không xa đó, có 1 người đang rình mò, miệng cười mãn nguyện.

-ấy, nói thế Lâm đúng là thủ lĩnh của Blue sao. Cái tên này hình như mình đã nghe đâu rồi ấy. à, hình như là trên ti vi. Đúng rồi, bang dẫn nhỏ tuổi nhưng có công lớn trong việc phá nhiều vụ án của cục an ninh. Thế thì Lâm sẽ nguy hiểm, cả Nhi nữa. nó lắm bẫy

-sao ở đây rình mò người khác thế, việc này không tốt đâu. 1 người đập vai nó khiến nó giật mình.

-áááá.ai đấy??? nó quát

-sao lại quát lên như thế, nhỏ mồm thôi chứ

-anh Tuấn, sao anh lại đến đây.

-cũng như em thôi, hi hi.

- xez, thế mà nói em. Hừ

-hè, thế là thằng bạn anh nó có người yêu rồi nà, vậy mà mình vẫn đang độc thân vui vẻ.

-anh mà chưa có sao,? Vậy sao kiếm đi em giống như Lâm ấy, cho đỡ buồn.

-kiếm ai e. hay là em đi. Làm người yêu anh nhé

-thôi đi anh, tỏ tình nhầm người, em có nỳ rồi

-là cái anh chủ tịch nhỏ tuổi đó sao??

-anh ngắt à,không phải anh ta, có chết em cũng không yêu anh ta.

-thế là ai???

-là người chứ là ai,mà nói rành cũng đâu biết

-sao lại không biết. em quênanh là người của ai à

-ừ ha. Blue.

- vậy nói đi

- là Hoàng Thiên Minh của tập đoàn Hoàng Long.
 -chà, kinh thế,, tập đoàn Hoàng Long đấy.
 -nhưng cậu ấy đi du học rồi,
 -vậy e có tin tưởng cậu ấy không
 -em cũng không biết được anh à, thật sự em không giám nghĩ đến chuyện này.
 -ừ, cũng đúng. Nhưng có chuyện j thì anh cũng ủng hộ em.cứ coi anh như anh trai em nhé. Anh sẽ rất hân hạnh nghe em tâm sự.
 -vâng, cảm ơn anh ạ.
 -ừ, k có chi.thôi anh vào trước nhé.và đi kiếm người yêu chứ, độc thân chán lắm
 -ừ. Chúc anh thành công nhé
 -thanks em.

38. Chương 38

Chuyến du lịch 2 ngày 1 đêm của tụi nó cũng đã kết thúc. Mọi chuyện trở về như bình thường.

Hôm nay nó dậy sớm, thứ nhất là tập thể dục,thứ hai là không muốn lại ngủ quên nữa. sau khi chạy bộ hai vòng quanh khu, nó trở về nhà soạn sửa đi học.nhưng về nhà đợi Lâm đâu, nó lẩm bầm“chắc là đi đón người yêu rồi chứ j. hic.có ný rồi bỏ mình ra ngoài luôn. Đúng thật là”. Nhưng vừa vác mặt ra khỏi nhà,nó thấy Tuấn đã đứng chờ ngoài cổng

-ơg anh Tuấn, sao anh lại ở đây?? Nó hỏi
 -là do thằng bạn chí cốt của anh đấy. nó nói sang đón Nhi, sợ em đi học mình buồn nên nói anh đến đón em. Tuấn trả lời
 -vậy à. Nói ra cái ông anh này cùng tốt đấy chứ. Hèhe
 -ừ, thôi đi học thôi khờn muộn. tuần khều nó
 -vâng ạ.

Thế rồi, nó trèo lên xe cùng Tuấn phóng vèo vèo đến trường. đặt chân đến trường nó lại bị xăm xoi, tội nghiệp con bé,số gái theo mà. Thôi chấp nhận số phận đi.

-ơg,con nhỏ này, lần trước thì là anh Lâm, h thì là anh Tuấn,nó đúng là sướng thật. 1 nữ sinh nói
 -được.Trần Mỹ Anh, anh Lâm có Minh Nhi rồi, h lại cướp anh Tuấn của tôi sao. Được, tôi sẽ không tha cho cô đâu. Linh thầm nghĩ.

Tiết học hôm nay thật nhàm chán. Cứ nghe những lời cô nói mà khiến nó buồn ngủ. đến ra chơi Nhi mời nó đi căng tin. Nó cũng đi theo chứ mắt vẫn còn liu thiêu ngủ. sau khi chán no nê,nó trở về lớp và tiếp tục những h học căng thẳng

Trở về nhà sau h học,nó cố ăn nhanh và lên giường ngủ 1 giấc chiều đi làm.

Công ty nó lại nhận 1 hợp đồng mới, mọi người trong phòng phải làm việc cật lực cho buổi ra mắt sản phẩm tiếp theo. Nó cũng rất cố gắng cho ra sản phẩm mới, nhưng cũng có sự góp ý của mấy anh chị trong phòng. Dù j thì họ cũng làm việc tại đây lâu hơn nó. Vì việc nhiều nên tối đến nó quyết định làm thêm đến tận 10h. nó xuống gara xe nhưng xe hết xăng, đang loay hay không biết làm j thì Hùng đến hỏi

-sao h chưa về còn ở đây???
 -tôi ở lại làm thêm nên về muộn nà. Nó trả lời nhanh chóng

-ừ.làm thêm cũng tốt nhưng đừng làm quá sức,sẽ ốm đấy. Anh quan tâm

-cám ơn đã quan tâm. Nó trả lời về điều cợt

-này tôi quan tâm cô như thế mà cô trả lời tôi kiểu ấy à?? Hùng quát

-tôi xin anh đấy, đừng có kiếm chuyện với tôi có được không. Nó cũng quát lên

-này...mà thôi, về đi. Tôi cũng không quan tâm cô nữa đâu

-... nó vẫn đứng đó trông xe

-sao k về đi. Hùng nói

-xe tôi nó không nổ được nữa. nó nói

-hay là hết xăng. Thôi, kệ nó đi, để anh Bắc đưa cô về,sang mai tôi nói người đưa xe về cho cô.

-vậy cảm ơn anh nhá. Thanh you

-đúng là khờn quan tâm không được mà

Rồi như sắp xếp của Hùng, nó lên ô tô

-anh về số x đường y nhé.cám ơn anh. Nó nói

-vâng

Rồi anh Bắc đưa nó về nhà, đến nơi cũng đã 22h30p rồi. còn nó thì ngủ lản quay trên xe vì quá mệt. thấy thế anh nhấn chuông thì có người ra mở cửa, chính là anh Lâm. Lâm bước ra khi thấy người lạ mặt kia đang diu nó

-đây có phải nhà của... anh Bắc nói

-Mỹ Anh, sao cô ấy lại như thế này.lâm lo lắng

-à không có chuyện j đâu. Cô ấy đang ngủ đó mà. Vậy anh là j của cô???

-tôi là anh cô ấy. lâm nói nhanh, có vẻ anh chẳng ưa j tên này

-vậy thì tôi về. nói xong Bắc nhanh chóng lên xe đi về

Lâm diu nó vào phòng, đặt nó nằm lên giường rồi lẩm bầm“làm j mà ngủ say khướt, mê man như uống thuốc ngủ. đúng là heo.”

Buổi sáng thức dậy,nó thấy hai bả vai mình đau nhức, lê chân đến nhà vệ sinh rồi soạn sửa đi học. đi bộ đến trường nó thấy không khí thật trong lành, hít hơi sâu,nó đặt chân vô trường. sân trường hôm nay náo nhiệt thật, k biết có chuyện j mà rôm rả cả lên. Rồi những học sinh trong đó quay lại nhìn nó với ánh mắt khinh bỉ

-con nhỏ đó đây,hết ve vãn anh Lâm đến anh Tuấn rồi h làm cái trò đòi bại đó chứ. lhs nói

-đúng đấy,đúng là k có liêm sỉ mà.cái loại như thế sao lại được đi học nhỉ, phải đuổi thẳng cẳng.lhs nói tiếp

-đã thế mặt dày đến nỗi còn vác mặt đi học nữa chứ.

39. Chương 39

Nó nghe hết, nhưng nó chẳng hiểu chuyện j. nó cứ ung dung bước đi,nó đi đến đâu lại có những lời nói xúc phạm.nó tức lắm, nhưng không biết làm j. đi đến đại sảnh, nó thấy Lê, Tuấn Nhi đứng đó, mặt đỏ bừng

-2 cả nhà. Sao lúc sáng không đến gọi tôi với. nó nói

-h còn cười được à. Cô có biết mình đang làm cái j không hả. lâm hét lên

-sao lại quát tôi, tôi đâu có làm j??? sao m.n trong trường đều nói tôi, ngay cả anh cũng vậy. nó nói

-vậy cô tối hôm qua làm cái j?

-tôi làm thêm. nó tl ngang

-làm thêm à. Sao về muộn thế, lại còn 1 ng nào đưa cô về đây???

-à, anh ấy tên Bắc là tài xế của chủ tịch Hùng.

-thế xe cô đâu mà để anh ta đưa về?

-e hết xăng, tôi để ở công ty rồi.

-thế cô giải thích thế nào cho bức ảnh này. Nói xong Lâm chỉ tay lên bảng tin

Nó dụi mắt, không tin vào mắt mình, nhìn tấm hình đó nó sốc toàn tập. trên tấm hình đó nó cùng với 1 ng đàn ông đang ôm nhau ngủ, nhưng khuôn mặt của người đó bị xóa đi. Nó lại gần hơn, nhìn kĩ lại 1 lần nữa. đúng, chính nó đó. Nhưng nó không làm chuyện đó, nó không giám nhìn nữa mà cũng buồn giải thích. điều nó nghĩ bây h là ai đang hại nó ra nông nổi như thế??? ai??? nó ngất đi.

Tỉnh dậy trong phòng y tế, nó thấy cả 3 người đang ngồi đấy.

-tôi...tôi không làm chuyện đó, m.n phải tin tôi. Thật sự là có người đang hại tôi. Nó giải thích

-cô nghĩ đi, chúng tôi sẽ điều tra. Lâm nói giọng lạnh lùng

-tin tôi đi mà, tôi không bao h làm chuyện đó. Nó tiếp tục

-lâm nói vậy rồi thì em cứ nghỉ đi. Bọn anh sẽ điều tra. tuần an ủi

-... còn Nhi chẳng nói j. nhìn mặt cô cũng đủ biết cô đã khóc rất nhiều.

Cả 3 trở về lớp, còn mỗi mình nó trong phòng, nó khóc, khóc nhiều cho đến khi ngủ thiếp đi

* * *

40. Chương 40

Ghé qua chỗ Lâm, Tuấn, Nhi

-mày nghi chuyện này như thế nào hả Tuấn??? Lâm hỏi

-tao nghĩ không đơn giản như chúng ta đã nhìn thấy, chắc chắn có người muốn hại Mỹ Anh. Tuấn trả lời

-em cũng nghĩ như vậy. h trước mắt là tìm ra cái ảnh đó, nếu em đoán không nhầm đó là ảnh ghép. Nhi chen vào

-vậy chờ đợi j nữa, hành động thôi.

Rồi cả 3 lại đại xảnh lấy tấm ảnh xuống và đến phòng tin học phân tích.

-phóng gần nữa đi Tuấn. lâm nói

-ôk- nói rồi Tuấn phóng rõ tấm ảnh.

-đấy, em nói rồi mà. Là ảnh ghép. Mỹ Anh trong sạch- Nhi reo lên. Anh liệu mà xl Mỹ Anh đi.-nói với Lâm

-tất nhiên rồi. vậy là xong 1 chuyện. h tìm ra người hại nó, nhưng như thế nào đây. Lâm nói tiếp

Sau 1 lúc suy nghĩ nát óc (đùa chứ nát óc lấy j mà nghĩ tiếp) thì Nhi phát biểu

-á, có cách rồi, tìm ra người nằm đây rồi bắt anh ta nói ra chủ mưu là được.

-nhưng làm như thế nào? Lâm hỏi tiếp

-sao mày ngu thế, vậy mà là thủ lĩnh của Blue à. Ý Nhi là cái người nằm đây bị che mặt, ta tách ảnh và phần che ra là có mặt tên kia. Đúng không Nhi??? Tuấn gõ đầu Lâm rồi nói vs Nhi

-chính xác, anh Tuấn thông minh ghê. Nhi cười típ mắt

-hức. 2 người cho tôi ra rìa kia. Òa òa. Lâm giận

-thôi cha. Im cho ta làm việc. Tuấn cần nhân

-vâng.

Cuối cùng cũng ok, Tuấn đã lấy được hình của tên kia, việc tiếp theo là in ảnh tên đó rồi bắt bọn đàn em đi tìm.mọi chuyện đã coi như tạm ổn. ngày mai là mình oan cho nó là ok.

Quay về nó nhé.

Nó tỉnh dậy, thấy mình đang ở trong phòng ý tế, mình mẩy mỗi nhức, nhưng rồi nó cố gắng lết chân đi về. may đã muộn nên không còn học sinh trong trường nữa, chứ còn chắc nó phải đi của sau về mất. nhưng nó nghĩ lại” h mà về nhà, mình cũng k giám đối mặt với Lâm mặc dù chuyện đó là mình k làm.nhưng h không về nhà thì biết đi đâu đây”

Rồi nó cứ đi, đi mãi mà cũng không biết đi đâu, rồi chợt dừng lại ở bar Seven,nó bước vào mặc dù trên người đang mặc đồng phục học sinh.

Bước lại 1 cái ghế nhỏ, nó gọi 1 ly capuchino.mặc dù trong bar k có thứ đồ uống này,nhưng anh phục vụ thấy nó là học sinh nên cũng làm cho nó. Ngồi nhâm nhi ly capuchino, nó nhìn xung quanh” sao hôm nay vắng vẻ như thế nhỉ,không ồn ào. Mà thế cũng tốt đỡ đau đầu” (lạy mẹ,giữa trưa có ai rảnh như mẹ đi bar đâu, đã thế, vào bar còn gọi capuchino mới gồm chứ. Bótay bà này luôn). Uống xong ly cà phê, nó mạnh dạn gọi ly rượu. thấy nó đang buồn, anh phục vụ đưa nó ly Wishky, nó cầm ly rượu lên uống “cái này vị quen quen, không biết mình uống ở đâu rồi”.uống xong 1ly, thấy thích thú nó gọi thêm ly nữa cho đến khi say mướt mà ngủ luôn.

Chuyển sang Hùng tý nhĩ:

Hôm nay tâm trạng anh không được tốt do cãi nhau với bố mẹ ” j chứ, mới có 17 tuổi mà bắt đi tìm người yêu rồi. còn lấy ví dụ của thời ông bà để so sánh với bây h nữa. đúng là...dấấấ”, nên anh cũng vào bar cho khây khỏa. nói là chủ tịch thôi chứ Hùng là 1 play boy chính hiệu đấy.nhưng vì chuyện công ty bận rộn quá nên lâu lắm rồi anh mới ghé thăm lần.

-có vang Pháp không, cho tôi ly anh Hòa. Anh gọi to

-ôh,ai đây???k phải cậu Hùng sao. Lâu lắm rồi mới thấy vào nhĩ, lại còn đến vào cái giờ này nữa chứ. Anh đó nói

-đang bận chuyện gia đình nà. Bức xúc nên và đây, không ngờ k có ai. Hùng đùa

-ai bảo là không có ai, có cô bé học sinh đó đấy. hòa chỉ vào nó

-ừ,kệ người ta đi. Mà có rượu vang k vậy??? hùng hỏi tiếp

-chà, đổi khẩu vị rồi à. Uống vang mới gồm.hòa phùng miệng

-ở nhà tu chí, uống quen vang rồi nên h cũng theo khẩu vị.

-ok, ngồi đó chờ tý là có liền.

-ừ.

1 lúc chuẩn bị,phục vụ đưa ra cho Hùng ly vang, nhưng đi qua nó, anh ta bị vướng chân nó do nó duỗi ra nên ngã nhào.

-tôi xin lỗi, tôi thật sự xin lỗi quý khách. Anh lấp bắp

-ừ...nó ngẩng mặt lên,đầu cứ ngoái bên này,ngoái bên kia

Thấy vậy, Hùng lại xem thì biết rằng cô học sinh đó chính là Trần Mỹ Anh.

-Mỹ Anh,cô làm j mà say mướt thế nàu. Hùng lo lắng.

-cậu quen cô này sao??? Hòa hỏi
-ừ, cô ấy uống j thế??? Hùng hỏi tiếp
-capuchino ền mấy ly wishky thì phải. hòa tl
-trời, sao cho cô ấy uống wishky??? Hùng quát
-tôi biết đâu, sao quát tôi. Hòa nhăn mặt

41. Chương 41

-vậy thôi, tôi phải về rồi, tiền đó, khỏi thối. hùng nói xong đặt tờ 500k trên bàn rồi ra ngoài
-trời, bo được có 3k mà cũng to mồm khỏi thối!!!!hòa nhăn mặt t2. giàu mà tham. Hừm
Rồi Hùng bế xốc nó lên xe rồi đưa về nhà
- sao Mỹ Anh đi với anh??? Lâm ra mở cửa thấy anh đang bế nó
-cái đó phải hỏi con nhỏ này có chuyện j mà uống cho say mướt, lại còn vào bar mà mặc nguyên bộ đồ học sinh. Hùng nói
-sao lại như thế??? Lâm ngơ ngác
-tôi biết đâu mà hỏi tôi, đưa cô ấy vào nhà đi, tôi còn phải về. - nói rồi Hùng giao nó cho Lâm rồi lên xe về
Lâm dìu nó vào trong nhà thì cả 2 ông bà ra đỡ giùm Lâm 1tay
-con bé có chuyện j mà uống nh rượu như vậy?? mẹ hỏi
-con cũng không biết, thôi,bố mẹ vào nhà nghỉ đi, có con là được rồi

Tỉnh dậy, thấy mình đang ở trong phòng, đầu đau nhức,nó tự hỏi sao về được đây thì chợt có tiếng mở cửa
-cô dậy rồi à. Ăn chút j đi. Lâm quan tâm
-tôi khờn muốn ăn. Lâm à thật sự tôi không làm chuyện đó. Sao mọi người không tin tôi. Nó ra sức thanh minh
-tôi tin cô, và cả 2 người kia cũng tin cô. Cô ăn ít cháo cho nó đỡ mệt
-có thật là m.n tin tôi k??? nó hỏi lại lần nữa
-ừ. Thật, k nói dối nửa câu. Nghe lời tôi, ăn ít cháo đi.
-ừ. À, mấy h rồi??? nó hỏi tiếu
-6h tối rồi nà, ăn đây coi như ăn tối luôn.hèhe
-ôi, vậy mất 1 buổi làm rồi, chết. thằng cha chủ tịch cho tôi chết
-cô khỏi lo. Chính anh ta đã đưa cô từ Seven về đây mà. Yên tâm đi'
-anh ta??? Sao lại là anh ta chứ???
-sao tôi biết. thôi, cô ăn nhanh nhé. Ngày mai chúng tôi sẽ minh oan cho cô
-minh oan??? Mọi ng tìm được ng hại tôi rồi à??
-chưa. Nhưng chắc chắn người trong bức hình không phải cô, yên tâm chưa
-thanks anh nhé.
-có j mà phải thanks, tôi mới ng phải thanks cô vì không chấp những lời lúc sáng của tôi
-quân tử không chấp kẻ tiểu nhân. Hahaha. Nó cười to

-cô nhớ đó. Tôi sẽ trả thù. Lâm dọa

-im waiting. Hahaha

***_n

Sang mai, cái buổi sang nó chờ đợi rất lâu.hôm nay nó được minh oan. Nó vui lắm,xúng xính đi học cùng bộ 3(là Lâm, Tuấn, Nhi đó)

- tôi thay mặt hội học sinh nói với tất cả học sinh của trường. chuyện của học sinh Trần Mỹ Anh là có người hãm hại.đây là bức ảnh đã được phân tích. ảnh này là ảnh ghép, nên mọi người hãy xóa bỏ hiểu lầm đó, xin cảm ơn. -tuấn nói trên phòng học sinh

-chưa, mọi chuyện đã ổn. em yên tâm chưa??? Tuấn hỏi nó

-chưa ạ.chưa tìm được chủ mưu em chưa yên tâm.

-ring...ring. Lâm có điện thoại

-alo.có chuyện j vậy Đen??? Lâm nghe

-anh Lâm à, tìm được thằng đó rồi.nó học trường HT tên là... -Đen tl

-thối khỏi đi mày, k cần nói rõ lý lịch của tên đó làm j. hỏi nó ai sai nó làm việc này. Nếu k nói, đánh cho nó khi nào nói thì thôi. Lâm lạnh lùng

-vâng ạ

-tút...tút

- không cần pahir như thế chứ. Nó nhăn mặt.

-k làm như thế thì sao nói ra kẻ chủ mưu. Em yên tâm đi. Thằng đó sẽ không qua khỏi 2 chiêu hành hạ của Đen đâu. Tuấn nói tiếp

-vâng ạ,

...

ở nơi nào đó trong trường

- ss Linh, h làm sao đây, bọn họ chắc đang điều tra đó. 1 con nhỏ nói

-em khỏi lo, bọn họ sẽ không bao h biết thằng đó là ai đâu. Em yên tâm.Trần Mỹ Anh, tao sẽ k dừng lại ở đây đâu...

42. Chương 42

-anh Lâm à, thằng đó đã khai ra người sai nó làm chuyện đó rồi. đen gọi cho Lâm

-vậy à.nói nó là đứa nào??? Lâm sốt sắng

-hình như tên Linh thì phải. con nhỏ đó học trường anh đấy. đen nói tiếp

-Linh??? Linh nào nhi.- lâm vuốt cằm suy nghĩ Thôi thanks mày nhé.

-vâng ạ. Tút...tút...

-thằng Đen nói là Linh đứng sau vụ này. Bọn em nghĩ là ai - Lâm quay sang nói với cả 3

-Linh, chẳng lẽ lại là cô ta. Nhi thốt lên

-là ai hả Nhi??? Cả 3 đồng thanh

-là con nhỏ học cùng lớp em.nó không có cảm tình với Mỹ Anh, vả lại, chắc hôm anh Tuấn đi cùng Mỹ Anh nên nó ghen đấy. nhi nói tiếp

-cậu có chắc chắn là cô ta không?? Mỹ Anh hỏi
-tớ tin tớ nghĩ đúng.
-vậy h làm thế nào???chúng ta sẽ làm j với cô ta. Tuấn hỏi
-chuyện này cho Mỹ Anh quyết định. Lâm nói tiếp
-đúng đấy, Mỹ Anh, cậu sẽ làm j với con nhỏ đó?? Nhi hỏi
-tôi sẽ tự lo. Cám ơn mọi người đã giúp đỡ.

Tại sân thượng trường TK:

-cô gọi tôi ra đây có chuyện j??? Linh hỏi nó
-không có chuyện tôi có rảnh đâu mà gọi cô ra cho tốn clo. Nó đá đểu
-vậy có chuyện j nói nhanh. Linh nói tiếp
Nó lại gần Linh và nói-cái chuyện cô ghép ảnh tôi biết cô làm. Lần sau thì kiếm chuyện j nó độc đáo tý. Cô nghĩ ai cũng ngu như cô là không biết ảnh đó là ảnh ghép sao???
-cô...ai nói với cô cái đó là do tôi làm. Bằng chứng đâu???
-tôi k cần biết, và cũng k muốn để tâm. Nhưng cô nên nhớ Mai Mỹ Anh k chịu để cho cô xỉ nhục như vậy đâu. Muốn yêu thì tự tìm cách mà giành lấy,cần đểch j mà phải chơi cái trò hèn hạ như vậy. nếu tôi mà còn 1tin đồn nào liên quan đến tôithìtôi sẽ nghĩ ngay đến cô, và nên nhớ, tôi sẽ không tha cho những kẻ xúc phạm đến danh dự của tôi đâu. Cô hiểu chứ.- nó dẫn mặt
-cô...cô k đánh tôi sao??? Linh lắp bắp
-tôi k rảnh mà đánh cô. Chỉ tội bẩn tay.
-tôi xin lỗi. tha lỗi cho tôi, tôi hứa sẽ k làm như vậy nữa. linh ăn năn
-quá muộn rồi.
-cô...xin cô đừng nói chuyện này cho cả trường biết. tôi k muốn mọi người...
-yên tâm, tôi k muốn làm to chuyện, và cũng k chơi lại cô đâu mà lo.
-...

Nó “hùng dũng” bước về lớp và tiếp tục thực hiện việc tiếp theo: ngủ.

Thời gian trôi qua, thế mà ngày nó mất tất cả cũng gần được 1 năm rồi.nhiều đêm gặp ác mộng, những cảnh tượng của ngày bố nó mất cứ thỉnh thoảng gieo vào đầu nó. Mất mẹ, mất cảnh, mất tất cả, nước mắt nó cứ rùng rùng. Nhưng chợt tỉnh dậy, mới biết đó là giấc mơ. Nó tự hứa với lòng mình 1 lần nữa,nó phải giành lại tất cả, giành lại những thứ thuộc về nó.

Dạo này, công ty có nhiều hợp đồng lớn,nó cùng cả phòng tích cực làm việc để sớm có sản phẩm để ra mắt. nó cũng được tuyên dương nhiều lần. dần dần nó tự hào về thành tích của mình.

Còn về đôi Lâm - Nhi, 2 người này tình cảm lắm, đi đâu cũng có nhau(tất nhiên rồi), đi cùng cả hội mà làm như không gian chỉ giành ỗi mình họ vậy nên cứ thoải mái mà tình cảm khiến cho Tuấn phát ghen. Nhắc đến mới nhớ, Tuấn vẫn chưa tìm được người yêu. Nói là phát ghen trước những hành động của Lâm và Nhi chứ miệng anh nói “quyết không yêu cho gái nó thèm”. Ờ, cũng đúng, đường đường là 1hot boy mà không yêu thì tội nghiệp í ss hám trai, mất đi 1 idol.

43. Chương 43

Sang thăm Nhi xinh gái 1 chút nhá:

Chiều hôm đó, sau khi ngủ dậy, Nhi thấy đói bụng, xuống nhà chẳng có ai. Mấy s giúp việc về thăm nhà cả rồi, lại lục tủ lạnh thì trống không, chẳng có j, cô quyết định đi siêu thị mua mì về ăn. Nhưng đi 1 mình buồn quá nên cô gọi cả nó đi nữa. may mà hôm nay là nó được nghỉ làm. Nhi hẹn nó ở cổng chính big c(nhà nó gần đó mà). Sửa soạn hồi lâu, cô cũng xuống nhà và tiến đến chỗ hẹn. nhưng hôm nay xe máy hết xăng, ô tô không biết lái(biết cũng không cho đi) nên cô quyết định đi bộ,dù j thì big c cũng gần đó, đi bộ hít ít khí bụi cũng chẳng sao.

Nhưng vừa bước khỏi nhà thì cô thấy 1 chiếc xe MER C250 màu đen đậu ngay nhà cô, thấy lạ, cô ghé vào xem, 1 tốp ng mặc áo đen bước ra và bế xốc cô xe

-á, các ng là ai, thả tôi ra, tôi sẽ báo cảnh sát đây. Cô cứ hét lên.

Thấy không ổn 1 trong những người đó bịt thuốc mê khiến cô lịm dần

Quay lại chỗ nó:

Thấy Nhi mãi không đến, gọi thì thuê bao,nó lo lắng đứng ngồi không yên,linh cảm cho thấy Nhi đang gặp chuyện j chẳng lành.lo lắng quá nó gọi điện cho Lâm và Tuấn đến.

-Lâm à, Nhi rủ tôi đi siêu thị nhưng mãi k thấy cô ấy đâu, tôi l lăm,anh đến đây đi

-...

-ừ. Vậy hẹn gặp ở quán cà phê suzy nhé. Nhớ gọi cả Tuấn nữa

-...

-ừ. Tôi cúp máy đây...tút...tút

Tại quán suzy

-anh đến rồi à, thế Tuấn đâu??? Nó hỏi Lâm

-anh đây- vừa nói thì Tuấn xuất hiện

-ừ, vậy chuyện là thế nào??? Lâm ngồi xuống rồi hỏi ngay

-lúc chiều Nhi gọi điện rủ tôi đi big c, cô ấy hẹn tôi ở cổng chính vì nhà gần đó nên cô k mún tôi phải đi xa. Nó kể

-rồi sao nữa. lâm nói tiếp

-thì tôi đợi cô 1 tiếng mà k thấy cô đâu, gọi điện thì thuê bao, tôi thấy lo nên gọi cho hai anh ra đây.

-nhi có chuyện rồi. lâm nói

-sao mà/ anh biết? nó ền Tuấn đồng thanh

-tối hôm qua lão Hồ gọi mún gặp tao có chuyện nói, tao cũng đến theo chỗ gặp.

-lão Hồ là chủ tịch công ty TYEOSUL đó phải kô.

-ừ. Chính xác. Điểm sản xuất ma túy bọc ngoài bãi công ty may mặc. lão gặp tao, lão nói, chuẩn bị có đợt hàng từ Việt Nam sang Trug Quốc,lão mong tao bỏ qua cho lão để giao dịch thành công. Nhưng tao k chấp nhận, lão nói tiếp, lão sẽ không để yên chuyện này. Nên tao nghĩ Nhi chắc chắn bị lão bắt để uy hiếp chúng ta.

-sao mà k báo cho cảnh sát Khánh. Tuấn nói

-làm j có bằng chứng mà đòi báo. Tao đang điều tra cái tụ điểm sx ma túy ở đâu, nhưng nghe khó.

-vậy bây h chúng ta làm sao??? Tuấn hỏi

-nếu em đoán không nhầm trong 1 thời gian nữa lão sẽ gọi cho Lâm. Nó ns
 -ừ, thì tất nhiên là vậy. nhưng h chúng ta phải làm sao??? Lâm hỏi
 -tôi nghĩ thế này, mọi người đồng ý k???
 -ừ nói đi. Đồng thanh
 -!@#%\$^&*((_ \$%#&. Đó mọi kế hoạch là như vậy. mọi người thấy thế nào??? Nó nói
 -k.như thế sẽ rất nguy hiểm đối với cô, tôi se k để cô mạo hiểm đc. Lâm nói to
 -nhưng kế hoạch rất hoàn hảo. Anh chỉ cần làm theo những j tôi nói. Như thế là 1 mũi tên trúng hai đích, vừa cứu được Nhi, vừa tóm gọn đc bọn chúng. Nó giải thích tiếp
 -k, nó quá nguy hiểm. tôi k thể. Lâm nói tiếp
 -mày thử nghe lời Mỹ Anh coi sao?? Dù j võ công của cổ cũng rất siêu mà.
 -nhưng... reng...reng...reng- lâm có điện thoại.
 -là lão-lâm nói
 -alo.
 -...tôi biết rồi...tôi sẽ đến
 -...
 - chào. Tút...tút
 -lão nói sao???tuần hỏi
 -lão nói gặp ở ngôi nhà hoang gần bến cảng.
 -vậy h sao, có thực hiện theo kế hoạch của tôi k??
 -ư. Vậy được.cô cẩn thận nhé. À. Đây là ấn tín. Biểu tượng của thủ lĩnh Blue. Có nó lão sẽ tin cô là thủ lĩnh. Lâm đưa cho nó cái huy hiệu hình tròn khắc con chim đại bàng được mã vàng tinh xảo
 -ừ. Bấy h Lâm gọi cho đội cảnh sát, Tuần triệu tập mọi người lại. 2ng biết ngôi nhà hoang đó có địa hình như thế nào không??nó hỏi
 -hình như đó có nhiều cây. Tuần nói
 -vậy thì quá tốt. hành động thôi.
 -ôk
 Nó leo lên chiếc mô tô của Tuần mà phóng nhanh theo chỉ dẫn của la bàn. Khoảng chừng 15p sau nó có mặt tại ngôi nhà bỏ hoang.nó tiến lại gần thì bị bọn vệ sĩ chặn lại.
 -nói với ông chủ các anh có thủ lĩnh blu đến gặp. nó lên tiếng

44. Chương 44

Chừng 3p sau, 2ng kia bước ra và mời nó vào.nó hít hơi dài và bước vào trong.
 - cái j đây. Mày nói là có thủ lĩnh blue đến mà, sao lại 1 đứa con gái nào...lão Hồ quát to
 -tôi cính là thủ lĩnh của blue. Nó nói
 -diên à. Mày tưởng tao là con nít dễ lừa vậy. ai mà k biết ng đứng đầu Blue là Lâm sẹo-là 1 thằng con trai. Lão ta cười to
 -đúng. Lâm chỉ làm thủ lĩnh nhưng chỉ là bình phong, người thực sự nắm quyền của Blue chính là tôi. Nói xong nó đưa ấn tín mà Lâm giao cho nó ra

-há. Mà...thật là...sao???hồ lấp bắp

-đúng, vì vậy, việc muốn cho qua việc làm ăn của ông cậu ta k có quyền,mà quyền đó là của tôi.

-vậy cô chính thức là thủ lĩnh

-chính xác.

- vậy chuyện tôi nói với Lâm, cô nghĩ thế nào???

-trước hết tôi muốn xem con tin như thế nào đã. Nó nói

-ok thôi.

Nói rồi lão dẫn nó vào phòng trong thì Nhi bị trối và bịt mồm. mặt cô tái xanh mét, lo lắng.

-tôi muốn nói chuyện với nó. Nó nói.

-được thôi. Lão chấp nhận

Nó tiến lại, vuốt ve mái tóc của Nhi, cô cứ ư ử mà k nói được j.

-đừng nói j. tớ sẽ cứu cậu ra đây. Nó nói nhỏ với Nhi rồi hôn nhẹ lên tóc cô

Hiểu ý nên Nhi chẳng nói j, im bất luôn. Nó tiếp tục tiến lại nói chuyện với lão Hồ.

-chuyện cho qua như thế, chúng tôi có được j k? nó hỏi

-hahaha. Blue nổi tiếng như vậy mà cũng ham tiền gớm. lão cười to

-tiền ai mà k thích, ông thích được thì tôi cũng thích được chứ sao? Nó cười khích.

-ôh, hay lắm. tôi thích cô rồi đấy. tất nhiên rồi, chúng ta sẽ chia 80-20. được k??

-chỉ có 20 thôi sao.ông nghĩ chúng tôi giúp ông nếu phát hiện, hậu quả sẽ như thế nào???

-vậy cô thích mấy??? ông nghĩ hoặc

-70-30.ok

-cô cũng ham quá đấy. ok

-ok. Vậy khi nào giao hàng

-chiều nay, 2h tại đây

-ok.

-ok

45. Chương 45

Buổi chiều hôm đó, cũng như sáng, nó phóng xe nhanh đến chỗ hẹn theo lời lão Hồ.

-cô đến sớm quá đấy!! hồ nói

-cũng như ông thôi. Hàng đâu? Nó hỏi tiếp

-không ở đây,nhưng cô phải lo, chúng ta sẽ đi lấy. được chứ?

-sao lắm chuyện thế??? Sao không đưa đến đây luôn.nó hỏi

-sợ bọn cóm.lão tl

-ừ. Vậy chúng ta đi được chứ

-ôk.

Nói xong, nó lên xe cùng với lão Hồ, đến 1 quán ăn, xe dừng lại

-tôi k có tâm trạng mà ăn uống đâu. Nó cười khinh

-cứ vào trong rồi biết. ông ta nói

Rồi cả 2 ng cùng mí tên vệ sĩ cùng đi theo. Bước vào trong quán, ng làm ở đây cúi chào lão 1 cách lễ phép. Lão cũng chỉ gật đầu rồi đi thẳng vào bếp và tất nhiên nó cũng đi theo

-này, ông định chơi tôi đấy à, sao đưa tôi đến đây?? nó nói to

Lão chẳng nói j, rút trong túi ra chùm chìa khóa to tướng,tiến lại gần chỗ đựng đồ ăn, cầm chùm chìa khóa rồi mở ra, sau đó lão nhấc j, như mã số thì phải. cánh cửa đó dần mở ra, lão kêu nó vào trong

-sao, thấy chỗ này thế nào??? Lý tưởng để sản xuất ma túy, đúng không??? Lão nói

-vậy ông gọi tôi đến đây làm j? -nó nói trong khi đó đi xung quanh nhìn căn phòng mà lão nói là nơi ma túy

Phía lão,lão từ từ rút trong túi1 cái j đó. Súng, chính xác là súng chĩa thẳng vào nó. Nó ngơ ngác

-này, ông định làm đó?? Nó lo lắng

-định giết cô đấy. ông nói thản nhiên

-này, sao lại giết tôi, nên nhớ ông mà giết tôi, chuyến hàng này sẽ k thành công đâu. Nó bình tĩnh lại nói

-thà k thành công còn hơn ngồi trong tù bóc lịch. Cô tưởng tôi là con nít 3 tuổi sao?? Sống đến từng này năm, trò quái j mà tôi chả biết. cô chỉ mới là 1 con nít ranh, vắt mũi chưa sạch mà có gan lừa tôi sao??? Cô định đưa tôi và trò chơi của cô, vận chuyển hàng rồi gọi bọn cớm túm cổ tôi lại chứ j??? tôi đâu ngu

-vậy ông còn đưa tôi đến đây làm j? chẳng phải sẽ bắt lợi đối với ông sao? Ông k sợ cảnh sát đến bắt ông à.

-cô đánh giá tôi quá thấp rồi đấy, sau khi cùng cô đi đến đây, tôi đã cắt đuôi bọn cớm đó rồi.từ cảng đến quán ăn này chỉ mất 5p đi bộ mà tôi lại đưa cô đi lòng vòng như vậy, cô k nghi ngờ sao? Thật quá tầm thường. lão cười khinh

-vậy sao ông còn bắt con tin?

-haha. Nó chỉ là cái cớ thôi. Bắt cô ta, tôi chỉ mún dụ Lâm sẹo ra thôi,nhưng nào ngờ thủ lĩnh Blue lại là cô, cô ta k quan trọng nữa...

-vậy ông làm j cô ta rồi. nó lo lắng quát lên

-hahaha. Cô nghĩ tôi sẽ làm j??? lão cười to

-ông giám...nó dần mặt

-hahaha. Tôi k ngu mà giết người ở địa bàn củà mình đâu. Nhưng cũng k ngu mà thả cô ta ra. Tôi cho cô ta đi tắm biển rồi. còn 30p nữa cái cần câu móc vào ng co ta sẽ từ từ xuống biển. nó quá thật là kế hoạch hoàn hảo mà.

-ông thật quá xảo quyệt. nó tức giận

-h mới biết sao???quá muộn rồi.chuẩn bị châu diêm vương đi cô bé.ông kéo còi

-để sem như thế nào đã. Nó cười

Rồi nhanh chân đá phang cái khẩu súng của ông.

-1 điều nữa ông chưa biết, tôi k phải thủ lĩnh Blue. Cho dù tôi chết, ông cũng phải chết theo tôi. Nó nói

-đm, mình tính toán như thế rồi mà cũng để sót sơ hở. đm con đĩ, mày chết với tao.

46. Chương 46

Nói xong, lão lao thẳng vào nó như1 con cầm thú khát máu. Nó cũng có rất lo,nhưng khi lão Hồ ra chiêu, nó k đánh mà chỉ né. Những chiêu thức mà lão ra rất hiểm, nếu không tránh được có khi thành tàn phế như chơi, vả lại ng lão cũng rất đô, nếu trúng 1 "chưởng" của lão chắc nó k còn sức chống cự. nó chỉ giám né, k

đánh, sợ ng như nó nếu đánh hấn cũng k ăn thua j. nhưng càng tránh,lão càng lần tới,không còn cách nào khác nó phản công, nhưng nó đâu phải đối thủ của lão,nó đánh lão được cái thì lão đánh nó gấp 5 cho đến khi nó lụi, lão tiến lại gần,nó lo lắng, chẳng lẽ nó phải chết như thế này sao, nó còn chưa gặp được Minh mà. Lo lắng mệt mỏi, nó k còn sức. chợt thấy cái súng lúc nãy nó đá của lão ở gần nó. Lăn người đến đó, nó nhanh tay cầm lấy cây súng, bắn phát ở đầu lão.

“ĐOÀNG”. Lão ngã qu. vừa mất nhiều sức do lúc nãy ra đònquas mạnh cũng mất máu do bị bắn rồi ngất đi. Nó cố gắng đứng dậy nhưng thật khó khăn, rồi có người đến

-Mỹ Anh,cô có sao k??? tiếng ai như Hùng ấy nhỉ

-sao...anh lại đến đây??? Nó nói k còn hơi.

-tôi nghe Lâm nói cô đang gặp nguy hiểm, lo lắng k biết làm j thì Tuấn nói anh ta đã đặt thiết bị định vị lên ng cô, nên tôi tìm được.hùng nói

Cùng lúc đó, Lâm và Tuấn cũng vào

-cô/em k sao chứ??? Đồng thanh hỏi

-tôi k sao.thôi chết mọi ng mau mau cứu Nhi, cô ấy đang gặp nguy hiểm. nó hốt hoảng

-khỏi lo,tôi đã cứu cô ấy rồi. h cô ấy đang nằm viện. lâm nói

-vậy thì tốt quá. Nói xong nó cũng ngất luôn.

-Mỹ Anh...cô sao vậy, tỉnh dậy đi. Gọi cấp cứu nhanh. Hùng hốt hoảng.

-tò...tí...te

Vậy là đồng bọn và tay sai của lão Hồ đã bị bắt, còn lão thì đang chờ tỉnh lại để xét xử. chắc mọi người cũng thắc mắc chuyện j đã xảy ra đúng k?? chiều lúc nó giao dịch với lão Hồ, Tuấn lo lắng nó sẽ gặp nguy hiểm vì lão chẳng phải vừa nên gắn thiết bị định vị lên ng nó.khi nó đến điểm hẹn thì Lâm Tuấn đi theo, nhưng k thấy nó cũng như lão Hồ, nhưng lại thấy Nhi đang mắc trên 1 cần cầu dần dần cho xuống biển. Lâm, Tuấn chia nhau hành động,Lâm cứu Nhi còn Tuấn đi tìm nó. Rồi sau khi nó đi đến quán ăn nơi mà Hồ nói là tụ điểm sx ma túy thì lúc đó m.n mất dấu nó. Lo cho nó mà trong khi đó cảnh sát chưa đến, Tuấn gọi cho LÂM nhờ có thiết bị đó nên mọi ng tìm ra All câu chuyện là như thế, mọi ng có thắc mắc j k???

Nó tỉnh dậy, thấy mình đang nằm trong 1 căn phòng trắng xóa, chắc là bệnh viện, bên cạnh là Hùng.

- anh ta làm cái quái j ở đây nhỉ??? Ừi dá, đau quá. Nó thẳm rít lên

Cùng lúc đó Hùng tỉnh dậy, dụi dụi mắt như con mèo hen

-cô dậy rồi à,có đói k tôi đi mua cháo

Nó bật cười với hành động cực cute của Hùng, nhưng rồi lấy lại tư thế

-chờ anh đi mua chắc tôi chết đói à??

-thế tôi gọt hoa quả cô ăn nhé. Hùng nói

-có được k đấy?? nó nghi ngờ

-này, khinh thường tôi vừa thôi chứ. Hùng giận

-ừ. Xl nhá

Vậy là Hùng gọt táo cho nó ăn. Mà nó nghi ngờ cũng đúng thôi, anh gọt kiểu j mà lẩn cả thịt, thỉnh thoảng dao chợt vào tay nên anh kêu oai oái, khiến nó cũng phải cười. sau 1 lúc gọt sạch vỏ, anh đưa cho nó.cầm của táo trên tay nó k khỏi bật cười. thường thì táo sau khi gọt sẽ chẳng hao hụt j nhưng táo của Hùng gọt lại chỉ còn lại 2/3 nữa.

-hahaha. Anh làm cái trò j thế này. Anh ăn hết rồi hay sao mà nó nhỏ còn tý thế này. Nó đá đểu

-này. K thấy tôi cô gắng lắm hay sao mà trêu tôi nữa. hùnh giận
 -thôi, xin lỗi, dù j anh gọt rồi thì tôi ăn phát, tuy nhỏ nhưng nó vẫn ngon. Nó cầu hòa
 -ừg, ăn đi
 -đang ăn đây k thấy à.
 -Xez,đúng là...thôi nghỉ ngơi đi, tôi còn phải về lo việc công ty nữa.
 -về đi, ai cấm anh đâu. Her.
 -nhớ đó. Giận rồi, k chơi với cô nữa.
 -vậy càng tốt nhé. Bye
 -haiz. Đúng là bótay.chân

47. Chương 47

Hôm nay là ngày nó xuất viện, nhưng vào buổi sáng nên không ai đón nó cả.còn bố mẹ nó chỉ đến chăm sóc cho nó những ngày nằm viện thôi, h họ còn phải đi làm. Thôi, tự về. hôm nay bắt taxi cho oai phát. Sau khi thu dọn đồ đạc, nó leo lên taxi và thẳng tiến về nhà.

Nó cố gắng ló đầu ra ngoài để hít bụi, ý nhằm hít không khí. Đi qua Seven nó thấy Thúy Ly.

-ôh, ss Thúy Ly, từ cái hôm anh mình có chuyện không thấy mặt ss đâu.chắc sang Hàn quảng cáo chứ j.mà ss đi đâu thế nhỉ.- nó nghĩ- anh ơi cho em xuống đây-rồi quay lại nói với tài xế

Xuống xe,nó chạy theo Ly định gọi s lại hỏi thăm nhưng đâu lại xuất hiện “chủ tịch Hùng”. Nó thấy lạ, theo dõi bọn họ thì thấy họ lên phòng VIP của Seven

-chuyện này là thế nào?? Sao s Ly lại đi cùng anh ta. Thử vào xem coi.

Nó bước vào bar,k nghĩ ra cách nào để có thể lên phòng Vip nó nghĩ ngay đến ấn tín Lâm đưa cho nó chưa lấy. seven nổi tiếng cũng chỉ vì Blue bảo kê mà. Đưa ấn tín cho chủ sàh, nó xin cái chức phục vụ để lên phòng đó. Cầm cái khay đựng cốc ền bia nó “ung dung” đi lên và đứng ngoài nghe lén câu chuyện của 2 ng đó

- cô dạo này thế nào? Sống tốt chứ? Hùng hỏi

-rất tốt nữa là đằng khác. Cám ơn anh quan tâm

-vậy Trần Quốc Tuấn của cô như thế nào?? Lâm hỏi tiếp

-Trần Quốc Tuấn, nghe tên như tên anh mình vậy. nó nghĩ

-tôi và anh ấy đang hoạt động ở Hàn. Thị trường điện ảnh bên đó thật khác xa so với nước ta.

-tất nhiên rồi.

-anh thì sao?? Sau khi chủ tịch Trần sắp xếp cho làm chủ tịch Trần Thị thì thấy thế nào?

-what, chủ tịch Trần??? ấy, chắc nhầm lẫn thôi mà. Nó nghĩ

-chà, công việc nó khó khăn hơn so với làm giám đốc MS. Nhưng tôi lại kết con nhỏ Mỹ Anh.

-Mỹ Anh, em anh Tuấn à??? Nó là con bé tốt nhưng khổ là có người yêu rồi

-Sao lại có mình ở đây.- nó

-ờ. Nhưng tôi k hiểu vì sao lại chấp nhận là nhân vật trong vở kịch của chủ tịch Trần. Đúng thật là...k hiểu sao lại nhận lời mới gồm chứ. Tự dưng đang hiền lành trở nên ng cướp tất cả tài sản gia đình nhà ng khác. Tức cái ông già này lắm rồi

-vở Kịch, chủ tịch Trần, chuyện là sao???- nó

-thôi,vì nhỏ Mỹ Anh, giúp nó đi. Cũng là giúp thẳng bạn thân anh mà. Nếu mà nó k trưởng thành thì anh Tuấn nhà tôi phải tiếp quản công ty sao?

-Mỹ Anh? Rốt cuộc chuyện là sao?? -nó

-ờ. Cũng phục ông già Trug thật ,dở cái trò giả chết cho con nhỏ nó tiến bộ, k ai như ông cả. rồi còn bắt cả bà vợ giả chết theo ông luôn. Đã thế 2 vợ chồng đi Hwoai nghỉ mát. Còn dựng lên vở kịch cho con trai bị bắt rồi cho nó sang Hàn phát triển tài năng. Chỉ co tôi là tội...

-RẦM. 2 ng...chuyện này là sao??? Nói hết cho tôi nghe, có phải câu ch lúc này 2 ng nói có liên quan đến tôi phải không?? Nó đập cửa vào

-Mỹ Anh...sao em biết mà đến đây?? Ly lấp bắp

-bỏ chuyện đó đi. Anh- nó chỉ vào mặt Hùng- nói cho tôi biết ngay.

-chắc là đến lúc kể hết chuyện cho nhỏ rồi Thúy Ly à. Hùng nói

-nhưng...

-nếu cô muốn biết thì chiều nay đến công ty,tôi và tất cả mọi ng sẽ nói hết mọi chuyện cho cô nghe. Hùng quay lại nói với nó

Nó không nói j,quay mặt bỏ đi

Chiều đến,nó chạy xe nhanh đến công ty. Chẳng nói chẳng rằng j nó đâm thẳngvafo phòng chủ tịch, mặc dù có sự ngăn cản bởi cô thư kí

-cô đến rồi à. Nhưng hiện h 3 nhân vật chính ền mấy nhân vật phụ chưa có mặt. hùng quay chiếc ghế lại rồi nói

48. Chương 48

-vậy chuyện thế nào. Anh nói đi. Nó gắt

-tôi chỉ là con cờ trong trò chơi hoàn hảo này thôi. Mọi chuyện cô phải...

-hỏi bố đây con. 1 ng đànoong từ ngoài bước vào. K ai khác chính là Mai Quốc Trung.

-bố...sao...chuyen là...là thế nào. - nó k tin vào mắt mình nữa

-cả mẹ nữa. con có biết, con cậu Hùng nói làm cả 2 bố mẹ phải bắt chuyến bay sớm nhất để về k??? bà Lan đi vào.

-hic. Em có công việc của anh bên đó bận lắm không. Nói câu làm bỏ hết công việc về đây với em. Đúng thật chẳng thương anh mảy tý nào.anh nó bước vào

-chuyện là thế nào, mọi ng giải thích con nghe coi.nó nói

-thực ra là thế này. Cái ngày 2 bố con ta tai nạn, bố chỉ bị gãy tay chứ chẳng bị j. nhưng khi phẫu thuật xong là bố tỉnh luôn nên nói ác sĩ báo tin giả cho anh con là bố chết rồi. bố nó giải thích

-thế sao bố phải làm vậy?? - nó

-vì ông anh yêu quý của mày này. Chỉ vì không mún tiếp quản công ty mà anh đã xin bố trước ngày tai nạn khoảng 1 tuần. nhưng bố chẳng nói j. rồi sau khi tai nạn, nghe tin bố mất anh đau lòng suýt mún chết theo bố, nhưng sau đó bố gặp anh rồi nói kế hoạch của ông đặt ra. - anh nó chen vào

-vậy chuyện mẹ bệnh tim mà chết cũng do bố sắp đặt.- nó

-tất nhiên,vậy k phải ta thì ai đang đứng trước mặt con đây. - ông chỉ vào mẹ nó

-nhưng chính mắt con đã thấy chiếc xe đó đẩy mẹ ra mà. Nó

-mày dốt lắm. Cái ng nằm trong đó không phải mẹ mà là 1 hình nộm. anh nó

-vậy việc anh vào tù cũng như vậy. - nó

-đúng- anh nó

-chuyện mất nhà cũng như vậy- nó

-đúng

-chuyện các cổ đông rút cổ phần cũng vậy- nó

-đúng

-chuyện để lại cổ phần cho con trong công ty cũng vậy

-đúng

-thế hết chưa?? Nó hỏi tiếp

-chưa. Lâm từ đâu bước vào

-anh cũng liên quan đến sao?- nó hỏi

-và cả bố mẹ nữa. lần lượt bố mẹ nuôi nó đi vào

-há. Sao nữa. nó ngơ ngác

-chuyện chấp nhận con ở lại nhà cũng do chủ tịch Trần gọi điện đến cho ta. Mẹ nuôi nó nói

-thì ra là vậy. nó dần hiểu- nhưng có thật Quân đã mất k??nó hỏi

-đúng vậy, chuyện đó là sự thật. bố nuôi nó buồn

-vậy...con xin lỗi

-nhưng h ta cũng có con gái rồi đó. Ông cố đồng ý cho Mỹ Anh làm con nuôi của tôi k chủ tịch Trần. - mẹ nuôi ns

-ôh, tất nhiên rồi. thế thì quá tốt. bố nó cười

-vậy mọi ng có chuyện j dẫu con nữa k?? nó hỏi lại

-k, nhưng bọn ta mún con quản lý công ty. Con đồng ý k???

-mọi chuyện bố sắp đặt thế này rồi, con còn đường nào mà từ chối nữa

-vậy con trách ta chứ. Ông buồn

-trách j. con cảm ơn bố k kịp nữa là. Con được như thế này phải cảm ơn bố thì có

-vậy sao. Ta cảm ơn con.

Tất cả là như thế, những chuyện này chỉ là trò chơi mà ông bố nó bày ra và những người tham gia chỉ là nhân vật của vở kịch này. Không biết nó thông minh đâu nhưng những chuyện này xảy ra k rõ ràng, k đầu đuôi, vậy mà cũng tin được. =,=

Bây h nó, nó trở về nhà mình, và tất nhiên công ty cũng hoạt động trở lại nhưng ng nắm quyền là bố nó nhưng danh nghĩa chủ tịch lại là nó. Ông muốn nó còn phải học hỏi nhiều mới có thể được chính thức ngồi lên chiếc ghế đó. Hùng cũng trở về với chức Giám đốc tập đoàn MS. Còn ss Ly và anh Tuấn đang chuẩn bị sang Hàn để làm tiếp công việc

-ssLy,s nói lúc nào về cho em sang đó gặp mí cô nàng ca sĩ mà. Nó nói với Ly trong kh 2 s, e đang nhặt rau

49. Chương 49

-ơg nhĩ.s quên. Thôi. Học xong năm nay, hè s sẽ cho đi theo. H em còn phải học chuẩn bị cho thi học kì nữa mà. Ly nói

-ss nhớ nha. Em sẽ chờ. Mà s với anh lúc nào bay.nó hỏi tiếp

-ờ, chắc là tuần sai em ạ. ở đây cũng lâu rồi, bọn chị còn việc đóng phim nữa. nếu k bận thì chắc s ở đây chơi dài hạn.

-chán thế. Em lại ở nhà 1 mình. Buồn quá à.

-xez. Có bao nhiêu bạn bè đó chi, còn sợ ci buồn nữa.

-ơg, Lâm thì có ny của anh, Tuấn h đang tìm ny. Chán chết à.

-thế cái anh Hùng thì sao???

-thôi đi ss, em ghét cái tên đó lắm. k có chuyện j hần cũng kiếm chuyện mà gấyuwj với em.

-haha.hay hần yêu em rồi. s Ly cười to

-cái ss này.em đã cỐ Minh rồi. nó giận

-ờ. Nhắc đến mới nhớ, dạo này cậu ấy có gọi điện cho em không

-k s ạg. k biết có chuyện j k???

-cậu ta thì có chuyện j. chuyện của em anh Tuấn cũng gọi cho nó nói hết cả rồi.

-what??? Anh Tuấn có số cậu ấy à?? Sao k nói với em

-anh Tuấn ơi, anh Tuấn ơi,ở đâu ra em hỏi.- nghe thấy Ly nói thế nó hì hục kiếm Tuấn

Còn Ly thì chỉ biết lắc đầu ngao ngán. đúng là điên vì yêu. Rồi chợt có chuông “RING...RING...”

-Mỹ Anh ơi, ra mở cửa kìa. - s Ly gọi vọng vào

-vâng ạ

Nó chạy xồng xộc ra nhà,mở cửa cổng ra, nở nụ cười chào đón

-mời...- nụ cười trên môi nó chợt tắt thay vào đó là mặt đơ lại

-Thiên...Minh.nó thốt lên

-này,có chuyện j vậy.k mời tớ vào nhà sao??? Minh nói

-Thiên Minh à.nói nó ôm chầm lấy Minh,nước mắt rơi

-thôi mà tớ về đây rồi. có j mà phải khóc.tớ tưởng cậu quên tớ rồi chứ.

- quên sao được. mà sao k thêm gọi điện hay gửi mail cho tớ. cậu có biết tởnhows cậu lắm k? nó đánh vào người Minh

-tớ biết, tớ cũng nhớ cậu. nhưng vì cậu tớ k mún cậu nghĩ nh về tớ chú tâm làm việc để được như thế này.

-ghét cậu lắm. nhớ đó, giận rồi.

-mà k mời tớ vào nhà sao???

-ờ quên nhĩ, vào nhà đi.nói xong nó mời Minh vào nhà

Rồi cả 2 cùng nói chuyện cho đến khi s Ly ra

-ôh, Minh à, về lúc nào vậy em? Ly hỏi

-em mới về lúc sáng s à. S về lâu chưa, ở bên Mĩ em đọc báo thấy s suốt.minh tl

-vậy à. Hi. Cảm ơn em nhá. Thôi hai đứa nói chuyện, s ra ngoàimua cái này tỳ

-vâng ạ. Cả 2 đồng thanh

Rồi nó nói với Minh bao nhiêu chuyện,những chuyện nó trải qua. Minh chẳng biết nói j, nhưng h chuyện đã ổn định trở lại, nó cũng phải vui lên chứ. Nói chuyện hồi lâu rồi Minh cũng chào nó về

-chiều tớ đến đón cậu đi chơi nhé.

-ừ. Lâu lắm rồi mới được đi chơi với cậu. thế nhé.

-ừ, bye cậu nhé

-ưng.

Nói rồi Minh tạm biệt nó rồi về. vừa vào đến nhà nó lại tiếp tục có điện thoại

-alo, gọi cho tôi có chuyệnj k vậy giám đốc Nguyễn-nói nói

-

-xl,chiều tôi có hẹn rồi, xin lỗi anh Hùng nhé.

-

-ừ. Bye anh

ừ,nó đang nói chuyện với Hùng đấy, chuyện là chuyện này hùng cũng mời nó đi chơi nhưng khổ nỗi chiều nay nó mắc đi chơi với người yêu rồi/

50. Chương 50

Chiều đến,nó sửa soạn quần áo, made up nhẹ, diện 1 chiếc váy đầm ngắn(mặc dù trước đây nó chưa bao h mặc),rời ra ngoài chờ Minh đến. sau 1 lúc chờ đợi, cuối cùng xe Minh cũng đậu ở nhà nó

-ôg, h k còn bắt tớ chờ à? Thay đổi, thay đổi nhiều quá. - Minh trêu nó

-dạ, cái cậu này. Muốn chết à??? - nó giận

-ôh thôi chết. h Mỹ Anh nhà ta có võ rồi nhá, phải cẩn thận mới được- Minh trêu tiếp

-thè mà chơi với cậu nữa, giận rồi

-ấy,thôi mà, đừng giận, đừng giận.

-hứ.

-thôi mà,tớ xin lỗi. đi nhanh không muộn

-hứ. lần này tha cho cậu.

Nói rồi, nó trèo lên xe cùng đi chơi với Minh. Đang đi trên đường, và cũng chẳng biết là đi đâu nên Minh hỏi

-nay, h đi đâu đây

Nó suy nghĩ lúc lâu rồi, nó cũng chẳng biết đi đâu, liền nhớ ngay đến bố mẹ nuôi,nên nói mình đến thăm họ

-h đến nơi này với tớ 1 tý. Nó nói

-đi đâu?? Minh hỏi

-đến thăm bố mẹ nuôi tớ tý đã, rồi chúng ta đi chơi sau.

-ôk. Tuân lệnh.

Nói xong, Minh chạy xe theo sự chỉ dẫn của nó.ghé qua chợ nó mua cho bố mẹ ít hoa quả rồi cùng Minh đến. dừng xe tại căn nhà nhỏ, nó xuống xe.

-tớ đã từng sống ở đây đó. Nơi này cho tớ rất nh kỉ niệm. nó nói

-cậu phải chịu khổ rồi. mình an ủi

-có j đâu. Thôi chúng ta vào đi

Rồi nỏ cánh cổng nhà ra, tiến vào trong, thấy cả nhà đang xem ti vi. Là hôm nay có cả Minh Nhi nữa

-con chào cả nhà. Nó lên tiếng

Cả nhà quay lại, nở nụ cười vui vẻ,

- chào mọi người ạ. H Minh cũng lễ phép chào

-ôg. Mĩ Anh à,lâu ngày quá, vào nhà chơi con. Mẹ nuôi nó nói

-vâng ạ. Nó trả lời rồi cùng vào với Minh

-xin giới thiệu với mọi người đây là Thiên Minh, là bajn trai của con. Nó tự hào giới thiệu.

-ôh, vậy à. Chào con. Nhà ta nhỏ, con có thấy phiền không? Bố nuôi nó lên tiếng

-dạ k ạ. Minh lễ phép

-Mĩ Anh nhé, lâu ngày không gọi điện hỏi thăm Nhi j cả, giận rồi.Nhi nói

-xin lỗi Nhi nhé, dạo này nhiều chuyện quá tớ k có thời gian nà. Dạo nay cậu có khỏe k

-vẫn khỏe,ăn uống bình thường. Nhi trả lời.

-...v...v

Rồi cứ thế mà tám với bố mẹ nó rất nhiều chuyện, bao nhiêu là chuyện, nó được lúc tám chuyện. cho đến khi Lâm đề nghị cả 4 người họ hò kếp.

-ôh, vậy thì hay quá, như thế càng vui.nó reo lên

-chuyện, Lâm mà nêu ra thì chỉ có hay trở lên. Lâm vỗ ngực

-thôi đi cha, tự sướng nó vừa vừa thôi. Coi chừng phồng mũi đó. Nó khích đều Lâm

-hứ.lắm lúc mới tự sướng ty, cô nói làm tự hứng cảm xúc. Lâm dỗi

-thôi,mấy đứ đi nhanh rồi về, ngồi đó mà cãi nhau mãi-me dục

-vâng ạ.con xin phép bố mẹ con đi ạ.nó chào

-cháu chào hai bác ạ.- Minh lễ phép

-con đi nhé. Lâm

-chào hai bác con đi ạ. Nhi

Thế rồi cả 4 người cùng tay trong tay, dung dăng dung dẻ đi bộ đến 1 quán ăn nhỏ bên đường. nó, Lâm, Nhi hào hứng lắm, sống với những người này lâu, nó dần quen ăn với cách sống bình thường, giản dị. chỉ mỗi mình Minh, cậu là 1 công tử lại còn làm việc bên nước ngoài khác lâu, nếu nói ăn ở nơi này thì thật khó đối với cậu. nhưng vì nó,cậu chấp nhận

51. Chương 51

Cả 4 bước vào, gọi ngay món bánh bao rán, bánh bơ rán(cái món này, múp kết nhất), rồi cả xiên cá, tôm, bò, cơm cháy,...thấy mọi người ăn nhiệt tình, Minh cố gắng cắn 1 miếng xem thế nào. Phải nói sao nhỉ, cái này nó khác xa với mấy thứ trước kia cậu đã ăn, ngon nhưng rất giản dị. thế rồi cậu ăn hết 2 cái bánh bao trên đĩa, với 1 cái bánh bơ. Ăn xong, cậu gọi tiếp 3 cái bánh bơ và 1 cái bánh bao, 10x xiên cá. Và cứ thế chén no nê đến nỗi cả 3 người kia nhìn ăn để ngắm kĩ cái dáng vẻ lúc ăn của cậu mà không khỏi mắt chữ O mồm chữ A.

Thanh toán xong, bụng đã no, 4 người rủ nhau đi sở thú(khiếp, nhỏ quá mà còn đi sở thú). Mua vé xong, nó và Nhi tung tăng đi trước, để lại 2 chàng trai nhà ta đi bộ đằng sau. Và tất nhiên cũng phải tám chút ít

-tôi đã từng nghe Mỹ Anh kể về cậu, nó nói cậu là người tốt. Lâm bắt chuyện

-vậy à. Tôi cũng cảm ơn anh trong thời gian qua đã chăm sóc cho cậu ấy. mình tl

-k có chi, đó là việc tôi nên làm. Nó là 1 cô em gái cứng đầu. tôi nó bao nhiêu lần là phải gọi tôi bằng anh mà nó k chịu.nghe là khó bảo đây.

-ừ, nhưng cũng phải chấp nhận thôi anh.vậy còn anh, cô gái kia trông có vẻ trẻ con nhỉ

-úi dời, nói dài cho hết, cứ nói j cô ấy là mặt xị ra, trông ghét kinh khủng. nhưng tôi lại thích cái vẻ đó của cô.

-ừ, hai người hạnh phúc nhé.

-tất nhiên rồi. anh cũng vậy, phải dữ lấy Mỹ Anh, chứ có nhiều người thích nó lắm đó.

-ôg, vậy sao?? Chết, phải cah chừng, bỏ lồng không bay mất. hahaha. Minh đùa

-haha. Cậu nói chuyện hay thật. tôi thích cậu rồi đó.làm bạn nhé. Lâm dơ tay lên bắt với Minh

-ôk. Minh cũng như vậy.

-này, 2 người kia tám j lắm chuyện vậy, đi nhanh lên. Nó đằng xa gọi lại.

-vâng thưa 2 nàng.

Nói rồi 2 anh chạy nhanh đến phía nó và Nhi rồi tiến đến những chuồng thú. Nhi đúng thật là nhát gan, con khỉ lại bắt tay với cô mà sợ rồi hét toáng lên như ma đuổi, còn nó, khi thấy con đà điểu con lông ngỗng chạy lại phía mình thì sợ nó mổ nên cũng chạy mất tiêu. Vì hai nàng hứng chịu cú sốc của mí con thú nên cả 4 tạm thời đi ăn kem, hạ hỏa. nó xung phong đi mua kem cho cả đoàn. Lại 1 quán kem gần đó, nó hô to:

-chị ơi cho em 4 sữa dừa và 3 cacao ạ.

-này heo, cô làm j ở đây. 2 ng bên cạnh nó lên tiếng

-ôg, Hùng sao anh lại ở đây thế??nó hỏi

-sao tôi k được ở đây, mà cô ăn j mà nhiều thê. K sợ béo à

-béo j chứ. Tôi muốn béo chưa được nữa là. Mà anh đi cùng với ai thế?? Nó hỏi

-tôi đi 1 mình thôi,thế cô đi với ai?.

-tôi đi với Lâm, Nhi, và Minh.

-Minh là ai thế?

-là bạn trai tôi. Cậu ấy mới về nước lúc sáng.

- vậy à.

Nói xong, Hùng có vẻ buồn,đương như nhắc đến cái tên Minh, à k mà là “bạn trai tôi” làm cho anh trở nên như thế. Có chắc là Hùng đã yêu nó k???

-này.j mà ngơ người ra thế?nó hỏi

-à, k có chuyện j,Hùng sợ tỉnh

-nếu anh đi có 1 mình thì cùng chúng tôi đi. Nó lên tiếng

-vậy có được không?

-sao lại không, anh là bạn tôi mà.nó cười típ mắt

-bạn...ờ...đúng...chỉ là bạn thôi. Hùng lẩm bẩm

-này, anh nói cái j thế. Nó đập vai anh

-à,k có k. vậy cảm ơn cô nhé

Rồi nó và hùng ra khỏi quán kem và tất nhiên cầm theo bịch kem. Nó tung tăng, cầm bịch kem mà hát vui vẻ, rồi dao nó cho Lâm, Nhi ,Minh

-này, ọi người đó.nó cười hơn hỏ

-ôh, hùng cậu cũng ở đây à???Lâm hỏi

-ừ. Tôi gặp cô ấy ở quán kem nên... hùng chưa nói hết câu

-tôi mời cậu ấy đi chơi cùng.có được không? Nó liền cắt lời Hùng

-ôh,thêm người thêm vi. Nhi cen vào

-ừ,đúng đó. Lâm cũng nói thêm.

Chỉ mỗi mình Minh là chẳng nói j. chắc cậu k thích sự xuất hiện của Hùng. Nhìn hùng cậu cũng đủ biết anh có tình cảm với nó và cậu cho anh là người cản đường cậu,muốn cướp nó từ tay cậu. cậu k muốn điều đó xảy ra vì nó chỉ mãi mãi thuộc về cậu, cậu k cho phép ai đụng đến nó, và trong lòng nó phải luôn có cậu(có độc chiếm quá không đó?)

-đây là...Hùng hỏi rồi chỉ vào Minh

-là người lúc này tôi giới thiệu với anh đó.có đẹp trai k. nó chen vào rồi nói đùa

-ừ. Đẹp. Hùng cười, rồi bắt tay xã giao với Minh- rất vui khi được gặp anh.

Mặc dù khờ mún nhưng Minh k thể để nó buồn nên cũng trả lái- ừ, tôi cũng vậy.

Rồi 2 ng nhìn nhau, nói chuyện bằng ánh mắt(cái này tuy ảo nhưng ọi người hiểu rõ thêm thôi)

52. Chương 52

-Mỹ Anh là của tôi, k ai có thể cướp cô ấy từ tay tôi. Minh bóp chặt tay lại

-tôi không muốn làm kẻ thứ 3 nên tôi k làm cái trò chơi của con nít đó.việc chọn ai là lựa chọn của cô ấy. nếu cô ấy chọn anh thì tôi cũng chúc phúc cho anh và cô. Hùng trả lời

-anh nhớ những lời mình nói đó. Minh nó tiếp

__- này hai người kia, bắt tay j lâu dữ vậy. có cần thân thiết như thế k, nhanh nhanh mà đi chơi. Nó cắt ngang cuộc nói chuyện bằng mắt của 2 chàng

-ờg.chúng ta đi thôi. Nói rồi Minh thả tay Hùng ra rồi khoách tay nó cùng đi.

Còn Hùng nhìn nó mà không khỏi đau lòng. Nhưng anh đã quyết, sẽ chúc phúc cho họ,sẽ k chen vào tình cảm giữa hai người.

-này, nói chuyện với tôi tý- Lâm đập vai anh- em đi trước nhá. Anh có chuyện muốn nói vớiHùng- rồi quay sang nói với Nhi

-vâng ạ. Nhưng nhanh lên k là em giận đó.

-vâng, tuân lệnh ạ. Lâm dơ tay lên trán chào cờ

-cái anh này,thật hay đùa. Em đi đây. Em đi anh Hùng nhé

-ừ.Lâm cùng Hùng đồng thanh

-thế nào, cảm giác thế nào? Có đau k? lâm hỏi

-đau j. tôi bình thường. hùng trả lời thản nhiên mặc dù trong lòng đang rất đau,muốn hét lên cho đỡ tức giận

-anh k phải giấu tôi.tôi biết anh yêu con gái Mỹ Anh mà. Lâm nói

-anh...sao anh biết??

-tôi là ai chứ, anh nghĩ sẽ thế nào,cướp lại nhỏ à. Lâm hỏi tiếp

-k, tôi không muốn làm như thế. Tôi k muốn phải ép buộc Mỹ Anh vì cô ấy đã chọn Minh. Và tôi tôn trọng quyết định của cô ấy, chúc phúc cho cô ấy(hic. Minh không cố ý xây dựng hình tượng Hùng vĩ đại thế này. Do lạc mất ý định ban đầu nên từ 1 Hùng ác quỷ trở nên Hùng thiên thần. hic2)

-tốt- Lâm đập vai Hùng phát nữa.-tôi thích cái cá tính của anh.nói thật, nếu tôi yêu mà đi yêu ng nào khác mà k phải tôi thì tôi k cao thượng như anh đâu. Lâm cười

-nhưng h anh đang hạnh phúc đó

-ừ, thế tôi mới nói như vậy. haha. Lâm đùa

-ừ. Hãy hạnh phúc nhé. Hùng cười buồn

-anh là người đàn ông tốt, có sự nghiệp, có tiền tài,sẽ rất nh cô gái muốn chết vì anh. Lâm nói tiếp

-ờ. Cũng đúng ha. Đời NGUYỄN BÁ HÙNG mà phải để cho ế mà. Haha. Hùng lấy lại nụ cười

-vậy thì tốt rồi, chúng ta đi chơi thôi. Nói rồi Lâm kéo Hùng chạy theo tụi nó.

Buổi đi chơi hôm đó thật là vui, nó cười rất nhiều, Lâm, Nhi cũng vậy, chỉ có 2 anh chàng nhà ta đang rất khó chịu. Hùng: mặc dù nhường nó cho Minh nhưng anh vẫn rất buồn, k biết khi nào anh có thể tìm được cô gái có nụ cười thiên thần và khuôn mặt thánh thiện đó. Minh: cậu rất ghét sự xuất hiện của Hùng, nói đúng hơn là ghét anh. Cậu vẫn sợ 1 ngày nào đó hùng sẽ cướp mất nó.

Cũng đã 18h, trời cũng ngả đen,nó nói Minh về nhà trước, k cần đưa nó về, nó sẽ gọi tài xế đến đón. Nhưng cậu k chịu, nếu k đưa nó về thì cậu sẽ cùng đợi với nó. Hùng k đi xe nên cậu cũng đợi người đến đón. Lâm và Nhi về trước rồi. còn lại 3 người với những tâm trạng khác nhau. Không khí có vẻ khó chịu, thấy vậy, nó liền nói 2 chàng sang bên vệ đường xem đồ mỹ kị, còn lại 2 người với vẻ mặt k vui cho lắm.

-tôi nói rồi, anh đừng hòng cướp Mỹ Anh từ tay tôi. Minh nói trước

-tôi cũng nói rồi, tôi k muốn làm kẻ thứ 3 nên tôi cũng k chơi cái trò trẻ con đos. Hùng nói lại

-anh nhớ những lời mà anh nói đấy. tôi sẽ k bao h tha thứ cho những ai có ý định cướp Mỹ Anh đâu(người của thế giới độc tài).

53. Chương 53

-... Hùng chẳng nói j. anh chỉ nhìn nó, nhìn nụ cười của nó và những hành động cực kì đáng yêu của nó. Anh muốn nó đi vào tâm trí anh, vì nó luôn ở trong tim anh, k bao h phai.

Cho đến lúc, nó hớn hờ chạy qua đường trở về với hai chàng trai khỏe bao nhiêu đồ nó mua được, nhưng vui mừng quá, nó không để ý đang có 1 chiếc xe máy phân phối lớn đang chạy rất nhanh về phía nó... cả Hùng và Minh đều rất lo lắng. Minh thế mà hét lên” Mỹ Anh cẩn thận”, còn Hùng chẳng nói j, anh chạy nhanh lại phía nó, đẩy nó ra khỏi đường rồi nhận ngay cú tông mạnh của chiếc xe đó. Thấy gây ra tai nạn nên xe đó phóng đi luôn. Minh cũng lo lắng, gọi cấp cứu.Còn nó bị đẩy mạnh nên có 1 cú ngã khá đau, vùng tâm lại, nó thấy Hùng đã nằm đó, máu cứ thế mà chảy. nó chạy lại phía Hùng đỡ người anh dậy và hét

-Hùng, anh tỉnh dậy đi. Dậy nhanh, anh không được có chuyện j đâu. Anh mà chết tôi sẽ không tha thứ cho anh, dậy nhanh

-Mỹ Anh này, tôi muốn nói với cô 1 điều, tôi yêu cô. Hùng nói khi trong máu, nước mắt. anh sợ đây có thể là lần cuối cùng anh gặp nó, nên quyết định nói cho nó điều đó. Nói xong,anh cũng ngất đi

-Hùng, Hùng anh dậy đi. Dậy nhanh, cấp cứu, cấp cứu đâu??/

54. Chương 54

Tại bệnh viện, nó đang đứng ngồi k yên, nó lo cho Hùng, lo anh sẽ gặp chuyện j, nó sẽ k tha thứ ình. h thì cả bố anh Nguyễn Bá, Lâm, Nhi, Tuấn, Minh đều có mặt tại đó.

-cậu ngồi xuống đi, làm như vậy làm tớ càng lo hơn ý. Hùng sẽ k sao mà. Nhi nhắc nó

-đứng đây, thằng đó sẽ k sao đâu, nó cao số lắm. Lâm nói

-ừ. Em bình tĩnh đi. Tuấn nói

-làm sao em bình tĩnh được, anh ấy đang nằm trong đó là vì em, sao em có thể bình tĩnh như lời anh nói được. Nó hoảng loạn

-Cậu, ngồi nghỉ tý đi, tối đến h cậu đã ăn j đâu. Để tớ đi mua cái j cho cậu ăn. Minh an ủi

-tớ k muốn ăn. Nó nói

-Mỹ Anh à...

-ở đây ai là người thân của bệnh nhân Nguyễn Bá Hùng. 1 cô y tá bước ra

-vâng, là tôi ạ. Ông Bá đứng dậy nói

-bệnh nhân mất máu quá nhiều, chúng tôi cần 1 lượng máu nhất định, nhưng hiện h nhóm máu A trong bệnh viện đã hết, ông có thể hiến máu k? cô nói tiếp

-nhưng...nhưng tôi k cùng nhóm máu với nó. Ông Bá lấp bắp

-để tôi, tôi thuộc nhóm máu mà cô cần, tôi sẽ hiến máu cho anh ấy. nó lên tiếng

-Mỹ Anh! Minh quát rồi kéo nó lại nói

-cậu làm sao thế? Cậu vừa mới ra viện, h mà hiến máu cậu sẽ rất yếu, cậu l thể làm như thế được.

-k. tớ quyết định rồi. vì tớ mà anh ta phải như thế. Cho dù hiến máu hay hiến cả thân mình tớ cũng chấp nhận. nó nói

-nhưng Mỹ Anh à...

-tớ đã quyết, k ai thay đổi được cả.

Nói rồi nó bỏ đi rồi kí tên vào để hiến máu. Còn Minh đứng đó mà ngẩn ngơ

-cậu...cậu đã thay đổi rồi. Minh tự nghĩ

Rồi ca phẫu thuật cũng diễn ra thành công ngoài sức tưởng tượng, Hùng được cứu sống, nó cảm thấy nhẹ nhõm hẳn.

Rồi từng ngày trôi qua, nó cứ thường thường đến bệnh viện chăm sóc cho Hùng, khiến Minh phải phát ghen. 1 ngày 24 h thì nó ở bệnh viện đến 20h, có khi cả đêm ở đó luôn. nó mong Hùng sẽ sớm bình phục

-thôi, tôi có phải con nít nữa đâu mà cô cứ bón cho tôi như thế? Hùng tức trong khi nó đang bón những thìa cháo cho anh.

-nhưng h anh là người bệnh, k được vận động nhiều, bồi bổ nhiều mới lại sức, chóng khỏe. nó nói

-xin cô đây. Mấy ngày nằm viện cô tổng cho tôi bao nhiêu thứ làm người tôi mập ú lên rồi. này- Hùng dơ áo lên- mập chết, thể này còn gọi j là body 8 múi, á nhầm 6 múi nữa. hùng nói

-béo cũng được, mập cũng được, chứ j đâu. Mập cho nó cute. nó cười hiền

-có mà khu teo á chứ cu te cái nổi j. hùng nhăn mặt

-thôi, không đùa nữa, ăn đi. nó nghiêm túc lại

-thôi, tôi xin cô đó, đừng bắt tôi ăn nữa mà. Hùng năn nỉ

-ăn đi, nếu k ăn đừng trách tôi.nó dơ nắm đấm lên

-á, thôi thì tôi ăn. Hùng ngậm ngùi chua xót,ăn tiếp bát cháo

-à mà, cô ở đây suốt thế Minh k nói j sao?? Hùng hỏi tiếp

-ờ. K nói j đâu. Cậu ấy hiểu mà. Nó cười trừ rồi gãi đầu

Dù nó nói như thế chứ Hùng biết chắc là Minh chẳng ưa j để cho nó chăm sóc anh như vậy.nhưng nó cứng đầu mà, việc j nó quyết làm là phải làm bằng được, kể cả làm mất lòng người mình yêu nó cũng không thay đổi.

Cái việc nó thường xuyên đến bệnh viện chăm sóc cho Hùng đã dần trở thành thói quen. Cứ sang dậy sớm nấu cháo đưa đến cho anh, ở đó nói chuyện với anh cả buổi. trưa lại thì về nhà ăn cơm rồi đem cơm xuống. chiều chiều lại dẫn anh đi dạo, nói chuyện phiếm. tối thì tận 10h mới về nhà. Dường như Hùng k còn muốn xa nó tí nào, cái cử chỉ tận tình,thân mật của nó cứ quanh quẩn đầu cậu mãi, nêncho du người đã bình phục trở lại, cậu vẫn cố ý ở trong viện để được nhìn và nói chuyện với nó.còn Minh, cậu tức lắm, vốn dĩ đã ghét Hùng rồi, h nó lại còn quan tâm Hùng hơn cậu nữa. nhiều hôm đến rủ nó đi chơi, nó phán cho 1 câu xanh rờn

-tớ bận chăm sóc Hùng rồi.xin lỗi cậu nhé

-bộ nhà anh ta k có người làm hay sao mà cậu phải bỏ công ra chăm sóc anh ta làm cái quái j. Minh quát lên

-nhưng anh ấy bị như thế cũng là vì tớ. nó nói

-cậu thấy có lỗi với anh ta thì cậu đã hiến máu cho rồi còn đòi hỏi j nữa. tớ thật sự không chấp nhận được

-tớ xin lỗi Thiên Minh.

-nếu người nằm đó là tớ cậu có như thế k?? Minh hỏi lại

-tớ...tớ...

-cậu k nói được chứ j? hiểu rồi.

Nói rồi cậu ta bỏ đi luôn. Ghen cũng đúng thôi, người yêu sừng sừng ra đó mà lại tỏ ý chăm sóc với 1 ng con trai khác hỏi thằng cha nào mà không ghen chứ.

Rồi 1 buổi chiều,Minh đến nhà nó chơi, nhưng ng làm bảo nó đến bệnh viện. lòng tự trọng sự ghen tuông khiến cậu k chịu được nữa=> phóng xe đến bệnh viện. gặp nó đang hí hửng cầm bao hoa quả trên tay, khiến cậu càng tức hơn

-Mỹ Anh, chúng ta nói chuyện chút. Minh nói to.

-chuyện j thế. H tớ đang bận, khi khác nhé

-bận, lúc nào cậu cũng kêu bận. cậu k giành 1 chút thời gian cho tớ được hay sao. Minh quát lên

-ờ. Vậy thì 1 lát thôi nhé. Nó nhân nhượng

Lại 1 cái ghế đá, cả 2 ngồi xuống Minh nói với nó

-cậu sao thế? Đã gần 1 tháng nay cậu k gọi điện cho tớ, k nhắn tin cho tớ cũng k thêm bỏ 1 ít thời gian đi chơi cùng với tớ, cậu sao vậy?

-cậu k thấy đó sao? Hùng đang còn nằm trong đó, làm sao tớ có thể...

-cậu thôi ngay được rồi đấy. cậu k đến anh ta cũng có chết được hay k. bố mẹ anh ta đâu mà để cậu ở đó mãi thế. Cậu òn còn có tớ, còn phải chăm sóc cho sức khỏe của mình nữa.cậu k thấy mệt hay sao? Minh quát lên

-tớ xin lỗi, nhưng tớ thấy rất áy náy, tớ k thể bỏ mặc anh ấy trong đây 1 mình được. tớ cũng rơi vào trường hợp như anh ấy,nhưng tớ có cậu giúp đỡ, nhưng anh ấy k có ai cả. bố mẹ suốt ngày đi làm. Ng giúp việc...

-thôi. Cậu k cần nói nữa. h tớ cũng biết tình cảm cậu giành cho tớ ntn rồi. cậu k còn như trước, cậu thay đổi quá nhiều cả về ngoài lẫn tình cảm

Nói rồi, Minh bỏ đi với hần học để lại nó với khuôn mặt buồn xị như đũa đám

Đứng trên tầng Hùng đã thấy hết mọi chuyện, anh k muốn làm kẻ thứ 3 nhưng h đây chính anh đã phá hủy lời nói đó. Chia cắt tình cảm của nó và Minh, anh cũng buồn,nhưng anh ích kỉ, k muốn xa nó. Và rồi h đây, cả 3 người cũng phải gáh lấy những đau buồn, bắt buộc 1 ng phải ra đi, hi sinh hạnh phúc cho người kia, để mọi chuyện thật ổn thỏa.

Nói chuyện với Minh xong, nó k còn đủ sức để lên nhìn mặt Hùng nữa nên nó quyết định đi về. dạo bước trên con phố nhỏ, nó thấy lòng mình như dao cắt, có lẽ Minh nói đúng. Nó k còn giành tình cảm nhiều cho cậu nữa. nhưng thật ra, nó yêu ai. Hùng hay Minh? Cả 2 đều tốt với nó, cả 2 đều rất yêu nó, nhưng nó là 1 con ngốc, k biết mình có tình cảm với ai để khiến cả 2 chàng trai đều phải đau khổ. Phở vắng, tâm hồn nó cũng vắng. lang thang dưới con phố nhỏ, nó chợt đứng khựng lại, 1 chiếc xe ô tô phóng nhanh đến phía nó, rồi dừng lại “kết”.=> nó bị bắt cóc. Nói đến võ công, để đánh lại nó thì số người chỉ tính vàng trên đầu ngón tay, nhưng nó bị bắt cóc do quá sơ hở để rồi bị bịt thuốc mê.

55. Chương 55

- nó tỉnh dậy trong 1 căn phòng lớn nhưng nhìn xơ xác như nhà hoang. Cả 2 tay thì bị trói chặt, miệng bị 1 cái khăn to nhét vào. Nó k tài nào mà của động được. rồi nó thấy 1 người đàn ông đang từ từ đi lại phía nó, cầm cây súng lục mà xoay xoay.

-chào tiểu thư Trần. ng đàn ông đó nói

-ừ..ừ...ừ...ừ. nó bị bịt chặt mồm nên chẳng nói được nên ông ta tháo phắt cái khăn đó ra

-ông là ai? Sao lại bắt tôi đến đây. Nó nói

-ôh. Tôi là ai làm sao cô biết. người biết tôi chỉ có 1 mình ông bố đáng chết của cô thôi

-ông k được phép nói với bố tôi như thế

Nghe xong, ông ta kéo cổ áo nó lại gần, ghé sát mặt mà nói.

-nói cho cô biết. cô đừng nghĩ ông bố thân yêu của cô tốt như cô tưởng. để xây dựng được Trần thị như ngày hôm nay ông ta đã hại gia đình tôi phải phá sản,nợ con ly tán. Muốn sống k được chết k xong.

-vậy nên ông bắt tôi để trả thù. Đúng k?

-đúng. Quả thật là người thừa kế của Trần thị có khác, cô thông minh hơn tôi tưởng.

-vậy ông định giết tôi để thỏa lòng mong ước của ông. Nó nói tiếp

-tốt.hay lắm. cô nghĩ được như vậy là tốt

-nhưng ôg lầm rồi. h trời đã sáng, nếu ông giết tôi, ông nghĩ mình thoát tội. nó nói

-hahaha. Tôi đã có gan giết cô thì cũng có gan chịu được. giả vờ là tâm thần sẽ thoát tội thôi. Hahaha

-vậy ông sai lầm lớn rồi. ông nghĩ chỉ giết được tôi là xong.dù tôi có chết thì còn anh tôi. Và Trần thị sẽ mãi mãi phát triển

-cô được lắm. ngoài cái đầu thông minh cô còn có cái mồm luyện bác. Cô nói thể để tôi tha cho cô sao. Mơ đi. Dù chỉ giết được 1 ng nhà họ Trần tôi cũng cam lòng.

-ông nghĩ tôi nói như vậy là để cầu xin ông hay sao? Mơ đi.tôi sẽ k bao h làm như vậy. dù có chết, tôi cũng k làm thế.

-vậy thì tốt. hãy đón lấy...

-RẦM

Cánh cửa ngôi nhà đó bật tung ra, bọn đàn em của ông nằm xoài ngoài sân

-Lũ ăn hại. tao nuôi bọn mày mà có 1 thằng xông vào mà đánh nổi.ông ta quá lớn

-Minh, sao cậu lại ở đây??? Nó nói to

Sau khi Minh nói chuyện với nó về,tức quá cậu lên giường ngủ 1 giấc no nê. Sáng dậy mới biết có công diễn khẩn do điệ thoại câu phát.kiểu là cậu muốn quan sát nó mọi lúc mọi nơi nên đã gắn con chip của thiể bị định vị vào trong điện thoại nó. Vừa tiện quan sát, vừa tiện bảo vệ. cứ mỗi khi nó đi đâu xa ngoài thành phố là điện thoại cậu cũng vang lên công diễn khẩn. khi cầm máy, cậu thấy, nó đang ở khu ngoại ô của thành phố, và theo cậu nghĩ đây là ngôi nhà hoang mà năm còn nhỏ cậu từng bị nhốt ở đây. Lo lắng, cậu đến bệnh viện nói chuyện với Hùng.cả 2 phân nhau ra làm việc. Minh đi cứu nó, còn Hùng gọi Tuấn và Lâm giúp.

Cho đến khi Minh lần theo thiết bị định vị, cuối cùng cũng đến nơi nó bị bắt cóc

-Mỹ Anh, cậu k sao chứ??? Minh hét to

-úi cha. Tình cảm quá nhỉ. Tránh ra, ta không muốn giết thêm người. cú k là ta đổi ý. Ng đàn ông đó quá lớn

-ông giám làm j cậu ấy. tôi sẽ k tha cho ông đâu.nó dần mặt

-k tha thì cô cũng k có đường sống mà báo thù đâu.

-ông giám. Minh hét.

- sao lại k?? Tiểu thư Trần. chuẩn bị tinh thần gặp Diêm vương chưa???

Nói xong, ông rút cò, cầm chắc cây súng, tay dần dần bóp

-KHÔNG!!! Minh hét to.

-ĐOÀNG!!!

1 người “hi sinh”, nhưng người đó k phải nó mà là Minh, cậu đã nhanh chân chạy đến đỡ viên đạn đó cho nó. Thấy sự việc xảy ra k như dự đoán, ng đàn ông kia bỏ chạy nhưng vừa ra đến cửa đã bị người của Blue bắt lại. còn nó và Minh thì:

-Minh, cậu tỉnh lại đi. Minh, xin cậu đấy, cậu được có chuyện j.tỉnh dậy đi. Nó hét, khóc nức

-Mỹ..Anh..Hùn..g..là..người..tốt..tớ hi vọng..cậu..hãy..đến..với..anh..ấ..y. ử.

Nói xong, bàn tay cậu đang nắm lấy ta nó từ từ rút ra, mắt nhắm dần lại, rồi...

* * *

56. Chương 56

5 năm sau:

-Mỹ Anh em đồng ý làm vợ anh chứ. Hùng nó trong 1khung cảnh cực kì lãng xẹt, ý lộn, lãng mạn. có nền xếp thành hình trái tim, có bánh gato và trên tay anh cầm chiếc nhẫn

-em...em...

-sao thế? Anh chờ đợi giây phút này 5 năm rồi đó.

-em đồng ý.

-ôh zê.

Hùng nhảy lên vì vui mừng rồi bế xốc nó mà quay.

-á. Thả em ra chóng mặt quá

-ý. Anh xin lỗi. em có sao k??

-k sao mới lạ đó. Giận anh rồi

-ý. Thôi mà. Anh xin lỗi, vì sự vui mừng quá khích nên gây ra những hành động k kiểm soát được. Hùng cười

-hứ. tha cho anh đây.

Sau khi cầu hôn, Hùng dẫn nó về nhà Tuấn, hôm nay, mọi người tổ chức tiệc chúc mừng cho nó và Hùng. À. bây h Tuấn đã yêu Linh rồi đây, nhờ sự giúp đỡ của nó ý mà. Trên đường về, nó nhìn thấy 1 dáng người quen quen, 1 gương mặt đẹp trai mà khiến nhiều con tim của bao nhiêu cô gái phải xao xuyến. nó nghĩ rằng đây chính là người mà 5 năm trước đã chết vì nó, k ai khác chính là Minh.

-Minh...có phải là cậu đó k?? nó hỏi trong hư vô.

Người mà nó gọi đó quay lại, nhìn nó rồi cười. còn Hùng thì đang ngơ ngác nhìn người con trai đó

-Mỹ Anh, là tớ đây. Minh trả lời

-đúng...đúng là cậu rồi. nó tính chạy lại ôm nhưng 1 người con gái người Tây từ sau xuất hiện, gương mặt vui tươi:

-honey.what are you doing???

-im taking with my friend. Minh trả lời

Còn nó thì ngơ ngác. Nhưng rồi lại thôi. Nó nghĩ h nó giành tình cảm của mình cho Hùng nhiều hơn.từ cái ngày Minh ra đi theo trí tưởng tượng của nó, hình bóng cậu nhạt dần mà thay vào đó là hình ảnh của Hùng. Hùng luôn là người bên nó, sát nó. Cho nó hạnh phúc thêm lần nữa.ngĩ lại, nó cùng với Hùng tiến lại phía hai người đó.

-chào hai người. hình như tôi đoán k nhầm 2 người đang qua lại. mình lên tiếng

-ừ, cậu biết hay thế? Còn đây là... hùng nói

-là bạn gái tôi đó. Làm quen đi

-hi. My name is My Anh. Nice to meet you.nó bắt tay với cô ng Tây đo

-oh, me too.and im Emma.

-oh, i like your name.nó cười tươi.

-hi.my name is BA Hung. HÙNG cũng giống nó

-oh, nice too meet yoU.

-cậu về nước lúc nào. Nó hỏi Minh

-tớ về được 2 ngày rồi.hôm nay dẫn Emma đi dạo k ngờ gặp 2 người ở đây.

-ừ, trùng hợp quá ha. Vậy khi nào anh quay lại, hay ở đây luôn. Hùng hỏi

-chắc ở đây luôn. Chúng tôi 1 tháng nữa làm đám cưới. 2 người nhớ đến nha.

-oh, vậy sao. 1 tháng nữa cả Lâm và Tuấn cũng tổ chức đám cưới. nó reo lên

-vậy sao. Hay quá. Còn 2ng thì sao? Minh nói

-ờ. Cũng chưa biết. hùng gãi đầu

-hay là cùng làm chung đi. Như thế sẽ rất vui. Minh reo lên

-vậy có được?? Nó nói

-sao k được. quá được nữa là.

-em nghĩ sao? Hùng hỏi nó

-Ờ... tùy anh thôi ạ

Mấy ng viết nói chuyện với nhau khiến cho Emma chẳng hiểu j. cô hỏi Minh, Minh kể lại cho cô, rồi cô cũng reo lên

-so cool!!!

5 năm trước, sau khi Minh đỡ cho nó viên đạn. khi xe cấp cứu đến đưa cậu đi viện. trong ca phẫu thuật đó, tìm cậu ngừng đập, vì viên đạn gần trúng tim, nhưng sau 10p, tim cậu đập lại nhưng rất yếu. bác sĩ nói đây là 1 hiện tượng lạ mà chưa bao h thấy. rồi ca phẫu thuật diễn ra khá thành công. Vì muốn sức khỏe tốt hơn gia đình cậu đã đưa cậu sang Mỹ điều trị. Trước khi đi, cậu giao nó cho Hùng, mong Hùng có thể đem lại hạnh phúc cho nó mà cậu k làm được. cậu còn hứa sẽ trở lại và đi còn đưa cả nữa kia của mình về. và h cậu đã làm được điều đó

57. Chương 57

1 tháng sau.

-nhanh lên, chết cha rồi. muộn mất thôi. Nhanh lên. nó rồi rít dục bác tài xế chạy nhanh đến lễ đường vì cái tội ngủ muộn

-vâng thưa tiểu thư

Xe dừng lại ở lễ đường, đáng nhẽ lễ cưới được diễn ra từ 20p trước nhưng vì thiếu 1 cô dâu nên cả nhà thờ phải chờ nó

-22p 32s. Minh nói với nó

-tớ xin lỗi, xin lỗi m.n, vì cái tội ngủ quên ý mà. còn phải làm tóc nữa. h. nó giải thích

-cậu là chúa lễ mà. tớ xin lỗi ma. Nó năn nỉ

-thôi, nhanh lên con, muộn lắm rồi. mẹ nó dục.

-vâng a

Rồi 4 cô dâu của chúng ta tiến vào lễ đường cũng với những ông bố của mình. lên bàn thánh, mấy ông bố trao con gái mình cho con rể rồi xuống ghế ngồi.

-Đoàn Minh Tuấn, con có đồng ý lấy Cao Tổ Linh làm vợ, suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k?? giọng cha xừ cất lên

-con đồng ý. Tuấn tl

-Cao Tổ Linh, con có đồng ý lấy Đoàn Minh Tuấn làm chồng, suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

-con đồng ý - Linh

-Dương Thế Lâm con có đồng ý lấy Phan Minh Nhi làm vợ, suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

-con đồng ý- Lâm

-Phan Minh Nhi con có đồng ý lấy Dương Thế Lâm làm chồng, suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

-con đồng ý- Nhi

-Hoàng Thiên Minh, con có đồng ý lấy Emma Gomz là vợ suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

-con đồng ý- Minh

-Emma Gomez có đồng ý lấy Hoàng Thiên Minh làm chồng suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

-yes.

- Nguyễn Bá Hùng, con có đồng ý Trần Mỹ Anh làm vợ suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

- con đồng ý-

-Trần Mỹ Anh, con có đồng ý lấy Nguyễn Bá Hùng làm chồng, suốt đời yêu thương, giúp đỡ cho nhau, dù hoạn nạn cũng như lúc gian nan, dù ốm đau hay những lúc bệnh tật k??

-CON ĐỒNG Ý- Nó hét to rồi ném bó hoa đang cầm trên tay ra phía sau

Mọi người trong nhà thờ reo lên vì vui mừng, chúc cho những đôi bạn trẻ hạnh phúc

-THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/perfect-game-tro-choi-hoan-hao>